

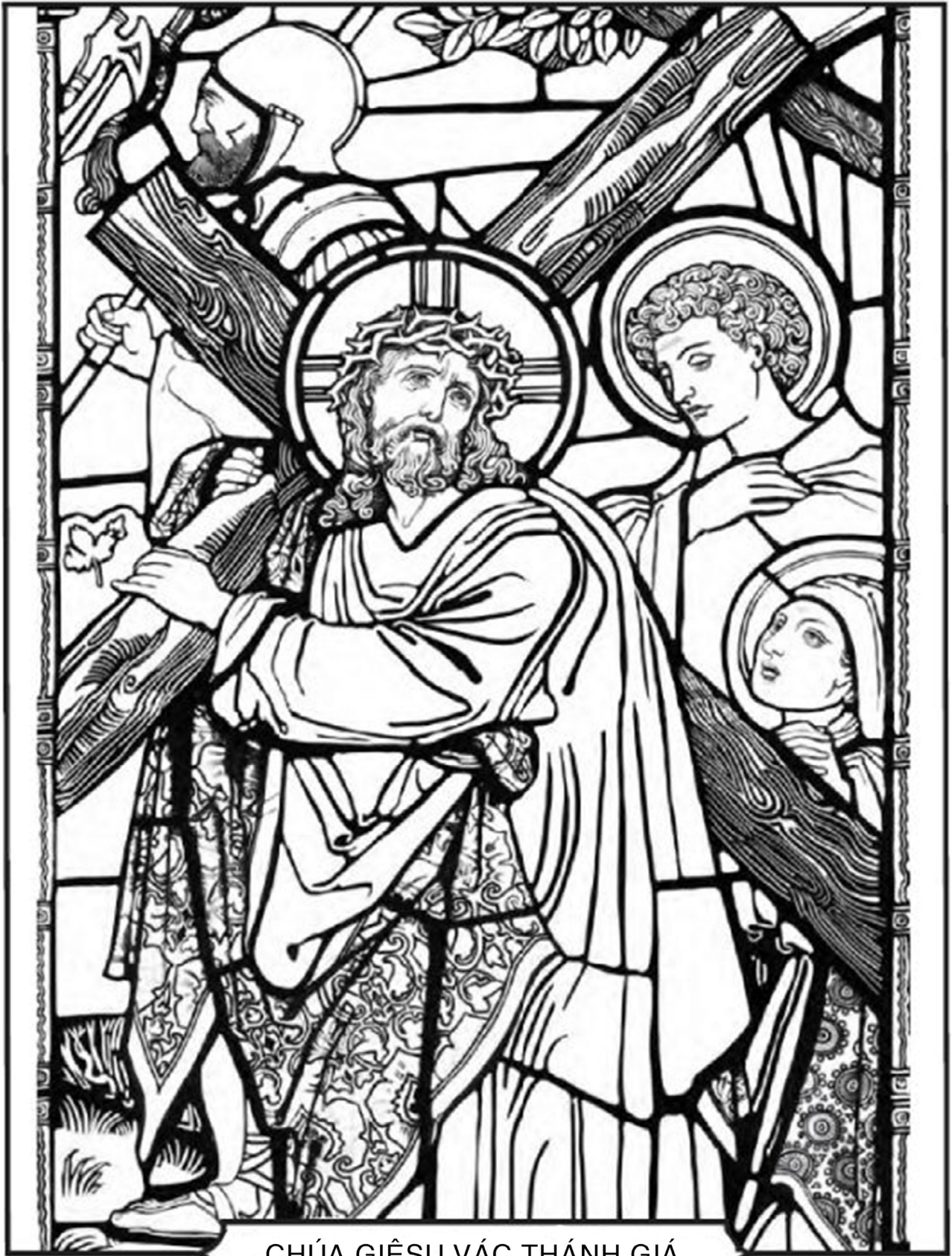
PASSIO

EXSULTET

KINH CẦU CÁC THÁNH

HỌC VIỆN THÁNH ANPHONGSÔ
(DÒNG CHÚA CỨU THẾ)

2017

CHÚA GIÊSU VÁC THÁNH GIÁ

MỤC LỤC

Bài Thương Khó - Chúa Nhật Lễ Lá (bản dịch 1)

Năm A	4
Năm B	13
Năm C	21

Bài Thương Khó - Chúa Nhật Lễ Lá (bản dịch 2)

Năm A	30
Năm B	39
Năm C	47

Bài Thương Khó - Thứ Sáu Tuần Thánh 56

Bài Thương Khó theo Thánh Mátthêu 64

Bài Thương Khó theo Thánh Máccô 84

Bài Thương Khó theo Thánh Luca 114

Bài Thương Khó theo Thánh Gioan (ĐGM. Nguyễn Văn Hòa)142

Bài Thương Khó theo Thánh Gioan (ĐCV. Thánh Giuse)..... 154

Exsultet (ĐGM. Nguyễn Văn Hòa) 176

Exsultet (ĐCV. Thánh Giuse) 182

Kinh Cầu Các Thánh đêm vọng Phục Sinh 186

CHÚA NHẬT LỄ LÁ

(bản dịch 1)

BÀI THƯƠNG KHÓ NĂM A

Mt 26,14 – 27,66 (hoặc 27,11-54)

✠ : ĐỨC GIÊSU

nk : người kể

m : một người (Phêrô, Hêrôđê,...) hoặc dân chúng

“Sự Thương Khó Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta.”

nk Bài Thương Khó Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, theo thánh Mátthêu.

“Khi ấy, một trong Nhóm Mười Hai, tên là Giuđa Iscariô, đi gặp các Thượng Tế và thưa với họ:

m “Các ông cho tôi bao nhiêu, tôi nộp ông Giêsu cho các ông?”

nk Họ liền ấn định cho ba mươi đồng bạc. Và từ đó, hắn tìm dịp thuận tiện để nộp Người. Ngày thứ nhất tuần lễ ăn bánh không men, các môn đệ đến thưa Chúa Giêsu rằng:

m “Thầy muốn chúng con sửa soạn cho Thầy ăn lễ Vượt Qua ở đâu?”

nk Chúa Giêsu đáp:

✠ **CÁC CON HÃY VÀO THÀNH, ĐẾN VỚI MỘT NGƯỜI KIA NÓI RẰNG: THẦY BẢO, GIỜ TA ĐÃ GẦN, TA SẼ MỪNG LỄ VƯỢT QUA VỚI CÁC MÔN ĐỆ TẠI NHÀ ÔNG.”**

nk Các môn đệ làm như Chúa Giêsu truyền và sửa soạn lễ Vượt Qua. Chiều đến, Người ngồi bàn ăn với mười hai môn đệ. Và khi các ông đang ăn, Người nói:

✠ **“THẦY NÓI THẬT VỚI CÁC CON: CÓ MỘT NGƯỜI TRONG CÁC CON SẼ NỘP THẦY.”**

nk Các môn đệ rất buồn rầu và từng người bắt đầu hỏi Người:

m “Thưa Thầy, có phải con không?”

nk Người trả lời rằng:

✠ “KẺ GIỜ TAY CÙNG CHĂM VÀO ĐĨA VỚI THẦY, ĐÓ CHÍNH LÀ KẺ NỘP THẦY. THỰC RA, CON NGƯỜI SẼ RA ĐI NHƯ’ ĐÃ CHÉP VỀ NGƯỜI, NHƯNG KHÔN CHO KẺ SẼ NỘP CON NGƯỜI! THÀ NGƯỜI ĐÓ ĐỪNG SINH RA THÌ HƠN!”

nk Giuđa, kẻ phản bội, cũng thưa Người rằng:

m “Thưa Thầy, có phải con chẳng?”

nk Chúa đáp:

✠ “ĐÚNG NHƯ’ CON NÓI.”

nk Vậy khi mọi người còn đang ăn, Chúa Giêsu cầm lấy bánh, đọc lời chúc tụng, bẻ ra và trao cho các môn đệ mà phán:

✠ “CÁC CON HÃY CẦM LẤY MÀ ĂN, VÌ NÀY LÀ MÌNH TA.”

nk Đoạn Người cầm lấy chén, tạ ơn, rồi trao cho các môn đệ mà phán:

✠ “TẤT CẢ CÁC CON HÃY UỐNG CHÉN NÀY, VÌ NÀY LÀ MÁU TA, MÁU TÂN ƯỚC, SẼ ĐỔ RA CHO NHIỀU NGƯỜI ĐƯỢC THA TỘI. THẦY BẢO CÁC CON: TỪ NAY, THẦY SẼ KHÔNG CÒN UỐNG CHẤT NHO NÀY NỮA CHO ĐẾN NGÀY THẦY SẼ UỐNG RƯỢU MỚI CÙNG CÁC CON TRONG NƯỚC CHA THẦY.”

nk Sau khi hát Thánh Vịnh, Thầy trò liền lên núi Ôliu. Bấy giờ, Chúa Giêsu bảo các ông:

✠ “TẤT CẢ CÁC CON SẼ VẤP PHẠM VÌ THẦY TRONG CHÍNH ĐÊM NAY, VÌ CÓ LỜI CHÉP RẰNG: ‘TA SẼ ĐÁNH CHỦ CHĂN, VÀ CÁC CHIÊN TRONG ĐÀN SẼ TAN TÁC’. NHƯNG SAU KHI THẦY SỐNG LẠI, THẦY SẼ ĐẾN XỨ GALILÊA TRƯỚC CÁC CON.”

nk Phêrô liền thưa:

m “Dù tất cả vấp phạm vì Thầy, riêng con, con sẽ không bao giờ vấp phạm.”

nk Chúa Giêsu đáp:

✠ “THẦY BẢO THẬT CON, CHÍNH ĐÊM NAY, TRƯỚC KHI GÀ GÁY, CON SẼ CHỐI THẦY BA LẦN.”

nk Phêrô lại thưa:

m “Dù có phải chết cùng Thầy, con sẽ không chối Thầy.”

nk Và tất cả các môn đệ cùng nói như vậy. Rồi Chúa Giêsu cùng đi với các ông đến một chỗ gọi là Ghếtsemani, và Người bảo các môn đệ:

✠ **“CÁC CON HÃY NGỒI ĐÂY ĐỂ THẦY ĐẾN ĐẰNG KIA CẦU NGUYỆN.”**

nk Đoạn, Chúa đưa Phêrô và hai người con ông Giêbêđê cùng đi, Người bắt đầu cảm thấy xao xuyến và sầu não. Lúc ấy, Người bảo các ông:

✠ **“LINH HỒN THẦY BUỒN SẦU ĐẾN NỖI CHẾT ĐƯỢC, CÁC CON HÃY Ở LẠI ĐÂY VÀ THỨC VỚI THẦY.”**

nk Tiến xa hơn một chút, Người sắp mặt xuống, cầu nguyện và nói:

✠ **“LẠY CHA, NẾU ĐƯỢC, XIN CHO CON KHỎI CHÉN NÀY! NHƯNG ĐỪNG NHƯ Ý CON MUỐN, MỘT THEO Ý CHA MUỐN.”**

nk Người trở lại cùng các môn đệ và thấy các ông đang ngủ, liền nói với Phêrô:

✠ **“CHẲNG LẼ CÁC CON KHÔNG THỨC CÙNG THẦY ĐƯỢC LẤY MỘT GIỜ Ơ? HÃY TỈNH THỨC VÀ CẦU NGUYỆN ĐỂ KHỎI LÂM CON CÁM DỖ: VÌ TINH THẦN THÌ LANH LẠ, NHƯNG XÁC THỊT THÌ YẾU ĐUỐI.”**

nk Rồi Người lại đi cầu nguyện lần thứ hai mà rằng:

✠ **“LẠY CHA, NẾU CHÉN NÀY KHÔNG THỂ QUA ĐI ĐƯỢC MÀ CON PHẢI UỐNG, THÌ XIN THEO Ý CHA.”**

nk Đoạn Người trở lại và thấy các ông còn ngủ, vì mắt các ông nặng trĩu. Người để mặc các ông và đi cầu nguyện lần thứ ba, vẫn lại những lời như trước. Sau đó, Người trở lại với các môn đệ và bảo:

✠ **“BÂY GIỜ CÁC CON HÃY NGỦ VÀ NGHỈ NGƠI ĐI! NÀY SẮP ĐẾN GIỜ CON NGƯỜI SẼ BỊ NỘP TRONG TAY NHỮNG KẺ TỘI LỖI. CÁC CON HÃY TRỞ DẬY. CHÚNG TA HÃY ĐI. NÀY KẺ NỘP THẦY ĐÃ TỚI GẦN.”**

nk Người còn đang nói, thì đây, Giuđa, một trong Nhóm Mười Hai, và cùng với y có lũ đông mang gươm giáo gây gộc, do các Thượng Tế và kỳ lão trong dân sai đến. Vậy, tên nội công đã dẫn họ ám hiệu này:

m “Hễ tôi hôn người nào, thì đó chính là Người, các ông hãy bắt lấy.”

nk Tức khắc Giuđa tới gần Chúa Giêsu và nói:

m “Chào Thầy.”

nk Và nó hôn Người. Nhưng Chúa Giêsu bảo:

✠ “HỒI BẠN, BẠN ĐẾN ĐÂY LÀM CHI?”

nk Lúc đó chúng xông tới, tra tay bắt Chúa Giêsu. Ngay sau đó, một trong những người vẫn theo Chúa Giêsu, giờ tay rút gươm và chém tên đầy tớ thầy Thượng Tế đứt một tai. Chúa Giêsu liền bảo:

✠ “CON HÃY XỎ GƯƠM VÀO BAO, VÌ TẤT CẢ NHỮNG KẺ DÙNG GƯƠM SẼ CHẾT VÌ GƯƠM. NÀO CON TƯỞNG RẰNG THẦY KHÔNG THỂ XIN CHA THẦY VÀ NGÀI SẼ TỨC KHẮC GỬI ĐẾN HƠN MƯỜI HAI CỐ BINH THIÊN THẦN SAO? MÀ NHƯ THẾ THÌ LÀM SAO ỨNG NGHIỆM LỜI KINH THÁNH BẢO: SỰ THỂ PHẢI NHƯ VẬY?”

nk Lúc đó Chúa Giêsu nói cùng đám đông rằng:

✠ “CÁC NGƯỜI CÀM GƯƠM GIÁO GẬY GỘC ĐI BẮT TA NHƯ BẮT TÊN CUỐP Ử? HẰNG NGÀY TA NGỒI TRONG ĐỀN THỜ GIỮA CÁC NGƯỜI MÀ CÁC NGƯỜI KHÔNG BẮT TA. NHƯNG TẤT CẢ SỰ ĐÓ XẢY RA LÀ ĐỂ ỨNG NGHIỆM LỜI CÁC TIÊN TRI ĐÃ CHÉP.”

nk Bấy giờ, các môn đệ bỏ Người và chạy trốn hết. Những kẻ đã bắt Chúa Giêsu điệu Người đến thầy Thượng Tế Caipha. Nơi đây các luật sĩ và kỳ lão đã hội họp. Phêrô theo Người xa xa cho tới dinh thầy Thượng Tế. Rồi ông vào trong dinh ngồi cùng bọn đầy tớ xem việc xảy ra thế nào. Vậy, các Thượng Tế và tất cả công nghị tìm chứng gian cáo Chúa Giêsu để lên án xử tử Người. Và họ đã không tìm được, mặc dù đã có một số đông chứng nhân ra mắt. Sau cùng, hai người làm chứng gian đến khai rằng:

m “Người này đã nói: Ta có thể phá Đền Thờ Thiên Chúa và xây cất lại trong ba ngày.”

nk Bấy giờ thầy Thượng Tế đứng lên nói:

m “Ông không trả lời gì về các điều những người này đã cáo ông ư?”

nk Nhưng Chúa Giêsu làm thinh, nên thầy Thượng Tế bảo Người:

m “Nhân danh Thiên Chúa hằng sống, ta truyền cho ông hãy nói cho chúng ta biết: Ông có phải là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa không?”

nk Chúa Giêsu trả lời:

✠ “ÔNG ĐÃ NÓI ĐÚNG. NHƯNG TA NÓI THẬT VỚI CÁC ÔNG: RỒI ĐÂY CÁC ÔNG SẼ XEM THẤY CON NGƯỜI NGỰ BÊN HỮU ĐÁNG TOÀN NĂNG, VÀ SẼ ĐẾN TRÊN ĐÁM MÂY.”

nk Bấy giờ, thầy Thượng Tế xé áo mình ra và nói:

m “Nó đã nói lộng ngôn, chúng ta còn cần gì đến nhân chứng nữa? Đây các ngài vừa nghe lời nói lộng ngôn. Các ngài nghĩ sao?”

nk Họ đáp lại:

m “Nó đáng chết!”

nk Bấy giờ, chúng khạc nhổ vào mặt Người, đấm đánh Người, lại có kẻ vả mặt Người mà nói rằng:

m “Hỡi Kitô, hãy đoán xem, ai đánh ông đó?”

nk Còn Phêrô ngồi ở ngoài sân. Một đầy tớ gái lại gần và nói:

m “Ông nữa, ông cũng đã theo Giêsu người xứ Galilêa.”

nk Nhưng ông chối trước mặt mọi người mà rằng:

m “Tôi không hiểu chị muốn nói gì?”

nk Khi ông lui ra đến cổng, một đầy tớ gái khác thấy ông, liền nói với những người ở đó:

m “Ông này cũng theo Giêsu người Nadarét.”

nk Ông thề mà chối rằng:

m “Tôi không biết người ấy.”

nk Một lúc sau, mấy người đứng đó lại gần mà nói với Phêrô rằng:

m “Đúng rồi, người cũng thuộc bọn ấy. Vì chính giọng nói của người tiết lộ tông tích người.”

nk Bấy giờ, ông rửa mà thề rằng: ông không hề biết người ấy. Tức thì gà gáy. Phêrô nhớ lại lời Chúa Giêsu đã nói: “Trước khi gà gáy, con sẽ chối Ta ba lần”, và ông ra ngoài khóc lóc thảm thiết. Trời vừa sáng, các Thượng Tế và kỳ lão trong dân hội họp bày mưu giết Chúa Giêsu. Họ trói Người và điệu đi nộp cho Tổng Trấn Phongxiô Philatô. Bấy giờ Giuđa, kẻ nộp Người, thấy Người bị kết án thì hối hận, đem ba mươi đồng bạc trả lại cho các Thượng Tế và kỳ lão mà nói rằng:

m “Tôi đã phạm tội vì nộp máu người công chính.”

nk Nhưng họ trả lời:

m “Can chi đến chúng tôi! Mặc kệ anh!”

nk Anh ta ném những đồng bạc đó vào trong Đền Thờ và ra đi thất cổ. Các Thượng Tế lượm lấy bạc đó và nói:

m “Không nên để bạc này vào kho vì là giá máu.”

nk Sau khi bàn bạc, họ lấy tiền đó mua thửa ruộng của người thợ gốm làm nơi chôn cất những người ngoại kiều. Bởi thế, cho đến ngày nay ruộng ấy được gọi là Haseldama, nghĩa là “Ruộng Máu”. Như vậy là ứng nghiệm lời tiên tri Giêrêmia nói: “Chúng đã lấy ba mươi đồng bạc là giá do con cái Israel đã mặc cả mà bán Đấng cao trọng. Và họ mang tiền đó mua ruộng của người thợ gốm như lời Chúa đã truyền cho tôi.”

Bài đọc ngắn bắt đầu từ đây:

**Khi ấy, Đức Giêsu bị điệu ra đứng trước quan Tổng Trấn,
và quan hỏi Người rằng:**

nk Vậy Chúa Giêsu đứng trước quan Tổng Trấn, và quan hỏi Người rằng:

m “Ông có phải là Vua dân Do Thái không?”

nk Chúa Giêsu đáp:

✠ **“ÔNG NÓI ĐÚNG!”**

nk Nhưng khi các Thượng Tế và kỳ lão tố cáo Người thì Người không trả lời chi cả. Bấy giờ, Philatô bảo Người:

m “Ông không nghe thấy tất cả những điều họ tố cáo ông sao?”

nk Chúa Giêsu cũng không đáp lại về một điều nào, khiến quan Tổng Trấn hết sức ngạc nhiên. Vào mỗi dịp lễ trọng, quan Tổng Trấn có thói quen phóng thích cho dân một người tù tùy ý họ xin. Lúc ấy có một phạm nhân nổi tiếng tên là Baraba. Vậy Philatô nói với dân chúng đã tụ tập tại đó rằng:

m “Các người muốn ta phóng thích ai, Baraba hay Giêsu mà người ta vẫn gọi là Kitô?”

nk Quan biết rõ chỉ vì ghen ghét mà chúng đã nộp Người. Vậy, trong khi quan ngồi xét xử, bà vợ sai người nói cùng quan rằng:

m “Xin ông đừng can thiệp gì đến vụ người công chính ấy, vì hôm nay, trong một giấc chiêm bao, tôi đã phải đau khổ rất nhiều vì người ấy.”

nk Nhưng các Thượng Tế và kỳ lão xúi giục dân xin tha Baraba và giết Chúa Giêsu. Quan lại lên tiếng hỏi họ:

m “Trong hai người đó các người muốn ta phóng thích ai?”

nk Họ thưa:

m “Baraba!”

nk Philatô hỏi:

m “Vậy đối với Giêsu, cũng gọi là Kitô, ta phải làm gì?”

nk Họ đồng thanh đáp:

m “Đóng đinh nó đi!”

nk Quan lại hỏi:

m “Nhưng người này đã làm gì nên tội?”

nk Chúng càng la to:

m “Đóng đinh nó đi!”

nk Bấy giờ, Philatô thấy mất công, lại thêm náo động, nên ông lấy nước rửa tay trước mặt dân chúng và nói:

m “Ta vô can về máu người công chính này, mặc kệ các người.”

nk Toàn dân đáp:

m “Hãy để cho máu nó đổ trên chúng tôi và trên con cái chúng tôi.”

nk Bấy giờ, quan phóng thích Baraba cho họ, còn Chúa Giêsu thì trao cho họ đánh đòn, rồi đem đi đóng đinh vào thập giá. Bấy giờ, lính Tổng Trấn liền điệu Chúa Giêsu vào trong công đường và tập hợp cả cơ đội lại chung quanh Người. Họ lột áo Người ra, khoác cho Người một áo choàng đỏ, rồi quấn một vòng gai đặt trên đầu Người, và trao vào tay mặt Người một cây sậy, họ quỳ gối trước mặt Người mà nhạo báng rằng:

m “Tâu Vua dân Do Thái!”

nk Đoạn, họ khắc nhổ vào Người và lấy cây sậy đập trên đầu Người. Khi đã chế nhạo Người xong, họ lột áo choàng đỏ ra, mặc y phục cũ lại cho Người và điệu Người đi đóng đinh vào thập giá. Lúc đi ra, họ gặp một người thành Kyrênê tên là Simon, liền bắt ông vác đỡ thập giá cho Người. Họ đi đến một nơi gọi là Golgotha, nghĩa là Núi Sọ. Họ cho Người uống rượu hoà với mật đắng, Người chỉ nếm qua nhưng không muốn uống. Khi đã đóng đinh Người trên thập giá rồi, họ rút thăm chia nhau áo Người, để ứng nghiệm lời tiên tri rằng: “Chúng đã chia nhau áo Ta, còn áo ngoài của Ta, chúng đã bắt thăm.” Rồi họ ngồi lại canh Người. Họ cũng đặt trên đầu Người bản án viết như sau: ‘Người này là Giêsu, Vua dân Do Thái’. Lúc ấy, cùng với Người, họ đóng đinh hai tên trộm cướp, một tên bên hữu, một tên bên tả. Những người đi ngang qua, lắc đầu chế giễu Người và nói:

m “Kìa, người là kẻ phá Đền Thờ và xây cất lại trong ba ngày, hãy tự cứu mình đi, nếu là Con Thiên Chúa, thì hãy xuống khỏi thập giá đi!”

nk Các Thượng Tế cùng luật sĩ và kỳ lão cũng chế nhạo Người rằng:

m “Nó đã cứu được kẻ khác mà không cứu nổi chính mình! Nếu nó là Vua dân Do Thái, thì bây giờ hãy xuống khỏi thập giá đi để chúng ta sẽ tin nó. Nó đã trông cậy Thiên Chúa, nếu Ngài thương nó, thì bây giờ, Ngài hãy cứu nó, vì nó nói: “Ta là Con Thiên Chúa!”

nk Cả những tên cướp bị đóng đinh trên thập giá với Người cũng nhục mạ Người như thế. Từ giờ thứ sáu đến giờ thứ chín, khắp cả xứ đều tối tăm mù mịt. Vào khoảng giờ thứ chín thì Chúa Giêsu kêu lớn tiếng:

✠ “ELI, ELI, LAMMA SABACHTANI!”

nk Nghĩa là: “Lạy Chúa tôi, lạy Chúa tôi! Sao Chúa bỏ tôi!”. Có mấy người đứng đó nghe vậy nói rằng:

m “Nó gọi tiên tri Êlia.”

nk Lập tức một người trong bọn chạy đi lấy một miếng bọt biển, nhúng đầy giấm và cuốn vào đầu cây sậy và đưa lên cho Người uống. Nhưng có kẻ lại bảo:

m “Hãy chờ xem Êlia có đến cứu nó không?”

nk Đoạn Chúa Giêsu lại kêu lên lớn tiếng và trút hơi thở.

(Quỳ gối, thỉnh lặng trong giây lát.)

nk Bỗng nhiên, màn trong Đền Thờ xé ra làm đôi từ trên xuống dưới, đất chuyển động, đá nứt ra. Các mồ mả mở tung và xác của nhiều vị thánh đã qua đời được sống lại. Và sau khi Chúa sống lại, họ ra khỏi mồ, vào thành thánh và hiện ra cùng nhiều người. Còn viên sĩ quan và những kẻ cùng ông canh giữ Chúa Giêsu, thấy đất chuyển động và các sự xảy ra, thì thất kinh sợ hãi và nói:

m “Đúng người này là Con Thiên Chúa.”

Bài đọc ngắn kết thúc tại đây.

nk Ở đó cũng có nhiều phụ nữ đứng xa xa; họ là những người đã theo giúp Chúa Giêsu từ xứ Galilêa. Trong số đó có Maria Mađalêna, Maria mẹ của Giacôbê và Giuse, và mẹ các người con của Giêbêđê. Tới chiều, có một người giàu sang, quê ở Arimathia, tên là Giuse, cũng đã làm môn đệ Chúa Giêsu, ông đi gặp Philatô và xin xác Chúa Giêsu. Bấy giờ Philatô truyền giao xác cho ông. Vậy ông Giuse lấy xác, liệm trong một khăn sạch, và đặt trong mồ mà ông đã cho đục trong đá, rồi ông lăn một tảng đá lớn lấp cửa mồ lại và ra về. Còn Maria Mađalêna và bà Maria kia cùng ngồi đó nhìn vào mộ. Hôm sau, tức là sau ngày chuẩn bị mừng lễ, các Thượng Tế và biệt phái đến dinh Philatô trình rằng:

m “Thưa ngài, chúng tôi nhớ, lúc sinh thời tên bịp bợm ấy có nói: ‘Sau ba ngày, Ta sẽ sống lại’. Vậy xin ngài truyền lệnh cho canh mộ đến ngày thứ ba, kéo môn đệ nó lấy trộm xác rồi phao đồn với dân chúng rằng: Người đã từ cõi chết sống lại! Và như thế, sự gian dối này lại còn tai hại hơn trước.”

nk Philatô trả lời:

m “Các ông đã có lính canh thì cứ đi mà canh như ý”.

nk Họ liền đi và đóng ấn niêm phong tảng đá và cắt lính canh giữ mồ.

Đó là lời Chúa.

BÀI THƯƠNG KHÓ NĂM B**Mc 14,1 – 15,47 (hoặc 15,1-39)****✠ : ĐỨC GIÊSU****nk : người kể****m : một người (Phêrô, Hêrôđê,...) hoặc dân chúng***“Sự Thương Khó Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta.”***nk Bài Thương Khó Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, theo thánh Marcô.**

Hai ngày trước lễ Vượt Qua và tuần lễ ăn bánh không men, các Thượng Tế và luật sĩ tìm mưu bắt giết Chúa Giêsu. Họ bảo nhau rằng:

m “Đừng làm trong ngày lễ, kéo sinh náo động trong dân.”

nk Khi Chúa đang dùng cơm ở Bêtanìa trong nhà ông Simon tật phong, thì có một người phụ nữ mang đến một bình ngọc đựng dầu thơm rất quý giá. Đập vỡ bình, bà đổ dầu thơm trên đầu Người. Có mấy người khó chịu nghĩ thầm rằng: “Làm gì mà phí dầu thơm như vậy? Dầu này có thể bán được hơn ba trăm đồng bạc để bố thí cho kẻ nghèo khó”. Và họ nặng lời với bà đó. Nhưng Chúa Giêsu bảo:

✠ “HÃY ĐỂ MẶC BÀ, SAO CÁC ÔNG LẠI LÀM CỰC LÒNG BÀ? BÀ VỪA LÀM CHO TA MỘT VIỆC RẤT TỐT. VÌ BAO GIỜ CÁC ÔNG CŨNG CÓ NHỮNG KẺ NGHÈO Ở BÊN MÌNH, VÀ CÁC ÔNG CÓ THỂ LÀM PHÚC CHO HỌ LÚC NÀO TUÝ Ý, NHƯNG TA, CÁC ÔNG KHÔNG CÓ TA Ở LUÔN VỚI ĐÂU. LÀM ĐƯỢC GÌ THÌ BÀ ĐÃ LÀM, BÀ ĐÃ XỨC DẦU THƠM CÓ Ý TÂN LIỆM XÁC TA TRƯỚC. TA BẢO THẬT CÁC ÔNG: TRONG KHẮP THẾ GIỚI, PHÚC ÂM NÀY RAO GIẢNG ĐẾN ĐÂU THÌ NGƯỜI TA CŨNG SẼ THUẬT LẠI VIỆC BÀ MỚI LÀM ĐỂ NHỚ BÀ.”

nk Khi ấy, Giuđa Iscariô, một trong Nhóm Mười Hai, đến tìm các Thượng Tế để tình nguyện nộp Người cho họ. Nghe vậy, họ mừng rỡ và họ liền hứa cho nó tiền. Và nó tìm dịp thuận tiện để nộp Người. Ngày thứ nhất trong tuần lễ ăn bánh không men là ngày giết chiên mừng lễ Vượt Qua, các môn đệ thưa Người:

m “Thầy muốn chúng con đi dọn cho Thầy ăn lễ Vượt Qua tại đâu?”

nk Người liền sai hai môn đệ đi và dặn rằng:

✠ **“CÁC CON HÃY VÀO THÀNH, VÀ NẾU GẶP MỘT NGƯỜI MANG VÒ NƯỚC THÌ HÃY ĐI THEO NGƯỜI ĐÓ. HỂ NGƯỜI ẤY VÀO NHÀ NÀO THÌ CÁC CON HÃY NÓI VỚI CHỦ NHÀ RẰNG: THẦY SAI CHÚNG TÔI HỎI: CĂN PHÒNG TA SẼ ĂN LỄ VƯỢT QUA VỚI CÁC MÔN ĐỆ Ở ĐÂU? VÀ CHỦ NHÀ SẼ CHỈ CHO CÁC CON MỘT CĂN PHÒNG RỘNG RẢI DỌN SẴN SÀNG, VÀ CÁC CON HÃY SỬA SOẠN CHO CHÚNG TA Ở ĐÓ.”**

nk Hai môn đệ ra đi vào thành và thấy mọi sự như Người đã bảo, và hai ông dọn lễ Vượt Qua. Chiều đến, Người cùng mười hai môn đệ tới. Và khi mọi người đang ngồi ăn, thì Chúa Giêsu nói:

✠ **“TA BẢO THẬT CÁC CON, MỘT TRONG CÁC CON ĐANG ĂN CÙNG TA, SẼ NỘP TA.”**

nk Các ông đều buồn rầu và lần lượt từng người thưa Ngài:

m **“Thưa Thầy, có phải con không?”**

nk Người đáp:

✠ **“LÀ MỘT TRONG MƯỜI HAI, KỂ CÙNG CHẤM MỘT ĐĨA VỚI THẦY. CON NGƯỜI PHẢI RA ĐI NHƯ ĐÃ CHÉP VỀ NGƯỜI, NHƯNG KHÓN CHO KỂ NỘP CON NGƯỜI. THÀ NÓ ĐỪNG SINH RA THÌ HƠN.”**

nk Đang khi họ ăn, Chúa Giêsu cầm lấy bánh, đọc lời chúc tụng, bẻ ra và trao cho các ông mà phán:

✠ **“CÁC CON HÃY CẦM LẤY, NÀY LÀ MÌNH TA.”**

nk Rồi Người cầm lấy chén, tạ ơn, trao cho các ông và mọi người đều uống. Và Người bảo các ông:

✠ **“NÀY LÀ MÁU TA, MÁU TÂN ƯỚC SẼ ĐỔ RA CHO NHIỀU NGƯỜI. TA BẢO THẬT CÁC CON: TA SẼ CHẴNG CÒN UỐNG RƯỢU NHO NÀY NỮA CHO ĐẾN NGÀY TA SẼ UỐNG RƯỢU MỚI TRONG NƯỚC THIÊN CHÚA.”**

nk Sau khi hát Thánh Vịnh, Thầy trò đi lên núi Cây Dầu. Chúa Giêsu bảo các ông:

✠ **“ĐÊM NAY, TẤT CẢ CÁC CON SẼ VẤP PHẠM VÌ THẦY, VÌ CÓ LỜI CHÉP RẰNG: TA SẼ ĐÁNH CHỦ CHĂN VÀ ĐÀN CHIÊN SẼ TAN TÁC. NHƯNG SAU KHI THẦY SỐNG LẠI, THẦY SẼ ĐẾN XỨ GALILÊA TRƯỚC CÁC CON.”**

nk Phêrô thưa Người:

m “Dù tất cả vấp phạm vì Thầy, nhưng con thì không.”

nk Chúa Giêsu bảo ông:

✠ “THẦY BẢO THẬT CON: HÔM NAY, NỘI ĐÊM NAY, TRƯỚC KHI GÀ GÁY HAI LẦN, CON ĐÃ CHỐI THẦY BA LẦN.”

nk Nhưng Phêrô càng lên giọng cương quyết hơn mà rằng:

m “Không, dầu phải chết với Thầy, con cũng sẽ không chối Thầy.”

nk Và tất cả đều nói như vậy. Đi đến một vườn kia tên là Ghếtsemani, Người bảo các môn đệ:

✠ “CÁC CON HÃY NGỒI LẠI ĐÂY TRONG KHI THẦY ĐI CẦU NGUYỆN.”

nk Rồi Người đem Phêrô, Giacôbê và Gioan theo Người và Người bắt đầu kinh sợ và buồn sầu. Người liền bảo các ông:

✠ “LINH HỒN THẦY BUỒN ĐẾN CHẾT ĐƯỢC, CÁC CON HÃY Ở LẠI ĐÂY VÀ TỈNH THỨC.”

nk Tiến xa hơn một chút, Người phục xuống đất và cầu xin:

✠ “NẾU CÓ THỂ ĐƯỢC THÌ XIN CHO QUA KHỎI GIỜ NÀY.”

nk Và Người nguyện rằng:

✠ “ABBA, LẠY CHA, CHA CÓ THỂ LÀM ĐƯỢC MỌI SỰ, XIN CẮT CHÉN NÀY KHỎI CON! NHƯNG KHÔNG THEO Ý CON MUỐN, MỘT THEO Ý CHA.”

nk Người trở lại và thấy các ông đang ngủ, nên nói với Phêrô:

✠ “SIMON, CON NGỦ U? CON KHÔNG CÓ SỨC THỨC ĐƯỢC MỘT GIỜ SAO? HÃY TỈNH THỨC VÀ CẦU NGUYỆN ĐỂ KHỎI SA CHUỐC CÁM DỖ, VÌ TINH THẦN THÌ LẠNH LẺ, CÒN XÁC THỊT THÌ YẾU ĐUỐI.”

nk Rồi Người đi khỏi đó và cầu nguyện cùng lời như trước. Khi trở lại lần nữa và thấy các ông còn ngủ (vì mắt các ông nặng trĩu) và các ông không còn biết thưa Người làm sao. Lần thứ ba, Người trở lại và bảo:

✠ “BÂY GIỜ CÁC CON HÃY NGỦ VÀ NGHỈ NGƠI ĐI. THẾ LÀ XONG! GIỜ ĐÃ ĐẾN, NÀY CON NGƯỜI SẮP BỊ NỘP TRONG TAY NHỮNG KẺ TỘI LỖI. THÔI, HÃY TRỖI DẬY, CHÚNG TA ĐI, KẺ NỘP THẦY ĐÃ TỚI NƠI.”

nk Người còn đang nói, thì Giuđa Iscariô, một trong Nhóm Mười Hai đến, cùng đi với một toán đông mang gươm giáo và gậy gộc do các Thượng Tế, luật sĩ và kỳ lão sai đến. Trước đó, tên phản bội đã ra hiệu cho chúng rằng:

m “**Hễ tôi hôn mặt ai, thì đó chính là Ngài, các ông cứ bắt lấy và điệu đi cho cẩn thận.**”

nk Vừa đến, nó liền tới gần Người mà nói:

m “**Chào Thầy.**”

nk Và nó hôn Người. Và chúng tra tay bắt Người. Nhưng một người trong những kẻ đứng xung quanh rút gươm chém tên đầy tớ thầy Thượng Tế đứt một tai. Chúa Giêsu nói với chúng rằng:

✠ “CÁC NGƯỜI CÀM GƯƠM GIÁO GẬY GỘC ĐI BẮT TA NHƯ BẮT TÊN CUỚP! HẰNG NGÀY, TA Ở GIỮA CÁC NGƯỜI, GIẢNG DẠY TRONG ĐỀN THỜ MÀ SAO CÁC NGƯỜI KHÔNG BẮT TA. NHƯNG THẾ LÀ ĐỂ ỨNG NGHIỆM LỜI KINH THÁNH.”

nk Bấy giờ, các môn đệ bỏ Người và trốn đi hết. Có một thanh niên theo Người, mình chỉ quần một tấm khăn, họ túm lấy anh ta, nhưng anh ta bỏ tấm khăn lại và chạy trốn mình trần. Chúng điệu Chúa Giêsu đến thầy Thượng Tế. Các tư tế, luật sĩ và kỳ lão hội lại đông đủ. Còn Phêrô theo Người xa xa đến tận trong dinh Thượng Tế và ngồi sưởi lửa với đám đầy tớ. Vậy, các thầy Thượng Tế và toàn thể công nghị tìm một chứng tố cáo Chúa Giêsu để giết Người, song họ không tìm ra. Có nhiều kẻ đã cáo gian Người, nhưng các chứng đó không hợp nhau. Tuy nhiên có nhiều kẻ đứng lên làm chứng gian cho Người rằng:

m “**Chúng tôi đã nghe nó nói: Ta sẽ phá huỷ Đền Thờ này do tay loài người làm ra, và trong ba ngày, Ta sẽ xây lại một Đền Thờ khác không bởi tay loài người làm ra.**”

nk Nhưng chứng cứ của họ cũng không hợp nhau. Khi ấy, thầy Thượng Tế đứng lên giữa công nghị hỏi Chúa Giêsu rằng:

m “**Sao ông không trả lời gì về những điều các người này tố cáo ông.**”

nk Nhưng Người vẫn thinh lặng và không đáp lại gì. Thầy Thượng Tế lại hỏi:

m “**Ông có phải là Đấng Kitô Con Thiên Chúa đáng chúc tụng chăng?**”

nk Chúa Giêsu đáp:

✠ “PHẢI, CHÍNH TA! RỒI CÁC ÔNG SẼ THẤY CON NGƯỜI NGỒI BÊN HỮU ĐÁNG TOÀN NĂNG VÀ NGỰ ĐẾN TRÊN ĐÁM MÂY.”

nk Thầy Thượng Tế liền xé áo mình ra và nói:

m “Chúng ta còn cần chi đến nhân chứng nữa? Các ông đã nghe lời nói lộng ngôn, các ông nghĩ sao?”

nk Ai nấy đều lên án Người đáng chết. Rồi có kẻ bắt đầu khạc nhổ vào Người, che mặt Người và đánh đấm Người mà rằng:

m “Hãy đoán xem!”

nk Và bọn thủ hạ vả mặt Người. Phêrô đang ở ngoài sân tiền đường, thì có một đầy tớ gái của thầy Thượng Tế đến, thấy Phêrô đang sưởi, thì nhìn ông và nói:

m “Ông cũng theo Giêsu, người Nadarét.”

nk Nhưng ông chối phắt mà rằng:

m “Tôi không biết, tôi không hiểu cô muốn nói gì.”

nk Rồi ông đi ra ngoài phía trước tiền đường, và gà liền gáy. Lần nữa người đầy tớ thấy ông, liền nói với những người xung quanh rằng:

m “Ông này thuộc bọn đó.”

nk Nhưng ông lại chối. Một lúc sau, những người ở đó lại nói với Phêrô rằng:

m “Đúng ông thuộc bọn đó, vì cả ông cũng là người Galilêa.”

nk Ông liền nguyên rửa nặng lời và thề rằng:

m “Tôi không biết người mà các ông nói đó.”

nk Tức thì gà gáy lần thứ hai. Và Phêrô nhớ lại lời Chúa Giêsu đã bảo ông: “Trước khi gà gáy hai lần, con đã chối Ta ba lần.” Và ông liền than khóc.

Bài đọc ngắn bắt đầu từ đây:

Vừa tảng sáng, các Thượng Tế hội nghị với các kỳ lão,...

nk Vừa tảng sáng, các Thượng Tế hội nghị với các kỳ lão, luật sĩ và toàn thể công nghị. Họ đã trói Chúa Giêsu và giải nạp Người cho Philatô. Philatô hỏi Người:

m “Ông có phải là Vua dân Do Thái không?”

nk Chúa Giêsu đáp:

✱ **“ÔNG NÓI ĐÚNG!”**

nk Và các thầy Thượng Tế tố cáo Người nhiều điều. Philatô lại hỏi Người rằng:

m **“Ông không trả lời gì ư? Hãy coi, họ tố cáo ông biết bao nhiêu điều!”**

nk Nhưng Chúa Giêsu không trả lời gì thêm, khiến Philatô ngạc nhiên. Vào mỗi dịp lễ, quan có thói quen phóng thích cho dân một người tù tùy ý họ xin. Bấy giờ trong khám có tên Baraba bị giam cùng với những kẻ phiến loạn, vì chúng đã giết người trong cuộc khởi loạn. Dân chúng tiến lên Philatô xin ân xá theo như quan quen làm. Vậy Philatô hỏi:

m **“Các ngươi có muốn ta phóng thích cho các ngươi Vua dân Do Thái không?”**

nk (Vì quan đã biết rõ do lòng ghen tương mà các Thượng Tế nộp Người). Nhưng dân xin quan phóng thích Baraba cho họ. Philatô bảo dân chúng rằng:

m **“Các ngươi muốn Ta làm gì cho Vua dân Do Thái?”**

nk Nhưng chúng lại kêu lên:

m **“Đóng đinh nó đi!”**

nk Philatô đáp lại:

m **“Người này đã làm gì nên tội?”**

nk Song chúng càng la to hơn:

m **“Đóng đinh nó đi!”**

nk Sau cùng, Philatô muốn vừa lòng dân, liền tha Baraba và trao Chúa Giêsu cho chúng đánh đòn và đóng đinh vào thập giá. Quân lính điệu Người vào sân tiền đường và tập hợp cơ đội lại. Chúng mặc áo choàng đỏ cho Người, rồi quấn một vòng gai đặt trên đầu Người. Đoạn chào Người rằng:

m **“Tâu Vua dân Do Thái.”**

nk Rồi chúng lấy cây sậy đánh vào đầu Người, khắc nhổ vào Người và quỳ gối triều bái Người. Khi đã nhạo cười Người, chúng lột áo choàng đỏ ra, mặc y phục lại cho Người và chúng điệu Người đi đóng đinh vào thập giá. Chúng gặp một người qua đường, tên là Simon, quê ở Kyrênê, là thân phụ của Alexandrô và Rôphô, vừa ở ngoài đồng về, chúng bắt ông vác đỡ thập giá cho Người. Chúng điệu Người đến nơi kia gọi là Golgotha, nghĩa là Núi Sọ. Chúng cho Người uống rượu pha mộc dược, nhưng Người không uống. Chúng đóng đinh Người vào thập giá, rồi chúng chia nhau

áo Người bằng cách bắt thăm xem ai được phần nào. Vào lúc giờ thứ ba, chúng đã đóng đinh Người vào thập giá. Và có bản án ghi rằng: “Vua dân Do Thái”. Và cùng với Người, chúng đóng đinh hai tên trộm cướp vào thập giá, một đứa bên hữu, một đứa bên tả Người. Như vậy là ứng nghiệm lời Thánh Kinh rằng: Người đã bị liệt vào số những kẻ gian ác. Những người qua đường sỉ nhục Người, lắc đầu và nói:

m “Kìa! Kẻ phá Đền Thờ Thiên Chúa và xây lại trong ba ngày, hãy tự cứu mình xuống khỏi thập giá đi!”

nk Các Thượng Tế với các luật sĩ cũng nhạo báng Người và nói với nhau:

m “Nó đã cứu được những kẻ khác mà không tự cứu mình! Bây giờ, Đấng Kitô, Vua Israel, hãy xuống khỏi thập giá đi để chúng ta thấy mà tin nào!”

nk Cả những kẻ cùng chịu đóng đinh với Người cũng lăng nhục Người. Từ giờ thứ sáu đến giờ thứ chín, tối tăm bao trùm toàn thể lãnh thổ. Và đến giờ thứ chín, Chúa Giêsu kêu lớn tiếng rằng:

✱ “ELOI, ELOI, LAMMA SABACHTANI!”

nk Nghĩa là: “LẠY CHÚA TÔI, LẠY CHÚA TÔI, TẠI SAO CHÚA BỎ TÔI!”. Có mấy người đứng đó nghe thấy liền nói rằng:

m “Kìa, nó gọi Êlia!”

nk Bấy giờ có kẻ chạy đi nhúng miếng bông biển đầy giấm và cuộn vào cây sậy và đưa lên cho Người uống mà rằng:

m “Hãy đợi xem Êlia có đến đem nó xuống không?”

nk Nhưng Chúa Giêsu kêu một tiếng lớn và trút hơi thở.

(Quỳ gối, thỉnh lặng trong giây lát.)

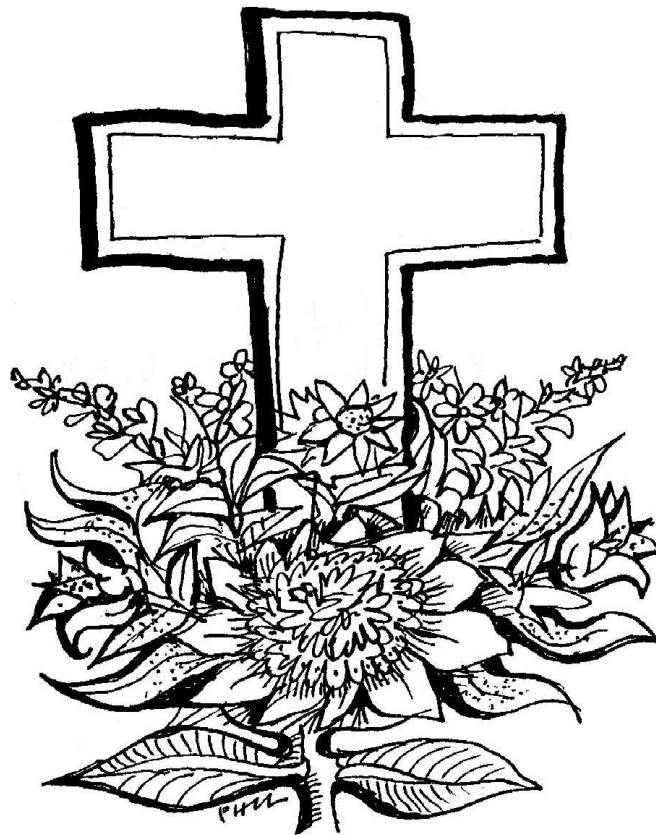
nk Màn trong Đền Thờ xé ra làm đôi từ trên xuống dưới. Viên sĩ quan đứng trước mặt Người thấy Người kêu lên và trút hơi thở như thế, liền nói rằng:

m “Đúng người này là Con Thiên Chúa!”.

Bài đọc ngắn kết thúc tại đây.

nk Cũng có những phụ nữ đứng nhìn từ đằng xa, trong số đó có bà Maria Mađalêna, Maria, mẹ của Giacôbê hậu và của Giuse, và bà Salômê, là những kẻ đã theo giúp Người khi Người còn ở xứ Galilêa. Và nhiều người khác cũng đã lên Giêrusalem với Người. Trời đã xế chiều và hôm đó lại là ngày chuẩn bị áp ngày Sabbat. Ông Giuse, quê ở Arimathia, một hội viên vị vọng trong công nghị, cũng là người trông đợi nước Thiên Chúa, ông mạnh dạn đến gặp Philatô và xin xác Chúa Giêsu. Philatô ngạc nhiên nghe nói Người đã chết, ông gọi viên sĩ quan đến và hỏi xem Người đã chết thật chưa. Khi được viên sĩ quan phúc trình, quan trao xác Người cho Giuse. Giuse đã mua một khăn trắng, hạ xác Chúa Giêsu xuống khỏi thập giá, liệm vào khăn và đặt trong mộ đã đục sẵn trong đá, và lăn một tảng đá lấp cửa mộ. Lúc đó bà Maria Mađalêna và Maria, mẹ ông Giuse, nhìn xem nơi Người được an táng.

Đó là lời Chúa.

BÀI THƯƠNG KHÓ NĂM C**Lc 22,14 – 23,56 (hoặc Lc 23,1-49)****✠ : ĐỨC GIÊSU****nk : người kể****m : một người (Phêrô, Hêrôđê,...) hoặc dân chúng***“Sự Thương Khó Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta.”***nk Bài Thương Khó Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, theo thánh Luca.**

Đến giờ, Chúa Giêsu vào bàn ăn với mười hai Tông Đồ và bảo các ông:

✠ “THẦY ĐÃ THA THIẾT ƯỚC AO ĂN LỄ VƯỢT QUA NÀY VỚI CÁC CON TRƯỚC KHI CHỊU KHỔ NẠN. THẦY BẢO CÁC CON, THẦY SẼ CHẴNG BAO GIỜ ĂN LỄ NÀY NỮA, CHO ĐẾN KHI LỄ NÀY ĐƯỢC THỰC HIỆN TRONG NƯỚC THIÊN CHÚA.”**nk** Rồi Người cầm chén, tạ ơn và phán:**✠ “CÁC CON HÃY LÃNH NHẬN CHÉN NÀY MÀ CHIA CHO NHAU. THẦY BẢO CHO CÁC CON BIẾT: THẦY SẼ KHÔNG UỐNG THỨ NHỎ NÀY NỮA CHO ĐẾN KHI NƯỚC THIÊN CHÚA ĐẾN.”****nk** Đoạn Người cầm bánh và tạ ơn, bẻ ra và trao cho các ông mà phán:**✠ “NÀY LÀ MÌNH TA HIẾN BAN VÌ CÁC CON, CÁC CON HÃY LÀM VIỆC NÀY MÀ NHỚ ĐẾN TA.”****nk** Cùng một thể thức ấy, sau bữa ăn tối, Người cầm lấy chén mà phán:**✠ “CHÉN NÀY LÀ TÂN ƯỚC TRONG MÁU TA, SẼ ĐỔ RA VÌ CÁC CON. VẢ LẠI, NÀY TAY KẺ NỘP TA ĐANG Ở GẦN TA, NGAY TRÊN BÀN NÀY. ĐÀNHI RẰNG CON NGƯỜI SẼ RA ĐI NHƯ ĐÃ ĐƯỢC ÁN ĐỊNH, NHƯNG VÔ PHÚC CHO KẺ NỘP NGƯỜI!”****nk** Bấy giờ các ông bắt đầu hỏi nhau xem ai trong nhóm họ là kẻ làm điều đó. Giữa các ông cũng xảy ra một cuộc tranh giành xem ai trong họ được coi là cao trọng hơn hết. Nhưng Người bảo:

✘ “VUA CHÚA CÁC DÂN NGOẠI THÌ THÔNG TRỊ DÂN, VÀ NHỮNG KẺ CÓ QUYỀN HÀNH TRÊN DÂN THÌ BẮT DÂN GỌI MÌNH LÀ ÂN NHÂN. PHẢN CÁC CON, THÌ KHÔNG NHƯ THẾ, VÌ AI CAO TRỌNG HƠN CÁC CON THÌ HÃY TRỞ THÀNH NHƯ NGƯỜI NHỎ NHẤT, VÀ KẺ LÀM ĐẦU, HÃY TRỞ THÀNH NHƯ NGƯỜI HẬU BÀN. VÌ NGƯỜI NGỒI ĂN VÀ KẺ HẬU HẠ, AI TRỌNG HƠN, NÀO CHẴNG PHẢI LÀ NGƯỜI NGỒI ĂN U? THẾ MÀ THẦY, THẦY Ở GIỮA CÁC CON NHƯ NGƯỜI HẬU HẠ. CÒN CÁC CON, CÁC CON ĐÃ KIÊN TRÌ VỚI THẦY TRONG CÁC CƠN GIAN NAN CỦA THẦY, VÀ THẦY XẾP ĐẶT NƯỚC TRỜI CHO CÁC CON NHƯ CHA THẦY ĐÃ XẾP ĐẶT CHO THẦY, ĐỂ CÁC CON SẼ ĐƯỢC ĂN UỐNG ĐỒNG BÀN TRONG NƯỚC THẦY, VÀ ĐƯỢC NGỒI TRÊN TOÀ XÉT XỬ MUỖI HAI CHI TỘC ISRAEL!”

nk Rôi Chúa nói:

✘ “SIMON, SIMON, NÀY MA QUỶ ĐÃ ĐÒI SÀNG CÁC CON NHƯ SÀNG GẠO, NHƯNG TA ĐÃ CẦU NGUYỆN ĐỂ CON KHÔNG MẤT ĐỨC TIN. VÀ PHẢN CON, KHI ĐÃ TRỞ LẠI, CON HÃY LÀM CHO ANH EM CON VỮNG TIN.”

nk Ông thừa Người:

m “Lạy Thầy, con sẵn sàng theo Thầy, dù vào tù hay đi chịu chết.”

nk Nhưng Người đáp:

✘ “PHÊRÔ, THẦY BẢO CHO CON BIẾT: HÔM NAY KHI GÀ CHƯA GÁY, CON ĐÃ CHỐI RẰNG KHÔNG BIẾT THẦY.”

nk Và Người bảo các ông:

✘ “KHI THẦY SAI CÁC CON ĐI KHÔNG MANG THEO TÚI TIỀN, KHÔNG BAO BỊ, KHÔNG GIÀY DÉP, NÀO CÁC CON CÓ THIẾU THÓN SỰ GÌ KHÔNG?”

nk Các ông thưa:

m “Không thiếu gì cả.”

nk Vậy Người nói:

✘ “NHƯNG BÂY GIỜ AI CÓ TÚI TIỀN, HÃY CÀM LẤY, AI CÓ BAO BỊ, CŨNG HÃY LÀM NHƯ VẬY, VÀ AI KHÔNG CÓ GƯƠM, THÌ HÃY BÁN ÁO CHOÀNG MÌNH MÀ MUA LẤY GƯƠM. VÌ THẦY BẢO CÁC CON HAY: CÒN ĐIỀU NÀY CHÉP VỀ THẦY CŨNG CẦN PHẢI ĐƯỢC ỨNG NGHIỆM: ‘NGƯỜI ĐÃ BỊ LIỆT VÀO SỐ NHỮNG KẺ GIAN ÁC’. VÌ MỌI ĐIỀU ĐÃ CHÉP VỀ THẦY PHẢI ĐƯỢC HOÀN TẤT.”

nk Các ông thưa Người:

m “Thưa Thầy, này có hai thanh gươm đây.”

nk Và Người bảo:

✠ “ĐỦ RỒI.”

nk Đoạn Người ra đi lên núi Cây Ôliu như thường lệ. Các môn đệ cũng đi theo Người. Đến nơi, Người bảo các ông:

✠ “CÁC CON HÃY CẦU NGUYỆN ĐỂ KHỎI SA CHƯỐC CÁM DỖ.”

nk Rồi Người đi xa các ông một quãng bằng ném một hòn đá và quỳ gối cầu nguyện rằng:

✠ “LẠY CHA, NẾU CHA MUỐN, XIN CHA CÁT CHÉN NÀY XA CON. NHƯNG XIN ĐỪNG THEO Ý CON MUỐN, MỘT THEO Ý CHA.”

nk Bây giờ có thiên thần từ trời hiện ra an ủi Người. Và Người lâm cơn hấp hối, Người cầu nguyện thiết tha hơn, và mồ hôi Người chảy ra như những giọt máu rơi xuống đất. Cầu nguyện xong, Người đứng dậy, trở lại chỗ các môn đệ, và thấy các ông còn đang ngủ vì buồn sâu. Người liền bảo:

✠ “CÁC CON NGỦ U? HÃY TRỞI DẬY VÀ CẦU NGUYỆN, KỂ SA CHƯỐC CÁM DỖ.”

nk Người còn đang nói, thì này đây một lũ đông, và một người trong Nhóm Mười Hai là Giuđa dẫn đầu. Hắn lại gần Chúa Giêsu để hôn Người. Chúa Giêsu bảo hắn:

✠ “GIUĐA, NGƯỜI LẤY CÁI HÔN ĐỂ NỘP CON NGƯỜI U?”

nk Thấy các sự sắp xảy ra, những kẻ đứng chung quanh Người liền hỏi:

m “Thưa Thầy, chúng tôi có nên dùng gươm mà chém không?”

nk Và một người trong các ông chém tên đầy tớ thầy Thượng Tế đứt tai phải. Nhưng Chúa Giêsu lên tiếng bảo:

✠ “THÔI, ĐỦ RỒI.”

nk Và Người sờ vào tai người đầy tớ ấy mà chữa cho y lành lại. Rồi Chúa Giêsu bảo các kẻ đến bắt Người gồm các Thượng Tế, trưởng vệ binh Đền Thờ và kỳ lão rằng:

✠ “CÁC NGƯỜI CẦM GƯƠM GIÁO GẬY GỘC ĐI BẮT TA NHƯ BẮT TÊN CUỐP U? HÀNG NGÀY TA NGỒI TRONG ĐỀN THỜ GIỮA CÁC NGƯỜI MÀ CÁC NGƯỜI KHÔNG BẮT TA. NHƯNG ĐÂY LÀ GIỜ CỦA CÁC NGƯỜI VÀ CỦA QUYỀN LỰC TỐI TÂM.”

nk Chúng liền bắt Người và điệu tới nhà thầy Thượng Tế. Còn Phêrô đi theo xa xa. Họ đốt lửa ngay giữa sân và ngồi vòng quanh, Phêrô cũng ngồi lẫn với họ. Một đứa đầy tớ gái thấy ông ngồi gần lửa, thì nhìn kỹ ông và bảo:

m “Cả ông này cũng theo hấn.”

nk Nhưng ông chối và nói:

m “Này chị, tôi đâu quen biết người ấy.”

nk Một lát sau, có người khác nhìn ông và nói:

m “Chính ông cũng là người trong bọn đó.”

nk Nhưng Phêrô đáp:

m “Này anh, đâu có phải tôi.”

nk Chừng một giờ sau, một người khác quả quyết rằng:

m “Đúng ông này cũng theo người ấy, vì ông ta cũng là người xứ Galilêa.”

nk Phêrô đáp:

m “Này anh, tôi không biết anh muốn nói gì?”

nk Khi ông còn đang nói, thì lập tức gà liền gáy. Chúa Giêsu quay lại nhìn Phêrô. Bấy giờ, Phêrô mới sực nhớ lời Chúa đã bảo ông: trước khi gà gáy, con đã chối Thầy ba lần. Phêrô liền ra ngoài và khóc lóc thảm thiết. Những kẻ canh giữ Người, nhạo cười và đánh đập Người. Chúng che mặt Người, vả mặt mà hỏi Người rằng:

m “Hãy đoán xem ai đánh ngươi đó.”

nk Và chúng còn thốt ra nhiều lời khác nhục mạ Người. Vừa sáng ngày, các kỳ lão trong dân, các Thượng Tế và các luật sĩ hội lại và cho điệu Người ra trước công nghị mà nói:

m “Nếu ông là Đấng Kitô, hãy nói cho chúng tôi hay.”

nk Người trả lời:

✱ “TÔI CÓ NÓI, CÁC ÔNG CŨNG CHẴNG TIN TÔI, VÀ NẾU TÔI CÓ HỎI, CÁC ÔNG CŨNG CHẴNG TRẢ LỜI VÀ CŨNG CHẴNG THA TÔI. NHƯNG TỪ GIỜ ĐÂY, CON NGƯỜI SẼ NGỰ BÊN HỮU THIÊN CHÚA TOÀN NĂNG.”

nk Mọi người đều hỏi lại:

m “VẬY ông là Con Thiên Chúa ư?”

nk Người đáp:

✱ “CÁC ÔNG NÓI ĐÚNG, TA LÀ CON THIÊN CHÚA.”

nk Bây giờ họ nói:

m “Chúng ta còn cần chứng cứ chi nữa? Vì chính chúng ta cũng nghe y nói.”

Bài đọc ngắn bắt đầu từ đây:

Khi ấy, các kỳ lão trong dân, các Thượng Tế và luật sĩ đứng dậy, giải Đức Giêsu đến Philatô. Họ bắt đầu tố cáo Người rằng:

nk Đoạn tất cả bọn họ đứng dậy và giải Người đến Philatô. Họ bắt đầu tố cáo Người rằng:

m “Chúng tôi đã thấy người này xúi giục dân nổi loạn, ngăn cản nộp thuế cho Cêsarê, và còn tự xưng là Kitô Vua.”

nk Philatô bảo các Thượng Tế và đám đông rằng:

m “Ta không thấy người này có tội gì.”

nk Nhưng họ cố nài rằng:

m “Người này đã làm náo động dân chúng, giảng dạy khắp xứ Giuđêa, bắt đầu từ xứ Galilêa đến đây.”

nk Philatô vừa nghe nói đến Galilêa, liền hỏi cho biết có phải đương sự là người xứ Galilêa không. Và khi đã biết Người thuộc thẩm quyền Hêrôđê, quan liền sai giải Người cho Hêrôđê cũng có mặt tại Giêrusalem trong những ngày ấy. Hêrôđê thấy Chúa Giêsu thì mừng rỡ lắm, vì từ lâu, ông ao ước thấy Người, bởi đã nghe nói về Người rất nhiều, và hy vọng xem Người làm một vài phép lạ. Nhà Vua hỏi Người rất nhiều lời, nhưng Người không đáp gì hết. Trong khi ấy, các Thượng Tế và luật sĩ ở đó tố cáo Người dữ dội. Còn Hêrôđê cùng các quan lính thì khinh dể và nhạo báng Người, đoạn khoác cho Người một cái áo choàng trắng và gửi trả Người cho Philatô. Chính ngày đó, Hêrôđê và Philatô trở thành bạn hữu, vì trước kia họ là thù địch với nhau. Bây giờ, Philatô triệu tập các Thượng Tế, các thủ lãnh và dân chúng lại, rồi bảo họ:

m “Các người đã nộp cho ta người này như một kẻ xúi giục dân làm loạn, nhưng đây ta đã tra xét trước mặt các người, và ta không thấy người này phạm tội nào trong những tội các người tố cáo. Cả Vua Hêrôđê cũng thấy như vậy, vì ta đã cử các người đến Nhà Vua và Nhà Vua cũng không thấy có chi đáng tội chết cả. Vậy ta sẽ cho sửa phạt, rồi tha đi.”

nk Mỗi dịp lễ, quan Tổng Trấn phải phóng thích cho họ một người tù. Vậy toàn dân đồng thanh kêu lên:

m “Hãy giết người này, và tha Baraba cho chúng tôi.”

nk Tên này vì dấy loạn trong thành và giết người, nên đã bị tổng ngục. Nhưng Philatô muốn tha Chúa Giêsu, nên lại nói với dân chúng. Nhưng chúng càng la to hơn và nói:

m “Hãy đóng đinh nó, hãy đóng đinh nó vào thập giá!”

nk Lần thứ ba, quan lại nói với dân chúng:

m “Người này đã làm gì xấu? Ta không thấy nơi ông ấy có lý do để lên án tử hình. Vậy ta sẽ trừng phạt, rồi tha đi.”

nk Chúng lại la lớn tiếng, nhất định đòi đóng đinh Người vào thập giá, và tiếng la hét của chúng càng dữ dội hơn. Philatô liền tuyên án theo lời chúng yêu cầu. Vậy, quan phóng thích tên đã bị cầm tù vì dấy loạn và giết người, là kẻ mà chúng đã xin tha, còn Chúa Giêsu thì quan trao phó để mặc ý chúng. Khi điệu Người đi, chúng bắt một người xứ Kyrênê, tên Simon, ở ngoài đồng về, chúng bắt ông vác thập giá theo sau Chúa Giêsu. Đám đông dân chúng theo Người, có cả mấy người phụ nữ khóc thương Người. Nhưng Chúa Giêsu ngoảnh mặt lại bảo họ rằng:

✠ “HỒI CÁC PHỤ NỮ GIÊRUSALEM, ĐỪNG KHÓC THƯƠNG TA, HÃY KHÓC THƯƠNG CHÍNH CÁC NGƯỜI VÀ CON CÁI CÁC NGƯỜI. VÌ NÀY, SẮP ĐẾN NGÀY NGƯỜI TA SẼ THAN RẰNG: “PHÚC CHO NGƯỜI SON SẺ, PHÚC CHO NHỮNG LÒNG KHÔNG SINH NỔ VÀ NHỮNG VÚ KHÔNG NUÔI CON.” BÂY GIỜ NGƯỜI TA SẼ LÊN TIẾNG VỚI NÚI NON RẰNG: “HÃY ĐỔ XUỐNG ĐÈ CHÚNG TÔI”, VÀ NÓI VỚI CÁC GÒ NÔNG RẰNG: “HÃY CHE LẤP CHÚNG TÔI ĐI.” VÌ NẾU CÂY TƯƠI CÒN BỊ XỬ NHƯ VẬY, THÌ GỖ KHÔ SẼ RA SAO?”

nk Cùng với Người, chúng còn điệu hai tên gian ác nữa đi xử tử. Khi đã đến nơi gọi là Núi Sọ, chúng đóng đinh Người vào thập giá cùng với hai tên trộm cướp, một đứa bên hữu và một đứa bên tả Người. Bây giờ Chúa Giêsu than thở rằng:

✠ **“LẠY CHA, XIN THA CHO CHÚNG, VÌ CHÚNG KHÔNG BIẾT VIỆC CHÚNG LÀM.”**

nk Rồi chúng rút thăm mà chia nhau áo Người. Dân chúng đứng đó nhìn xem, và các thủ lãnh thì cười nhạo Người mà rằng:

m **“Nó đã cứu được kẻ khác thì hãy tự cứu mình đi, nếu nó thật là Đấng Kitô, người Thiên Chúa tuyển chọn.”**

nk Quân lính đều chế giễu Người và đưa giấm cho Người uống và nói:

m **“Nếu ông là Vua dân Do Thái, ông hãy tự cứu mình đi.”**

nk Phía trên đầu Người có tấm bảng đề chữ Hy Lạp, Latin và Do Thái như sau: “Người này là Vua dân Do Thái.” Một trong hai kẻ trộm bị đóng đinh trên thập giá cũng sỉ nhục Người rằng:

m **“Nếu ông là Đấng Kitô, ông hãy tự cứu ông và cứu chúng tôi nữa.”**

nk Đối lại, tên kia mắng nó rằng:

m **“Mi cũng chịu đồng một án mà mi chẳng sợ Thiên Chúa sao. Phần chúng ta, như thế này là đích đáng, vì chúng ta chịu xứng với việc chúng ta đã làm, còn ông này, ông có làm gì xấu đâu?”**

nk Và anh ta thưa Chúa Giêsu rằng:

m **“Lạy Ngài, khi nào về nước Ngài, xin nhớ đến tôi.”**

nk Chúa Giêsu đáp:

✠ **“QUẢ THẬT, TA BẢO NGƯỜI: NGAY HÔM NAY, NGƯỜI SẼ Ở TRÊN THIÊN ĐÀNG VỚI TA.”**

nk Lúc đó vào khoảng giờ thứ sáu, tối tăm liền bao trùm cả mặt đất cho đến giờ thứ chín. Mặt trời trở nên u ám, màn trong Đền Thờ xé ra làm đôi ngay chính giữa. Lúc đó, Chúa Giêsu kêu lớn tiếng rằng:

✠ **“LẠY CHA, CON PHÓ LINH HỒN CON TRONG TAY CHA.”**

nk Nói đoạn, Người trút hơi thở.

(Quỳ gối, thỉnh lặng trong giây lát.)

nk Thấy sự việc xảy ra, viên sĩ quan ca tụng Thiên Chúa rằng:

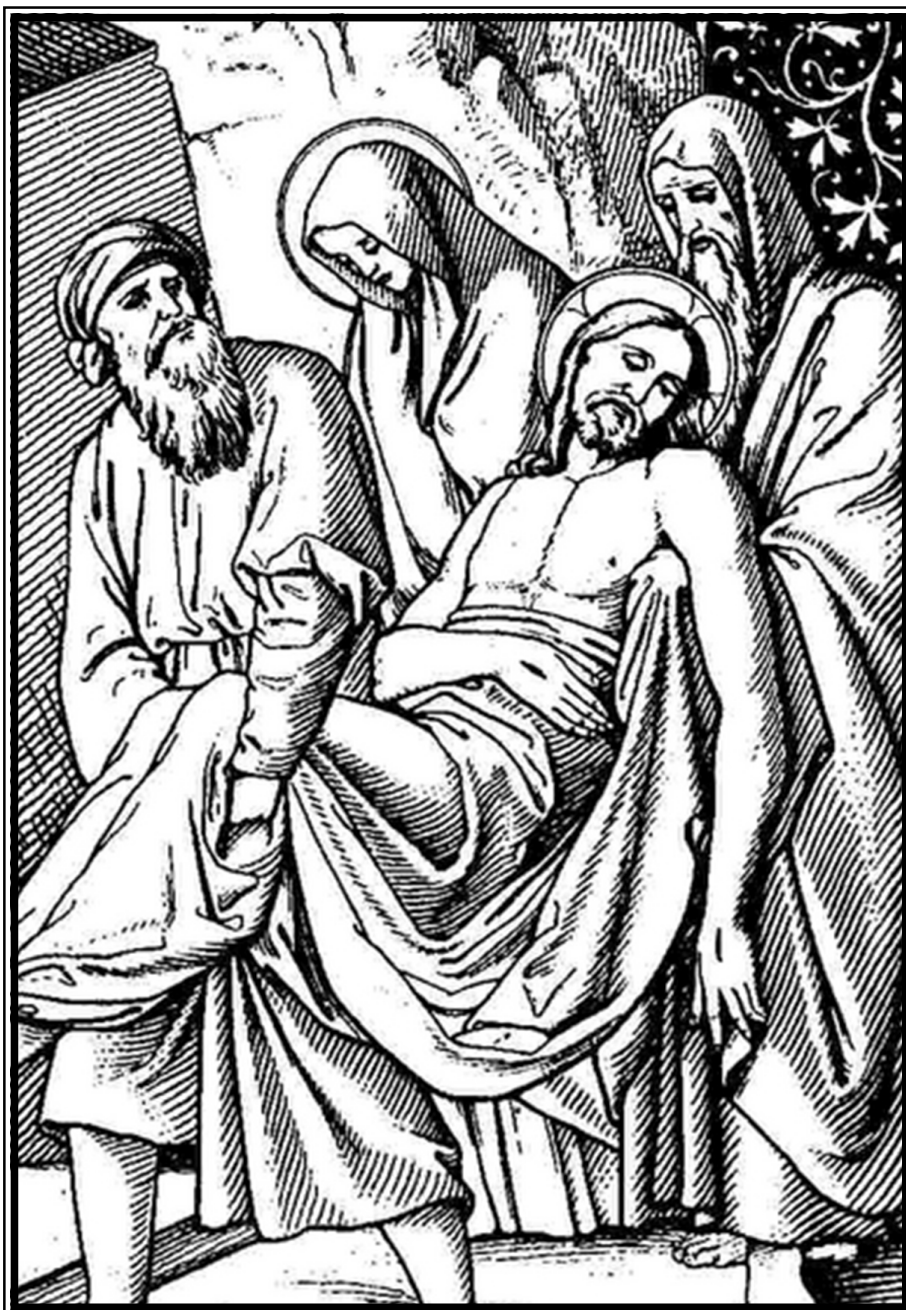
m “Ông này quả thật là người công chính.”

nk Và tất cả dân chúng có mặt, thấy cảnh tượng đó và chứng kiến những sự việc xảy ra, liền đầm ngực trở về. Đứng xa xa, có những kẻ quen biết Người, và mấy phụ nữ đi theo Người từ xứ Galilêa, họ cũng chứng kiến.

Bài đọc ngắn kết thúc tại đây.

nk Tuy nhiên, có một công nghị viên tên là Giuse, người tốt lành và công chính. Ông này đã không đồng ý với mưu toan và hành động của các công nghị viên khác, ông quê ở thành Arimathia trong xứ Giuđêa, chính ông cũng trông đợi nước Chúa. Ông đến gặp Philatô và xin xác Chúa Giêsu. Đoạn ông hạ xác Người xuống, liệm trong khăn và táng trong mồ đá đục sẵn, nơi chưa táng xác ai. Hôm đó là ngày chuẩn bị và sắp bước sang ngày Sabbat. Trong khi đó, những người phụ nữ đã đi với Người từ xứ Galilêa, cũng theo đến xem mồ và xác Người được táng như thế nào. Rồi các bà về sửa soạn thuốc thơm và dầu thơm. Nhưng trong ngày Sabbat, các bà nghỉ theo đúng luật.

Đó là lời Chúa.

CHÚA NHẬT LỄ LÁ

(bản dịch 2)

BÀI THƯƠNG KHÓ NĂM A

Mt 26,14 – 27,66 (hoặc 27,11-54)

✠ : ĐỨC GIÊ-SU

nk : người kể

m : một người (Phê-rô, Hê-rô-đê,...) hoặc dân chúng

Cuộc Thương Khó của Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng ta.

nk Cuộc Thương Khó của Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mát-thêu.

26 ¹⁴ Khi ấy, một người trong Nhóm Mười Hai tên là Giu-đa Ít-ca-ri-ốt, đi gặp các Thượng Tế ¹⁵ mà nói:

m “Tôi nộp ông Giê-su cho quý vị, thì quý vị muốn cho tôi bao nhiêu.”

nk Họ quyết định cho hắn ba mươi đồng bạc. ¹⁶ Từ lúc đó, hắn cố tìm dịp thuận tiện để nộp Đức Giê-su. ¹⁷ Ngày thứ nhất trong tuần bánh không men, các môn đệ đến thưa với Đức Giê-su:

m “Thầy muốn chúng con dọn cho Thầy ăn lễ Vượt Qua ở đâu?”

¹⁸ **nk** Người bảo:

✠ “CÁC ANH ĐI VÀO THÀNH, ĐẾN NHÀ MỘT NGƯỜI KIA VÀ NÓI VỚI ÔNG ẤY: ‘THẦY NHẮN: THỜI CỦA THẦY ĐÃ GẦN TỚI, THẦY SẼ ĐẾN NHÀ ÔNG ĐỂ ĂN MỪNG LỄ VƯỢT QUA VỚI CÁC MÔN ĐỆ CỦA THẦY.’”

¹⁹ **nk** Các môn đệ làm y như Đức Giê-su đã truyền, và dọn tiệc Vượt Qua. ²⁰ Chiều đến, Đức Giê-su vào bàn tiệc với mười hai môn đệ. ²¹ Đang bữa ăn, Người nói:

✠ “THẦY BẢO THẬT ANH EM, MỘT NGƯỜI TRONG ANH EM SẼ NỘP THẦY.”

²² **nk** Các môn đệ buồn rầu quá sức, lần lượt hỏi Người:

m “Thưa Ngài, chẳng lẽ con sao?”

²³ **nk** Người đáp:

✠ “KỂ GIỜ TAY CHẤM CHUNG MỘT ĐĨA VỚI THẦY, ĐÓ LÀ KẸ NỘP THẦY. ²⁴ ĐÃ HẸN CON NGƯỜI RA ĐI THEO NHƯ LỜI ĐÃ CHÉP VỀ NGƯỜI, NHƯNG KHỐN CHO KẸ NÀO NỘP CON NGƯỜI: THÀ NÓ ĐỪNG SINH RA THÌ HƠN!”

²⁵ **nk** Giu-đa, kẻ nộp Người cũng hỏi:

m “Ráp-bi, chẳng lẽ con sao?”

nk Người trả lời:

✠ “CHÍNH ANH NÓI ĐÓ!”

²⁶ **nk** Cũng trong bữa ăn, Đức Giê-su cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, rồi bẻ ra, trao cho môn đệ và nói:

✠ “ANH EM CẦM LẤY MÀ ĂN, ĐÂY LÀ MÌNH THẦY.”

²⁷ **nk** Rồi Người cầm lấy chén, dâng lời tạ ơn, trao cho môn đệ và nói:

✠ “TẤT CẢ ANH EM HÃY UỐNG CHÉN NÀY, ²⁸ VÌ ĐÂY LÀ MÁU THẦY, MÁU GIAO ƯỚC, ĐỔ RA CHO MUÔN NGƯỜI ĐƯỢC THA TỘI. ²⁹ THẦY BẢO CHO ANH EM BIẾT: TỪ NAY, THẦY KHÔNG CÒN UỐNG THỨ SẢN PHẨM NÀY CỦA CÂY NHO, CHO ĐẾN NGÀY THẦY CÙNG ANH EM UỐNG THỨ RƯỢU MỚI TRONG NƯỚC CỦA CHA THẦY.”

³⁰ **nk** Hát Thánh Vịnh xong, Đức Giê-su và các môn đệ ra núi Ô-liu. ³¹ Bây giờ Đức Giê-su nói với các ông:

✠ “ĐÊM NAY TẤT CẢ ANH EM SẼ VẤP NGÃ VÌ THẦY. VÌ CÓ LỜI ĐÃ CHÉP: ‘TA SẼ ĐÁNH NGƯỜI CHẴN CHIÊN, VÀ ĐÀN CHIÊN SẼ TAN TẮC’. ³² NHƯNG SAU KHI TRỖI DẬY, THẦY SẼ ĐẾN GA-LI-LÊ TRƯỚC ANH EM.”

³³ **nk** Ông Phê-rô liền thưa:

m “Dầu tất cả có vấp ngã vì Thầy đi nữa, thì con đây cũng chẳng bao giờ vấp ngã.”

³⁴ **nk** Đức Giê-su bảo ông:

✠ “THẦY BẢO THẬT ANH: NỘI ĐÊM NAY, GÀ CHƯA KỊP GÁY, THÌ ANH ĐÃ CHỐI THẦY BA LẦN.”

³⁵ **nk** Ông Phê-rô lại nói:

m “**Đầu có phải chết với Thầy, con cũng không chối Thầy.**”

nk Tất cả các môn đệ cũng đều nói như vậy.

³⁶ Bây giờ, Đức Giê-su đi cùng với các ông đến một thửa đất gọi là Ghết-sê-ma-ni. Người nói với các môn đệ:

✠ **“ANH EM NGỒI LẠI ĐÂY, THẦY ĐẾN ĐANG KIA CẦU NGUYỆN.”**

³⁷ **nk** Rồi Người đưa ông Phê-rô và hai người con ông Dê-bê-đê đi theo. Người bắt đầu cảm thấy buồn rầu xao xuyến. ³⁸ Bây giờ Người nói với các ông:

✠ **“TÂM HỒN THẦY BUỒN ĐẾN CHẾT ĐƯỢC. ANH EM Ở LẠI ĐÂY MÀ CANH THỨC VỚI THẦY.”**

³⁹ **nk** Người đi xa hơn một chút, sấp mặt xuống, cầu nguyện rằng:

✠ **“LẠY CHA, NẾU CÓ THỂ ĐƯỢC, XIN CHO CON KHỎI PHẢI UỐNG CHÉN NÀY. TUY VẬY, XIN ĐỪNG THEO Ý CON, MÀ XIN THEO Ý CHA.”**

⁴⁰ **nk** Rồi Người đến chỗ các môn đệ, thấy các ông đang ngủ, liền nói với ông Phê-rô:

✠ **“THẾ RA ANH EM KHÔNG THỂ CANH THỨC NỔ VỚI THẦY MỘT GIỜ SAO? ⁴¹ ANH EM HÃY CANH THỨC VÀ CẦU NGUYỆN, ĐỂ KHỎI LÂM VÀO CƠN CÁM DỖ. VÌ TINH THẦN THÌ HÃNG SAY, NHƯNG THỂ XÁC LẠI YẾU HÈN.”**

⁴² **nk** Người lại đi cầu nguyện lần thứ hai và nói:

✠ **“LẠY CHA, NẾU CON CỨ PHẢI UỐNG CHÉN NÀY MÀ KHÔNG SAO TRÁNH KHỎI, THÌ XIN VẮNG Ý CHA.”**

⁴³ **nk** Rồi Người lại đến, thấy các môn đệ vẫn đang ngủ, vì mắt họ nặng trĩu.

⁴⁴ Người để mặc các ông mà đi cầu nguyện lần thứ ba, nói lại cũng một lời đó. ⁴⁵ Bây giờ Người đến chỗ các môn đệ và nói với các ông:

✠ **“LÚC NÀY MÀ CÒN NGỦ, CÒN NGHỈ SAO? NÀY, ĐẾN GIỜ CON NGƯỜI BỊ NỘP VÀO TAY NHỮNG KẺ TỘI LỖI. ⁴⁶ ĐỨNG DẬY, TA ĐI NÀO! KÌA KẺ NỘP THẦY ĐÃ TỚI!”**

⁴⁷ **nk** Người còn đang nói, thì Giu-đa, một người trong Nhóm Mười Hai, đã đến. Cùng đi với hắn, có cả một đám người đông đảo mang gurom giáo gây gộc. Họ được các Thượng Tế và kỳ mục trong dân sai đến. ⁴⁸ Kẻ nộp Người đã cho họ một dấu hiệu, hắn dặn rằng:

m “Tôi hôn ai thì chính là người đó. Các anh bắt lấy!”

⁴⁹ **nk** Ngay lúc đó, Giu-đa tiến lại gần Đức Giê-su và nói:

m “Ráp-bi, xin chào Thầy!”

nk rồi hôn Người. ⁵⁰ Đức Giê-su bảo hắn:

✠ “NÀY BẠN, BẠN ĐẾN ĐÂY LÀM GÌ THÌ CỨ LÀM ĐI!”

nk Bấy giờ họ tiến đến, tra tay bắt Đức Giê-su. ⁵¹ Một trong những kẻ theo Đức Giê-su liền vung tay tuốt gươm ra, chém phải tên đầy tớ của Thượng Tế, làm nó đứt tai. ⁵² Đức Giê-su bảo người ấy:

✠ “HÃY XỎ GƯƠM VÀO VỎ, VÌ TẤT CẢ NHỮNG AI CÀM GƯƠM SẼ CHẾT VÌ GƯƠM. ⁵³ HAY ANH TỰONG LÀ THẦY KHÔNG THỂ KÊU CỨU VỚI CHA THẦY SAO? NGƯỜI SẼ CẤP NGAY CHO THẦY HƠN MƯỜI HAI ĐẠO BÌNH THIÊN THẦN! ⁵⁴ NHƯNG NHƯ THẾ, THÌ LỜI KINH THÁNH ỨNG NGHIỆM SAO ĐƯỢC? VÌ THEO ĐÓ, MỌI SỰ PHẢI XẢY RA NHƯ VẬY.”

⁵⁵ **nk** Vào giờ ấy, Đức Giê-su nói với đám đông:

✠ “TÔI LÀ MỘT TÊN CƯỚP SAO MÀ CÁC ÔNG ĐEM GƯƠM GIÁO GẬY GỘC ĐẾN BẮT? NGÀY NGÀY TÔI VẪN NGỒI GIẢNG DẠY Ở ĐỀN THỜ THÌ CÁC ÔNG KHÔNG BẮT. ⁵⁶ NHƯNG TẤT CẢ SỰ VIỆC NÀY XẢY RA LÀ ĐỂ ỨNG NGHIỆM NHỮNG LỜI CHÉP TRONG SÁCH CÁC NGÔN SỬ.”

nk Bấy giờ, các môn đệ bỏ Người mà chạy trốn hết. ⁵⁷ Họ bắt Đức Giê-su, rồi điệu đến Thượng Tế Cai-pha. Các kinh sư và kỳ mục đã tề tựu sẵn đó. ⁵⁸ Ông Phê-rô theo Người xa xa, đến tận dinh Thượng Tế. Ông vào bên trong ngồi với bọn thuộc hạ, xem kết cuộc ra sao. ⁵⁹ Còn các Thượng Tế và toàn thể Thượng Hội Đồng thì tìm chứng gian buộc tội Đức Giê-su để lên án tử hình. ⁶⁰ Nhưng họ tìm không ra, mặc dầu có nhiều kẻ đã đứng ra làm chứng gian. Sau cùng, có hai người bước ra, ⁶¹ khai rằng:

m “Tên này đã nói: tôi có thể phá Đền Thờ Thiên Chúa, và nội trong ba ngày, sẽ xây cất lại.”

⁶² **nk** Bấy giờ, vị Thượng Tế đứng lên hỏi Đức Giê-su:

m “Ông không nói lại được một lời sao? Mấy người này tố cáo ông gì đó?”

⁶³ **nk** Nhưng Đức Giê-su vẫn làm thinh. Vị Thượng Tế nói với Người:

m “Nhân danh Thiên Chúa hằng sống, tôi truyền cho ông phải nói cho chúng tôi biết: ông có phải là Đấng Ki-tô, Con Thiên Chúa không?”

⁶⁴ **nk** Đức Giê-su trả lời:

✠ “CHÍNH NGÀI VỪA NÓI. HƠN NỮA, TÔI NÓI CHO CÁC ÔNG HAY: TỪ NAY, CÁC ÔNG SẼ THẤY CON NGƯỜI NGỰ BÊN HỮU ĐẮNG TOÀN NĂNG VÀ NGỰ GIÁ MÂY TRỜI MÀ ĐẾN.”

⁶⁵ **nk** Bấy giờ vị Thượng Tế liền xé áo mình ra và nói:

m “Hắn nói phạm thượng! Chúng ta cần gì nhân chứng nữa? Đây, quý vị vừa nghe hắn nói phạm đến Thiên Chúa, ⁶⁶ quý vị nghĩ sao?”

nk Họ liền đáp:

m “Hắn đáng chết!”

⁶⁷ **nk** Rồi họ khắc nhổ vào mặt và đấm đánh Người. Có kẻ lại tát Người ⁶⁸ và nói:

m “Ông Ki-tô ơi, hãy nói tiên tri cho chúng tôi nghe đi: ai đánh ông đó?”

⁶⁹ **nk** Lúc đó, ông Phê-rô đang ngồi ngoài sân. Một người đầy tớ gái đến bên ông và nói:

m “Cả bác nữa, bác cũng đã ở với ông Giê-su, người Ga-li-lê đó chứ gì?”

⁷⁰ **nk** Ông liền chối trước mặt mọi người mà nói:

m “Tôi không biết cô nói gì!”

⁷¹ **nk** Ông đi ra đến cổng, thì một người tớ gái khác thấy ông, liền nói với những người ở đó:

m “Bác này cũng đã ở với ông Giê-su người Na-da-rét đấy.”

⁷² **nk** Nhưng ông Phê-rô lại thề mà chối:

m “Tôi không biết người ấy.”

⁷³ **nk** Một lát sau, những người đứng đó xích lại gần ông Phê-rô mà nói:

m “Đúng là bác cũng thuộc bọn họ. Cứ nghe giọng nói của bác là biết ngay.”

⁷⁴ **nk** Bấy giờ, ông Phê-rô liền thề độc mà quả quyết rằng:

m “Tôi thề là không biết người ấy.”

nk Ngay lúc đó, có tiếng gà gáy. ⁷⁵ Ông Phê-rô sực nhớ lời Đức Giê-su đã nói: “Gà chưa kịp gáy thì anh đã chối Thầy ba lần.” Ông ra ngoài, khóc lóc thảm thiết.

27 ¹ Trời vừa sáng, tất cả các Thượng Tế và kỳ mục trong dân cùng nhau bàn kế hại Đức Giê-su, để xử tử Người. ² Sau đó, họ cho trói Người lại và giải đi nộp cho Tổng Trấn Phi-la-tô. ³ Bảy giờ, Giu-đa, kẻ đã nộp Người, thấy Người bị kết án thì hối hận. Hắn đem ba mươi đồng bạc trả lại cho các Thượng Tế và kỳ mục ⁴ mà nói:

m “Tôi đã phạm tội nộp người vô tội, khiến Người phải chết oan.”

nk Nhưng họ đáp:

m “Can gì đến chúng tôi. Mặc kệ anh!”

⁵ **nk** Giu-đa ném số bạc vào Đền Thờ và ra đi thất cổ. ⁶ Các Thượng Tế lượm lấy số bạc ấy mà nói:

m “Không được phép bỏ vào quỹ Đền Thờ, vì đây là giá máu.”

⁷ **nk** Sau khi bàn định với nhau, họ dùng tiền đó tậu “Thửa Ruộng Ông Thợ Gốm” để làm nơi chôn cất khách ngoại kiều. ⁸ Vì vậy mà thửa ruộng ấy gọi là “Ruộng Máu” cho đến ngày nay. ⁹ Thế là ứng nghiệm lời ngôn sứ Giê-rê-mi-a: “Họ đã lượm lấy ba mươi đồng bạc, tức là cái giá mà một số con cái Ít-ra-en đã đặt khi đánh giá Người. ¹⁰ Và họ lấy số bạc đó mà mua ‘Thửa Ruộng Ông Thợ Gốm’, theo những điều Đức Chúa đã truyền cho tôi.”

Bài đọc ngắn bắt đầu từ đây:

27 ¹¹ Khi ấy, Đức Giê-su bị điệu ra trước mặt Tổng Trấn...

¹¹ **nk** Đức Giê-su bị điệu ra trước mặt Tổng Trấn; Tổng Trấn hỏi Người:

m “Ông là Vua dân Do Thái sao?”

nk Đức Giê-su trả lời:

✠ “CHÍNH NGÀI NÓI ĐÓ.”

¹² **nk** Nhưng khi các Thượng Tế và kỳ mục tố Người, thì Người không trả lời một tiếng. ¹³ Bảy giờ ông Phi-la-tô hỏi Người:

m “Ông không nghe bao nhiêu điều họ làm chứng chống lại ông đó sao?”

¹⁴ **nk** Nhưng Đức Giê-su không trả lời ông về một điều nào, khiến Tổng Trấn rất đỗi ngạc nhiên. ¹⁵ Vào mỗi dịp lễ lớn, Tổng Trấn có lệ phóng thích cho dân chúng một người tù, tùy ý họ muốn. ¹⁶ Mà khi ấy có một người tù khét tiếng, tên là Ba-ra-ba. ¹⁷ Vậy khi đám đông đã tụ họp lại, thì Tổng Trấn Phi-la-tô nói với họ:

m “Các người muốn ta phóng thích ai cho các người đây? Ba-ra-ba hay Giê-su, cũng gọi là Ki-tô?”

¹⁸ **nk** Bởi ông thừa biết chỉ vì ghen tị mà họ nộp Người. ¹⁹ Lúc Tổng Trấn đang ngồi xử án, thì bà vợ sai người đến nói với ông:

m “Ông đừng nhúng tay vào vụ xử người công chính này, vì hôm nay, tôi chiêm bao thấy mình phải khổ nhiều vì ông ấy.”

²⁰ **nk** Nhưng các Thượng Tế và kỳ mục lại xúi đám đông đòi tha tên Ba-ra-ba mà giết Đức Giê-su. ²¹ Tổng Trấn hỏi họ:

m “Trong hai người này, các người muốn ta tha ai cho các người?”

nk Họ thưa:

m “Ba-ra-ba!”

²² **nk** Tổng Trấn Phi-la-tô nói tiếp:

m “Thế còn ông Giê-su, cũng gọi là Ki-tô, ta sẽ làm gì đây?”

nk Mọi người đồng thanh:

m “Đóng đinh nó vào thập giá!”

²³ **nk** Tổng Trấn lại nói:

m “Thế ông ấy đã làm điều gì gian ác?”

nk Họ càng la to:

m “Đóng đinh nó vào thập giá!”

²⁴ **nk** Tổng Trấn Phi-la-tô thấy đã chẳng được ích gì mà còn thêm náo động, nên lấy nước rửa tay trước mặt đám đông mà nói:

m “Ta vô can trong vụ đổ máu người này. Mặc các người liệu lấy!”

²⁵ **nk** Toàn dân đáp lại:

m “Máu hắn cứ đổ xuống đầu chúng tôi và con cháu chúng tôi!”

²⁶ **nk** Bấy giờ, Tổng Trấn phóng thích tên Ba-ra-ba cho họ, còn Đức Giê-su, thì ông truyền đánh đòn, rồi trao cho họ đóng đinh vào thập giá. ²⁷ Bấy giờ, lính của Tổng Trấn đem Đức Giê-su vào trong dinh, và tập trung cả cơ đội quanh Người. ²⁸ Chúng lột áo Người ra, khoác cho Người một tấm áo choàng đỏ, ²⁹ rồi kết một vòng gai làm vương miện đặt lên đầu Người, và trao vào tay mặt Người một cây sậy. Chúng quỳ gối trước mặt Người mà nhạo rằng:

m “Vạn tuế Đức Vua dân Do Thái!”

³⁰ **nk** Rồi chúng khạc nhổ vào Người và lấy cây sậy mà đập vào đầu Người. ³¹ Chế giễu chán, chúng lột áo choàng ra, và cho Người mặc áo lại như trước, rồi điệu Người đi đóng đinh vào thập giá. ³² Đang đi ra, thì chúng gặp một người Ky-rê-nê, tên là Si-môn; chúng bắt ông vác thập giá của Người. ³³ Khi đến nơi gọi là Gôn-gô-tha, nghĩa là Đồi Sọ, ³⁴ chúng cho Người uống rượu pha mật đắng, nhưng Người chỉ nếm một chút mà không chịu uống. ³⁵ Đóng đinh Người vào thập giá xong, chúng đem áo Người ra bắt thăm mà chia nhau. ³⁶ Rồi chúng ngồi đó mà canh giữ Người. ³⁷ Phía trên đầu Người, chúng đặt bản án xử tội viết rằng: “Người này là Giê-su, Vua dân Do Thái.” ³⁸ Cùng bị đóng đinh với Người, có hai tên cướp, một tên bên phải, một tên bên trái. ³⁹ Kẻ qua người lại đều nhục mạ Người, vừa lắc đầu ⁴⁰ vừa nói:

m “Mi là kẻ phá được Đền Thờ, và nội trong ba ngày xây lại được, hãy cứu lấy mình đi! Nếu mi là Con Thiên Chúa, thì xuống khỏi thập giá xem nào!”

⁴¹ **nk** Các Thượng Tế, kinh sư và kỳ mục cũng chế giễu Người mà nói:

⁴² **m “Hắn cứu được thiên hạ, mà chẳng cứu nổi mình. Hắn là Vua Ít-ra-en! Hắn cứ xuống khỏi thập giá ngay bây giờ đi, chúng ta tin hắn liền!”** ⁴³ **Hắn cậy vào Thiên Chúa, thì bây giờ Người cứu hắn đi, nếu quả thật Người thương hắn! Vì hắn đã nói: Ta là Con Thiên Chúa!”**

⁴⁴ **nk** Cả những tên cướp cùng bị đóng đinh với Người cũng sỉ vả Người như thế. Từ giờ thứ sáu, bóng tối bao phủ cả mặt đất, mãi đến giờ thứ chín. ⁴⁶ Vào giờ thứ chín, Đức Giê-su kêu lớn tiếng:

✠ **“Ê-LI, Ê-LI, LÊ-MA XA-BÁC-THA-NI”,**

nk nghĩa là: “Lạy Thiên Chúa, lạy Thiên Chúa của con, sao ngài bỏ rơi con?”.

⁴⁷ Nghe vậy, một vài người đứng đó liền nói:

m “Hắn ta gọi ông Ê-li-a!”

⁴⁸ **nk** Lập tức, một người trong bọn chạy đi lấy miếng bọt biển, thấm đầy giấm, buộc vào đầu cây sậy và đưa lên cho Người uống. ⁴⁹ Còn những người khác lại bảo:

m “Khoan đã, để xem ông Ê-li-a có đến cứu hắn không!”

⁵⁰ **nk** Đức Giê-su lại kêu một tiếng lớn, rồi trút linh hồn.

(Quỳ gối, thỉnh lặng trong giây lát.)

⁵¹ **nk** Ngay lúc đó, bức màn trướng trong Đền Thờ xé ra làm hai từ trên xuống dưới. Đất rung đá vỡ. ⁵² Mồ mả bật tung, và xác của nhiều vị thánh đã an nghỉ được trỗi dậy. ⁵³ Sau khi Chúa trỗi dậy, các ngài ra khỏi mồ, vào thành thánh, và hiện ra với nhiều người. ⁵⁴ Thấy động đất và các sự việc xảy ra, viên đại đội trưởng và những người cùng ông canh giữ Đức Giê-su đều rất đổi sợ hãi và nói:

m “Quả thật ông này là Con Thiên Chúa.”

Bài đọc ngắn kết thúc tại đây.

⁵⁵ **nk** Ở đó, cũng có nhiều người phụ nữ đứng nhìn từ đằng xa. Các bà này đã theo Đức Giê-su từ Ga-li-lê để giúp đỡ Người. ⁵⁶ Trong số đó, có bà Ma-ri-a Mác-đa-la, bà Ma-ri-a, mẹ các ông Gia-cô-bê và Giô-xép, và bà mẹ các con ông Dê-bê-ê.

⁵⁷ Chiều đến, có một người giàu có tới. Ông này là người thành A-ri-ma-thê, tên là Giô-xép, và cũng là môn đệ Đức Giê-su. ⁵⁸ Ông đến gặp ông Phi-la-tô để xin thi hài Đức Giê-su. Bấy giờ Tổng Trấn Phi-la-tô ra lệnh trao trả thi hài cho ông. ⁵⁹ Khi đã nhận thi hài, ông Giô-xép lấy tấm vải gai sạch mà liệm, ⁶⁰ và đặt vào ngôi mộ mới, đã đục sẵn trong núi đá, dành cho ông. Ông lăn tảng đá to lấp cửa mộ, rồi ra về. ⁶¹ Còn bà Ma-ri-a Mác-đa-la và một bà khác cũng tên là Ma-ri-a ở lại đó, quay mặt vào mồ.

⁶² Hôm sau, tức là khi ngày áp lễ đã qua, các Thượng Tế và những người Pha-ri-sêu kéo nhau đến ông Phi-la-tô, ⁶³ và nói:

m “Thưa ngài, chúng tôi nhớ tên bịp bợm ấy khi còn sống có nói: ‘Sau ba ngày, Ta sẽ trỗi dậy.’ ⁶⁴ Vậy xin quan lớn truyền canh mộ kỹ càng cho đến ngày thứ ba, kẻo môn đệ hấn đến lấy trộm xác rồi phao trong dân là hấn đã từ cõi chết trỗi dậy. Và như thế, chuyện bịp cuối cùng này sẽ còn tệ hại hơn chuyện trước.”

⁶⁵ **nk** Ông Phi-la-tô bảo họ:

m “Thì có sẵn lính đó, các người hãy đi mà canh giữ theo cách các người biết!”

⁶⁶ **nk** Thế là họ ra đi canh giữ mộ, niêm phong tảng đá và cắt lính canh mộ.

Đó là lời Chúa.

BÀI THƯƠNG KHÓ NĂM B**Mc 14,1 – 15,47 (hoặc 15,1-39)****✠ : ĐỨC GIÊ-SU****nk : người kể****m : một người (Phê-rô, Hê-rô-đê,...) hoặc dân chúng***Cuộc Thương Khó của Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng ta.***nk Cuộc Thương Khó của Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mác-cô.**

14 ¹ Hai ngày trước lễ Vượt Qua và lễ Bánh Không Men, các Thượng Tế và kinh sư bàn mưu tính kế bắt Đức Giê-su để giết Người; ² vì họ nói:

m “Đừng làm vào chính ngày lễ, kéo dân chúng náo động.”

³ **nk** Lúc đó, Đức Giê-su đang ở làng Bê-ta-ni-a, tại nhà ông Si-môn, người từng mắc bệnh phong. Giữa lúc Người dùng bữa, có một người phụ nữ đến, mang theo một bình bạch ngọc đựng dầu thơm cam tùng nguyên chất thứ đắt tiền. Cô đập ra, đổ dầu thơm trên đầu Người. ⁴ Có vài người lấy làm bức tức, nói với nhau:

m “Phí dầu thơm như thế để làm gì? ⁵ Dầu đó có thể đem bán lấy trên ba trăm quan tiền mà bố thí cho người nghèo.”

nk Rồi họ gắt gỏng với cô. ⁶ Nhưng Đức Giê-su bảo họ:

✠ “CỨ ĐỂ CHO CÔ LÀM. SAO LẠI MUỐN GÂY CHUYỆN? CÔ ẤY VỪA LÀM CHO TÔI MỘT VIỆC NGHĨA. ⁷ NGƯỜI NGHÈO THÌ LÚC NÀO CÁC ÔNG CHẲNG CÓ BÊN CẠNH MÌNH, CÁC ÔNG MUỐN LÀM PHÚC CHO HỌ BAO GIỜ MÀ CHẲNG ĐƯỢC! CÒN TÔI, CÁC ÔNG CHẲNG CÓ MÃI ĐÂU! ⁸ ĐIỀU GÌ LÀM ĐƯỢC THÌ CÔ ĐÃ LÀM: CÔ ĐÃ LẤY DẦU THƠM ƯỚP XÁC TÔI, ĐỂ CHUẨN BỊ NGÀY MAI TÁNG. ⁹ TÔI BẢO THẬT CÁC ÔNG: HẸ TÍN MỪNG ĐƯỢC LOAN BÁO ĐẾN ĐÂU TRONG KHẮP THIÊN HẠ, THÌ NƠI ĐÓ VIỆC CÔ VỪA LÀM CŨNG SẼ ĐƯỢC KỂ LẠI ĐỂ NHỚ TỚI CÔ.”

¹⁰ **nk** Giu-đa Ít-ca-ri-ốt, một người trong Nhóm Mười Hai, đi gặp các Thượng Tế để nộp Người cho họ. ¹¹ Nghe hắn nói, họ rất mừng và hứa cho tiền. Giu-đa liền tìm cách nộp Người sao cho tiện. ¹² Ngày thứ nhất trong tuần Bánh Không Men, là ngày sát tế chiên Vượt Qua, các môn đệ thưa với Đức Giê-su:

m “Thầy muốn chúng con đi dọn cho Thầy ăn lễ Vượt Qua ở đâu?”

¹³ **nk** Người sai hai môn đệ đi, và dặn họ:

✠ “CÁC ANH ĐI VÀO THÀNH, VÀ SẼ CÓ MỘT NGƯỜI MANG VÒ NƯỚC ĐÓN GẶP CÁC ANH. CỨ ĐI THEO NGƯỜI ĐÓ. ¹⁴ NGƯỜI ĐÓ VÀO NHÀ NÀO, CÁC ANH HÃY THƯA VỚI CHỦ NHÀ: THẦY NHẮN: ‘THẦY SẼ ĂN LỄ VƯỢT QUA VỚI CÁC MÔN ĐỆ Ở PHÒNG NÀO?’ ¹⁵ VÀ ÔNG ẤY SẼ CHỈ CHO CÁC ANH MỘT PHÒNG RỘNG RÃI TRÊN LẦU, ĐÃ ĐƯỢC CHUẨN BỊ SẴN SÀNG: VÀ Ở ĐÓ, CÁC ANH HÃY DỌN TIỆC CHO CHÚNG TA.”

¹⁶ **nk** Hai môn đệ ra đi. Vào đến thành, các ông thấy mọi sự y như Người đã nói. Và các ông dọn tiệc Vượt Qua. ¹⁷ Chiều đến, Đức Giê-su và Nhóm Mười Hai cùng tới. ¹⁸ Đang khi dùng bữa, Người nói:

✠ “THẦY BẢO THẬT ANH EM, CÓ NGƯỜI TRONG ANH EM SẼ NỘP THẦY, MÀ LẠI LÀ NGƯỜI ĐANG CÙNG ĂN VỚI THẦY.”

¹⁹ **nk** Các môn đệ đâm ra buồn rầu, và lần lượt hỏi Người:

m “Chẳng lẽ con sao?”

²⁰ **nk** Người đáp:

✠ “CHÍNH LÀ MỘT TRONG NHÓM MƯỜI HAI ĐÂY, MÀ LÀ NGƯỜI CHẤM CHUNG MỘT ĐĨA VỚI THẦY. ²¹ ĐÃ HẸN, CON NGƯỜI RA ĐI THEO NHƯ LỜI ĐÃ CHÉP VỀ NGƯỜI. NHƯNG KHÓN CHO KẺ NÀO NỘP CON NGƯỜI: THÀ KẺ ĐÓ ĐỪNG SINH RA THÌ HƠN!”

²² **nk** Cũng đang bữa ăn, Đức Giê-su cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, rồi bẻ ra, trao cho các ông và nói:

✠ “ANH EM HÃY CÀM LẤY, ĐÂY LÀ MÌNH THẦY.”

²³ **nk** Và Người cầm chén rượu, dâng lời tạ ơn, rồi trao cho các ông, và tất cả đều uống chén này. ²⁴ Người bảo các ông:

✠ “ĐÂY LÀ MÁU THẦY, MÁU GIAO ƯỚC, ĐỔ RA VÌ MUÔN NGƯỜI. ²⁵ THẦY BẢO THẬT ANH EM: CHẲNG BAO GIỜ THẦY CÒN UỐNG SẢN PHẨM CỦA CÂY NHO NỮA, CHO ĐẾN NGÀY THẦY UỐNG THỨ RƯỢU MỚI TRONG NƯỚC THIÊN CHÚA.”

²⁶ **nk** Hát Thánh Vịnh xong, Đức Giê-su và các môn đệ ra núi Ô-liu. ²⁷ Đức Giê-su nói với các ông:

✠ “TẤT CẢ ANH EM SẼ VẤP NGÃ, VÌ KINH THÁNH ĐÃ CHÉP: ‘TA SẼ ĐÁNH NGƯỜI CHẤN CHIÊN, VÀ CHIÊN SẼ TAN TÁC’. ²⁸ NHƯNG SAU KHI TRỖI DẬY, THẦY SẼ ĐẾN GA-LI-LÊ TRƯỚC ANH EM.”

²⁹ nk Ông Phê-rô liền thưa:

m “Dầu tất cả có vấp ngã đi nữa, thì con cũng nhất định là không.”

³⁰ nk Đức Giê-su nói với ông:

✠ “THẦY BẢO THẬT ANH: HÔM NAY, NỘI ĐÊM NAY, GÀ CHUÁ KỊP GÁY HAI LẦN, THÌ CHÍNH ANH, ANH ĐÃ CHỐI THẦY ĐẾN BA LẦN.”

³¹ nk Nhưng ông Phê-rô lại nói quả quyết hơn:

m “Dầu có phải chết với Thầy, con cũng không chối Thầy.”

nk Tất cả các môn đệ cũng đều nói như vậy.

³² Sau đó, Đức Giê-su và các môn đệ đến một thửa đất gọi là Ghết-sê-ma-ni. Người nói với các ông:

✠ “ANH EM NGỒI LẠI ĐÂY, TRONG KHI THẦY CẦU NGUYỆN.”

³³ nk Rồi Người đem các ông Phê-rô, Gia-cô-bê và Gio-an đi theo. Người bắt đầu cảm thấy hải hùng xao xuyến. ³⁴ Người nói với các ông:

✠ “TÂM HỒN THẦY BUỒN ĐẾN CHẾT ĐƯỢC. ANH EM Ở LẠI ĐÂY MÀ CANH THỨC.”

³⁵ nk Người đi xa hơn một chút, sắp mình xuống đất mà cầu xin cho mình khỏi phải qua giờ ấy, nếu có thể được. ³⁶ Người nói:

✠ “ÁP-BA, CHA ƠI, CHA LÀM ĐƯỢC MỌI SỰ, XIN CẮT CHÉN NÀY XA CON. NHƯNG XIN ĐỪNG LÀM ĐIỀU CON MUỐN, MÀ LÀM ĐIỀU CHA MUỐN.”

³⁷ nk Rồi Người trở lại, thấy các môn đệ đang ngủ, liền nói với ông Phê-rô:

✠ “SI-MÔN, ANH NGỦ À? ANH KHÔNG THỨC NỒI MỘT GIỜ SAO? ³⁸ ANH EM HÃY CANH THỨC VÀ CẦU NGUYỆN KỂ SA CHƯỐC CÁM DỠ. VÌ TINH THẦN THÌ HĂNG HÁI, NHƯNG THỂ XÁC LẠI YẾU ĐUỐI.”

³⁹ nk Người lại đi cầu nguyện, kêu xin như lần trước. ⁴⁰ Rồi Người trở lại, thấy các môn đệ vẫn ngủ, vì mắt họ nặng trĩu. Các ông chẳng biết trả lời làm sao với Người. ⁴¹ Lần thứ ba, Người trở lại và bảo các ông:

✠ “LÚC NÀY MÀ CÒN NGỦ, CÒN NGHỈ SAO? THÔI, ĐỦ RỒI. GIỜ ĐÃ ĐIỂM. NÀY CON NGƯỜI BỊ NỘP VÀO TAY PHƯỜNG TỘI LỖI. ⁴² ĐỨNG DẬY, TA ĐI NÀO! KÌA KẼ NỘP THẦY ĐÃ TỚI!”

⁴³ nk Ngay lúc đó, khi Người còn đang nói, thì Giu-đa, một người trong Nhóm Mười Hai, xuất hiện. Cùng đi với hắn, có một đám đông mang gươm giáo gây gộc. Họ được các Thượng Tế, kinh sư và kỳ mục sai đến. ⁴⁴ Kẻ nộp Đức Giê-su đã cho họ một ám hiệu, hắn dặn rằng:

m “Tôi hôn ai thì chính là người đó. Các anh bắt lấy và điệu đi cho cẩn thận.”

⁴⁵ nk Vừa tới, Giu-đa tiến lại gần Người và nói:

m “Thưa Thầy!”,

nk rồi hôn Người. ⁴⁶ Họ liền tra tay bắt Người. ⁴⁷ Nhưng một trong những kẻ đang có mặt tại đó tuốt gươm ra, chém phải tên đầy tớ của Thượng Tế, làm nó đứt tai. ⁴⁸ Đức Giê-su nói với họ:

✠ “TÔI LÀ MỘT TÊN CƯỚP SAO MÀ CÁC ÔNG ĐEM GƯƠM GIÁO GÂY GỘC ĐẾN BẮT? ⁴⁹ NGÀY NGÀY, TÔI VẪN Ở GIỮA CÁC ÔNG, VẪN GIẢNG DẠY Ở ĐỀN THỜ, MÀ CÁC ÔNG KHÔNG BẮT. NHƯNG THẾ NÀY LÀ ĐỂ LỜI SÁCH THÁNH ĐƯỢC ỨNG NGHIỆM.”

⁵⁰ nk Bấy giờ, các môn đệ bỏ Người mà chạy trốn hết. ⁵¹ Trong khi đó, có một cậu thanh niên đi theo Người, mình khoác vồn vện một tấm vải gai. Họ túm lấy anh. ⁵² Anh liền trút tấm vải lại, bỏ chạy trần truồng. ⁵³ Họ điệu Đức Giê-su đến vị Thượng Tế. Các Thượng Tế, kỳ mục và kinh sư tề tựu đông đủ. ⁵⁴ Ông Phê-rô theo Người xa xa, vào tận bên trong dinh Thượng Tế, và ngồi sưởi bên đông lửa với đám thuộc hạ. ⁵⁵ Bấy giờ các Thượng Tế và toàn thể Thượng Hội Đồng tìm lời chứng buộc tội Đức Giê-su để lên án tử hình, nhưng họ tìm không ra, ⁵⁶ vì tuy có nhiều kẻ đưa chứng gian tố cáo Người, nhưng các chứng ấy lại không ăn khớp với nhau. ⁵⁷ Có vài kẻ đứng lên cáo gian Người rằng:

⁵⁸ m “Chúng tôi có nghe ông ấy nói: Tôi sẽ phá Đền Thờ này do tay người phàm xây dựng, và nội ba ngày, tôi sẽ xây một Đền Thờ khác, không phải do tay người phàm!”

⁵⁹ nk Nhưng ngay về điểm này, chứng của họ cũng không ăn khớp với nhau. ⁶⁰ Bấy giờ, vị Thượng Tế đứng lên giữa hội đồng hỏi Đức Giê-su:

m “Ông không nói lại được một lời sao? Mấy người này tố cáo ông gì đó?”

⁶¹ nk Nhưng Đức Giê-su vẫn làm thinh, không đáp một tiếng. Vị Thượng Tế lại hỏi Người:

m “Ông có phải là Đấng Ki-tô, Con của Đấng đáng chúc tụng không?”

⁶² **nk** Đức Giê-su trả lời:

✕ “PHẢI, CHÍNH THẾ. RỒI CÁC ÔNG SẼ THẤY CON NGƯỜI NGỰ BÊN HỮU ĐÁNG TOÀN NĂNG VÀ NGỰ GIÁ MÂY TRỜI MÀ ĐẾN.”

⁶³ **nk** Vị Thượng Tế liền xé áo mình ra và nói:

m “Chúng ta cần gì nhân chứng nữa? ⁶⁴ Quý vị vừa nghe hẳn nói phạm đến Thiên Chúa, quý vị nghĩ sao?”

nk Tất cả đều kết án Người đáng chết. ⁶⁵ Thế là một số bắt đầu khắc nhổ vào Người, bịt mặt Người lại, vừa đánh đấm Người vừa nói:

m “Hãy nói tiên tri đi!”

nk Và đám thuộc hạ tát Người túi bụi. ⁶⁶ Ông Phê-rô đang ở dưới sân, có một người tớ gái của Thượng Tế đi tới; ⁶⁷ thấy ông ngồi sưởi, cô ta nhìn ông chòng chọc mà nói:

m “Cả bác nữa, bác cũng đã ở với cái ông người Na-da-rét, ông Giê-su đó chứ gì!”

⁶⁸ **nk** Ông liền chối:

m “Tôi chẳng biết, chẳng hiểu cô muốn nói gì!”

nk Rồi ông bỏ đi ra phía tiền sảnh. Bấy giờ có tiếng gà gáy. ⁶⁹ Người tớ gái thấy ông, lại bắt đầu nói với những người đứng đó:

m “Bác này cũng thuộc bọn chúng đấy.”

⁷⁰ **nk** Nhưng ông Phê-rô lại chối. Một lát sau, những người đứng đó lại nói với ông:

m “Đúng là bác thuộc bọn chúng, vì bác cũng là người Ga-li-lê!”

⁷¹ **nk** Nhưng ông Phê-rô liền thốt lên những lời độc địa và thề rằng:

m “Tôi thề là không có biết người các ông nói đó!”

⁷² **nk** Ngay lúc đó, gà gáy lần thứ hai. Ông Phê-rô chợt nhớ điều Đức Giê-su đã nói với mình: “Gà chưa kịp gáy hai lần, thì anh đã chối Thầy đến ba lần.” Thế là ông òa lên khóc.

Bài đọc ngắn bắt đầu từ đây:

15¹ Vừa tảng sáng, các Thượng Tế đã họp bàn với các kỳ mục và kinh sư...

15¹ nk Vừa tảng sáng, các Thượng Tế đã họp bàn với các kỳ mục và kinh sư, tức là toàn thể Thượng Hội Đồng. Sau đó, họ trói Đức Giê-su lại và giải đi nộp cho ông Phi-la-tô. ² Ông Phi-la-tô hỏi Người:

m “Ông là Vua dân Do Thái sao?”

nk Người trả lời:

✠ “ĐÚNG NHƯ NGÀI NÓI ĐÓ.”

³ **nk** Các Thượng Tế tố cáo Người nhiều tội, ⁴ nên ông Phi-la-tô lại hỏi Người:

m “Ông không trả lời gì sao? Nghe kia, họ tố cáo ông biết bao nhiêu tội!”

⁵ **nk** Nhưng Đức Giê-su không trả lời gì nữa, khiến ông Phi-la-tô phải ngạc nhiên. ⁶ Vào mỗi dịp lễ lớn, ông thường phóng thích cho dân một người tù, tùy ý họ xin. ⁷ Khi ấy có một người tên là Ba-ra-ba, đang bị giam với những tên phiến loạn đã giết người trong một vụ nổi dậy. ⁸ Đám đông kéo nhau lên yêu cầu Tổng Trấn ban ân xá như thường lệ. ⁹ Đáp lời họ yêu cầu, ông Phi-la-tô hỏi:

m “Các ông có muốn ta phóng thích Vua dân Do Thái cho các ông không?”

¹⁰ **nk** Bởi ông thừa biết chỉ vì ghen tị mà các Thượng Tế nộp Người. ¹¹ Nhưng các Thượng Tế sách động đám đông đòi ông Phi-la-tô phóng thích tên Ba-ra-ba thì hơn. ¹² Ông Phi-la-tô lại hỏi:

m “Vậy ta phải xử thế nào với người mà các ông gọi là Vua dân Do Thái?”

¹³ **nk** Họ la lên:

m “Đóng đinh nó vào thập giá!”

¹⁴ **nk** Ông Phi-la-tô lại hỏi:

m “Nhưng ông ấy đã làm điều gì gian ác?”

nk Họ càng la to:

m “Đóng đinh nó vào thập giá!”

¹⁵ **nk** Vì muốn chiều lòng đám đông, ông Phi-la-tô phóng thích tên Ba-ra-ba, truyền đánh đòn Đức Giê-su, rồi trao Người cho họ đóng đinh vào thập giá. ¹⁶ Lính điệu Đức Giê-su vào bên trong công trường, tức là dinh Tổng Trấn, và tập trung cả cơ đội lại. ¹⁷ Chúng khoác cho Người một tấm áo điều, và kết một vòng gai làm vương miện đặt lên đầu Người. ¹⁸ Rồi chúng bái chào Người:

m “Vạn tuế Đức Vua dân Do Thái!”

¹⁹ **nk** Chúng lấy cây sậy đập lên đầu Người, khắc nhổ vào Người, và quỳ gối bái lạy. ²⁰ Chế giễu chán, chúng lột áo điều ra, và cho Người mặc áo lại như trước. Sau đó, chúng dẫn Người đi để đóng đinh vào thập giá. ²¹ Lúc ấy, có một người từ miền quê lên, đi ngang qua đó, tên là Si-môn, gốc Ky-rê-nê. Ông là thân phụ hai ông A-lê-xan-đê và Ru-phô. Chúng bắt ông vác thập giá đỡ Đức Giê-su. ²² Chúng đưa Người lên một nơi gọi là Gôn-gô-tha, nghĩa là Đồi Sọ. ²³ Chúng trao rượu pha mộc dược cho Người, nhưng Người không uống. ²⁴ Chúng đóng đinh Người vào thập giá, rồi đem áo Người ra bắt thăm mà chia nhau, xem ai được cái gì. ²⁵ Lúc chúng đóng đinh Người là giờ thứ ba. ²⁶ Bản án xử tội Người viết rằng: “Vua người Do Thái”. ²⁷ Bên cạnh Người, chúng còn đóng đinh hai tên cướp, một đứa bên phải, một đứa bên trái. [²⁸ Thế là ứng nghiệm lời Kinh Thánh: Người bị liệt vào hạng những tên phạm pháp.] ²⁹ Kẻ qua người lại đều nhục mạ Người, vừa lắc đầu vừa nói:

m “Ê, mi là kẻ phá Đền Thờ, và nội trong ba ngày xây lại được, ³⁰ có giỏi thì xuống khỏi thập giá mà cứu mình đi!”

³¹ **nk** Các Thượng Tế và kinh sư cũng chế giễu Người như vậy, họ nói với nhau:

m “Hắn cứu được thiên hạ, mà chẳng cứu nổi mình. ³² Ông Ki-tô Vua Ít-ra-en, cứ xuống khỏi thập giá ngay bây giờ đi, để chúng ta thấy và tin.”

nk Cả những tên cùng chịu đóng đinh với Người cũng nhục mạ Người. ³³ Vào giờ thứ sáu, bóng tối bao phủ khắp mặt đất mãi đến giờ thứ chín. ³⁴ Vào giờ thứ chín, Đức Giê-su kêu lớn tiếng:

✠ “Ê-LÔ-I, Ê-LÔ-I, LA-MA XA-BÁC-THA-NI!”,

nk nghĩa là: “Lạy Thiên Chúa, Thiên Chúa của con, sao ngài bỏ rơi con?”. ³⁵ Nghe vậy, một vài người đứng đó liền nói:

m “Kìa hắn kêu cứu ông Ê-li-a.”

³⁶ **nk** Rồi có kẻ chạy đi lấy một miếng bọt biển, thấm đầy giấm, cắm vào một cây sậy, đưa lên cho Người uống mà nói:

m “Để xem ông Ê-li-a có đến đem hắn xuống không.”

³⁷ **nk** Đức Giê-su lại kêu lên một tiếng lớn, rồi tắt thở.

(Quỳ gối, thỉnh lặng trong giây lát.)

³⁸ **nk** Bức màn trướng trong Đền Thờ bỗng xé ra làm hai từ trên xuống dưới.
³⁹ Viên đại đội trưởng đứng đối diện với Đức Giê-su, thấy Người tắt thở như vậy liền nói:

m “Quả thật, người này là Con Thiên Chúa.”

Bài đọc ngắn kết thúc tại đây.

⁴⁰ **nk** Nhưng cũng có mấy phụ nữ đứng xa xa mà nhìn, trong đó có bà Ma-ri-a Mác-đa-la, bà Ma-ri-a, mẹ các ông Gia-cô-bê Thứ và Giô-xết, cùng bà Sa-lô-mê.
⁴¹ Các bà này đã đi theo và giúp đỡ Đức Giê-su khi Người còn ở Ga-li-lê. Lại có nhiều bà khác đã cùng với Người lên Giê-ru-sa-lem, cũng có mặt tại đó. ⁴² Chiều đến, vì hôm ấy là ngày áp lễ, tức là hôm trước ngày sa-bát, ⁴³ nên ông Giô-xép tới. Ông là người thành A-ri-ma-thê, thành viên có thế giá của hội đồng, và cũng là người vẫn mong đợi Triều Đại của Thiên Chúa. Ông đã mạnh dạn đến gặp Tổng Trấn Phi-la-tô để xin thi hài Đức Giê-su. ⁴⁴ Nghe nói Người đã chết, ông Phi-la-tô lấy làm ngạc nhiên, và cho đòi viên đại đội trưởng đến, hỏi xem Người đã chết lâu chưa. ⁴⁵ Sau khi nghe viên sĩ quan cho biết sự việc, Tổng Trấn đã cho ông Giô-xép lãnh lấy thi hài. ⁴⁶ Ông này mua một tấm vải gai, hạ xác Đức Giê-su xuống, lấy tấm vải ấy liệm Người lại, đem đặt vào ngôi mộ đã đục sẵn trong núi đá, rồi lăn tảng đá lấp cửa mộ. ⁴⁷ Còn bà Ma-ri-a Mác-đa-la và bà Ma-ri-a mẹ ông Giô-xết, thì để ý nhìn xem chỗ họ mai táng Người.

Đó là lời Chúa.

BÀI THƯƠNG KHÓ NĂM C**Lc 22,14 – 23,56 (hoặc Lc 23,1-49)****✠ : ĐỨC GIÊ-SU****nk : người kể****m : một người (Phê-rô, Hê-rô-đê,...) hoặc dân chúng***Cuộc Thương Khó của Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng ta.***nk Cuộc Thương Khó của Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Lu-ca.**

22 ¹⁴ Khi giờ đã đến, Đức Giê-su vào bàn cùng với các Tông Đồ. ¹⁵ Người nói với các ông:

✠ “THẦY NHỮNG KHÁT KHAO MONG MỖI ĂN LỄ VƯỢT QUA NÀY VỚI ANH EM TRƯỚC KHI CHỊU KHỔ HÌNH. ¹⁶ BỞI VÌ, THẦY NÓI CHO ANH EM HAY, THẦY SẼ KHÔNG BAO GIỜ ĂN LỄ VƯỢT QUA NÀY NỮA, CHO ĐẾN KHI LỄ NÀY ĐƯỢC NÊN TRỌN VẸN TRONG NƯỚC THIÊN CHÚA.”

¹⁷ **nk** Rồi Người nhận lấy chén, dâng lời tạ ơn và nói:

✠ “ANH EM HÃY CẦM LẤY MÀ CHIA NHAU. ¹⁸ BỞI VÌ, THẦY BẢO CHO ANH EM BIẾT, TỪ NAY, THẦY KHÔNG CÒN UỐNG SẢN PHẨM CỦA CÂY NHO NỮA, CHO ĐẾN KHI TRIỀU ĐẠI THIÊN CHÚA ĐẾN.”

¹⁹ **nk** Rồi Người cầm lấy bánh, dâng lời tạ ơn, bẻ ra, trao cho các ông và nói:

✠ “ĐÂY LÀ MÌNH THẦY, HIẾN TẾ VÌ ANH EM. ANH EM HÃY LÀM VIỆC NÀY, MÀ TƯỞNG NHỚ ĐẾN THẦY.”

²⁰ **nk** Và tới tuần rượu cuối bữa ăn, Người cũng làm như vậy và nói:

✠ “CHÉN NÀY LÀ GIAO ƯỚC MỚI, LẬP BẰNG MÁU THẦY, MÁU ĐỔ RA VÌ ANH EM. ²¹ NHƯNG NÀY BÀN TAY KẼ NỢP THẦY ĐANG CÙNG ĐẶT TRÊN BÀN VỚI THẦY. ²² ĐÃ HẸN CON NGƯỜI RA ĐI NHƯ ĐÃ ẮN ĐỊNH, NHƯNG KHÓN CHO KẼ NÀO NỢP CON NGƯỜI.”

²³ **nk** Các Tông Đồ bắt đầu bàn tán với nhau xem ai trong Nhóm lại là kẻ toan làm chuyện ấy. ²⁴ Các ông còn cãi nhau sôi nổi xem ai trong Nhóm được coi là người lớn nhất. ²⁵ Đức Giê-su bảo các ông:

✠ “**VUA CÁC DÂN THÌ DÙNG UY MÀ THỐNG TRỊ DÂN, VÀ NHỮNG AI CẦM QUYỀN THÌ TỰ XÜNG LÀ ÂN NHÂN.** ²⁶ **NHƯNG ANH EM THÌ KHÔNG PHẢI NHƯ THẾ, TRÁI LẠI, AI LỚN NHẤT TRONG ANH EM, THÌ PHẢI NÊN NHƯ NGƯỜI NHỎ TUỔI NHẤT, VÀ KẺ LÀM ĐẦU THÌ PHẢI NÊN NHƯ NGƯỜI PHỤC VỤ.** ²⁷ **BỞI LỄ, GIỮA NGƯỜI NGỒI ĂN VỚI KẺ PHỤC VỤ, AI LỚN HƠN AI? HẸN LÀ NGƯỜI NGỒI ĂN CHỨ? THẾ MÀ, THẦY ĐÂY, THẦY SỐNG GIỮA ANH EM NHƯ MỘT NGƯỜI PHỤC VỤ.** ²⁸ **CÒN ANH EM, ANH EM VẪN MỘT LÒNG GẮN BÓ VỚI THẦY, GIỮA NHỮNG LÚC THẦY GẶP THỬ THÁCH GIAN NAN.** ²⁹ **VÌ THẾ, THẦY SẼ TRAO VƯƠNG QUỐC CHO ANH EM, NHƯ CHA THẦY ĐÃ TRAO CHO THẦY,** ³⁰ **ĐỂ ANH EM ĐƯỢC ĐỒNG BÀN ĂN UỐNG VỚI THẦY TRONG VƯƠNG QUỐC CỦA THẦY, VÀ NGỰ TOÀ XÉT XỬ MƯỜI HAI CHI TỘC ÍT-RA-EN.”**

³¹ **nk** Rồi Chúa nói:

✠ “**SI-MÔN, SI-MÔN ƠI, KÌA XA-TAN ĐÃ XIN ĐƯỢC SÀNG ANH EM NHƯ NGƯỜI TA SÀNG GẠO.** ³² **NHƯNG THẦY ĐÃ CẦU NGUYỆN CHO ANH ĐỂ ANH KHỎI MẤT LÒNG TIN. PHẪN ANH, MỘT KHI ĐÃ TRỞ LẠI, HÃY LÀM CHO ANH EM CỦA ANH NÊN VỮNG MẠNH.”**

³³ **nk** Ông Phê-rô thưa với Người:

m “**Lạy Chúa, dầu có phải vào tù hay phải chết với Chúa đi nữa, con cũng sẵn sàng.”**

³⁴ **nk** Đức Giê-su lại nói:

✠ “**NÀY ANH PHÊ-RÔ, THẦY BẢO CHO ANH BIẾT, HÔM NAY GÀ CHƯA KỊP GÁY, THÌ ĐÃ BA LẦN ANH CHỐI LÀ KHÔNG BIẾT THẦY.”**

³⁵ **nk** Rồi Người nói với các ông:

✠ “**KHI THẦY SAI ANH EM RA ĐI, KHÔNG TÚI TIỀN, KHÔNG BAO BỊ, KHÔNG GIÀY DÉP, ANH EM CÓ THIẾU THÓN GÌ KHÔNG?”**

nk Các ông đáp:

m “**Thưa không.”**

³⁶ **nk** Người bảo các ông:

✠ “NHƯNG BÂY GIỜ, AI CÓ TÚI TIỀN THÌ HÃY MANG THEO, AI CÓ BAO BỊ CŨNG VẬY; CÒN AI CHƯA CÓ GƯƠNG THÌ BÁN ÁO ĐI MÀ MUA.³⁷ VÌ THẦY BẢO CHO ANH EM HAY: CẦN PHẢI ỨNG NGHIỆM NƠI BẢN THÂN THẦY LỜI KINH THÁNH ĐÃ CHÉP: ‘NGƯỜI BỊ LIỆT VÀO HÀNG PHẠM PHÁP’. THẬT VẬY, NHỮNG GÌ ĐÃ CHÉP VỀ THẦY SẮP ĐƯỢC HOÀN TẤT.”

³⁸ nk Các ông nói:

m “Lạy Chúa, đã có hai thanh gươm đây.”

nk Người bảo họ:

✠ “ĐỦ RỒI!”

³⁹ nk Sau đó, Người đi ra núi Ô-liu như đã quen. Các môn đệ cũng theo Người.

⁴⁰ Đến nơi, Người bảo các ông:

✠ “ANH EM HÃY CẦU NGUYỆN KÈO SA CHƯỚC CÁM DỖ.”

⁴¹ nk Rồi Người đi xa các ông một quãng, chùng bằg ném một hòn đá, và quỳ gối cầu nguyện rằng:

⁴² ✠ “LẠY CHA, NẾU CHA MUỐN, XIN CÁT CHÉN NÀY XA CON. TUY VẬY, XIN ĐỪNG CHO Ý CON THỂ HIỆN, MÀ LÀ Ý CHA.”

⁴³ nk Bây giờ, có thiên sứ tự trời hiện đến tăng sức cho Người. ⁴⁴ Lòng xao xuyến bồi hồi, nên Người càng khẩn thiết cầu xin. Và mồ hôi Người như những giọt máu rơi xuống đất. ⁴⁵ Cầu nguyện xong, Người đứng lên, đến chỗ các môn đệ, thấy các ông đang ngủ vì buồn phiền, ⁴⁶ Người liền nói với các ông:

✠ “SAO ANH EM LẠI NGỦ? DẬY MÀ CẦU NGUYỆN, KÈO SA CHƯỚC CÁM DỖ.”

⁴⁷ nk Người còn đang nói, thì một đám đông xuất hiện, và kẻ dẫn đầu tên là Giu-đa, một người trong Nhóm Mười Hai. Hắn lại gần Đức Giê-su để hôn Người. ⁴⁸ Đức Giê-su bảo hắn:

✠ “GIU-ĐA OI, ANH DỪNG CÁI HÔN MÀ NỢP CON NGƯỜI SAO?”

⁴⁹ nk Thấy việc sắp xảy ra, những kẻ đứng chung quanh Người liền hỏi:

m “Lạy Chúa, chúng con tuốt gươm chém được không?”

⁵⁰ nk Thế rồi một người trong nhóm chém tên đầy tớ của Thượng Tế, làm nó đứt tai bên phải. ⁵¹ Nhưng Đức Giê-su lên tiếng:

✠ “THÔI, NGỪNG LẠI.”

nk Và Người sờ vào tai tên đầy tớ mà chữa lành. ⁵² Sau đó Đức Giê-su nói với các Thượng Tế, lãnh binh Đền Thờ và kỳ mục đến bắt Người:

✠ “TÔI LÀ MỘT TÊN CUỚP SAO MÀ CÁC ÔNG ĐEM GƯƠM GIÁO GẬY GỘC ĐẾN? ⁵³ NGÀY NGÀY, TÔI Ở GIỮA CÁC ÔNG TRONG ĐỀN THỜ, MÀ CÁC ÔNG KHÔNG TRA TAY BẮT. NHƯNG ĐÂY LÀ GIỜ CỦA CÁC ÔNG, LÀ THỜI CỦA QUYỀN LỰC TÔI TẮM.”

⁵⁴ **nk** Họ bắt Đức Giê-su, điệu Người đến nhà vị Thượng Tế. Còn ông Phê-rô thì theo xa xa. ⁵⁵ Họ đốt lửa giữa sân và đang ngồi quây quần với nhau, thì ông Phê-rô đến ngồi giữa họ. ⁵⁶ Thấy ông ngồi bên ánh lửa, một người tớ gái nhìn ông chòng chọc và nói:

m “Cả bác này cũng đã ở với ông ấy đấy!”

⁵⁷ **nk** Ông liền chối:

m “Tôi có biết ông ấy đâu, chị!”

⁵⁸ **nk** Một lát sau, có người khác thấy ông, liền nói:

m “Cả bác nữa, bác cũng thuộc bọn chúng!”

nk Nhưng ông Phê-rô đáp lại:

m “Này anh, không phải đâu!”

⁵⁹ **nk** Chừng một giờ sau, có người khác lại quả quyết:

m “Đúng là bác này cũng đã ở với ông ấy, vì bác ta cũng là người Ga-li-lê.”

⁶⁰ **nk** Nhưng ông Phê-rô trả lời:

m “Này anh, tôi không biết anh nói gì!”

nk Ngay lúc ông còn đang nói, thì gà gáy. ⁶¹ Chúa quay lại nhìn ông, ông sực nhớ lời Chúa đã bảo ông: “Hôm nay, gà chưa kịp gáy, thì anh đã chối Thầy ba lần.” ⁶² Và ông ra ngoài, khóc lóc thảm thiết. ⁶³ Những kẻ canh giữ Đức Giê-su nhạo báng đánh đập Người. ⁶⁴ Chúng bịt mắt Người lại, rồi hỏi rằng:

m “Nói tiên tri xem: ai đánh ông đó?”

⁶⁵ **nk** Chúng còn thốt ra nhiều lời khác xúc phạm đến Người. ⁶⁶ Khi trời sáng, đoàn kỳ mục trong dân, các Thượng Tế và kinh sư nhóm họp. Họ điệu Người ra trước Thượng Hội Đồng ⁶⁷ và hỏi:

m “Ông có phải là Đấng Mê-si-a thì nói cho chúng tôi biết!”

nk Người đáp:

✘ “TÔI CÓ NÓI VỚI CÁC ÔNG, CÁC ÔNG CŨNG CHẴNG TIN; ⁶⁸ TÔI CÓ HỎI, CÁC ÔNG CŨNG CHẴNG TRẢ LỜI. ⁶⁹ NHƯNG TỪ NAY, CON NGƯỜI SẼ NGỰ BÊN HỮU THIÊN CHÚA TOÀN NĂNG.”

⁷⁰ **nk** Mọi người liền nói:

m “VẬY ông là Con Thiên Chúa sao?”

nk Người đáp:

✘ “ĐÚNG NHƯ CÁC ÔNG NÓI, CHÍNH TÔI ĐÂY.”

⁷¹ **nk** Họ liền nói:

m “Chúng ta cần gì lời chứng nữa? Chính chúng ta vừa nghe miệng hắn nói!”

Bài đọc ngắn bắt đầu từ đây:

23 ¹ Khi ấy, đoàn kỳ mục trong dân, các Thượng Tế và kinh sư đứng lên, điệu Đức Giê-su đến ông Phi-la-tô...

23 ¹ **nk** Toàn thể cử tọa đứng lên, điệu Đức Giê-su đến ông Phi-la-tô. ² Họ bắt đầu tố cáo Người rằng:

m “Chúng tôi đã phát giác ra tên này sách động dân tộc chúng tôi, và ngăn cản dân chúng nộp thuế cho hoàng đế Xê-da, lại còn xưng mình là Mê-si-a, là Vua nữa.”

³ **nk** Ông Phi-la-tô hỏi Người:

m “Ông là Vua dân Do Thái sao?”

nk Người trả lời:

✘ “CHÍNH NGÀI NÓI ĐÓ.”

⁴ **nk** Ông Phi-la-tô nói với các Thượng Tế và đám đông:

m “Ta xét thấy người này không có tội gì.”

⁵ **nk** Nhưng họ cứ khẳng khẳng nói:

m “Hắn đã xúi dân nổi loạn, đi giảng dạy khắp vùng Giu-đê, bắt đầu từ Ga-li-lê cho đến đây.”

⁶ **nk** Nghe nói thế, ông Phi-la-tô liền hỏi xem đương sự có phải là người Ga-li-lê không. ⁷ Và khi biết Người thuộc thẩm quyền Vua Hê-rô-đê, ông liền cho áp giải Người đến với Nhà Vua lúc ấy cũng đang có mặt tại Giê-ru-sa-lem. ⁸ Vua Hê-rô-đê thấy Đức Giê-su thì mừng rỡ lắm, vì từ lâu Vua muốn được gặp Người bởi đã từng nghe nói về Người. Và lại, Vua cũng mong được xem Người làm một hai phép lạ. ⁹ Nhà Vua hỏi Người nhiều điều, nhưng Người không trả lời gì cả. ¹⁰ Các Thượng Tế và kinh sư đứng đó, tố cáo Người dữ dội. ¹¹ Vua Hê-rô-đê cũng như thị vệ đều khinh dể Người ra mặt nên khoác cho Người một chiếc áo rực rỡ mà chế giễu, rồi cho giải Người lại cho ông Phi-la-tô. ¹² Ngày hôm ấy, Vua Hê-rô-đê và Tổng Trấn Phi-la-tô bắt đầu thân thiện với nhau, chứ trước kia hai bên vẫn hiềm thù. ¹³ Bây giờ, ông Phi-la-tô triệu tập các Thượng Tế, thủ lãnh và dân chúng lại ¹⁴ mà nói:

m “Các người nộp người này cho ta, vì cho là tay kích động dân, nhưng ta đã hỏi cung ngay trước mặt các người, mà không thấy người này có tội gì, như các người tố cáo. ¹⁵ Cả Vua Hê-rô-đê cũng vậy, bởi lẽ Nhà Vua đã cho giải ông ấy lại cho chúng ta. Và các người thấy đó, ông ấy chẳng can tội gì đáng chết cả. ¹⁶ Vậy ta sẽ cho đánh đòn rồi thả ra.”

[¹⁷] ¹⁸ **nk** Nhưng tất cả mọi người đều la ó:

m “Giết nó đi, thả Ba-ra-ba cho chúng tôi!”

¹⁹ **nk** Tên này đã bị tổng ngục vì một vụ bạo động đã xảy ra trong thành, và vì tội giết người. ²⁰ Ông Phi-la-tô muốn thả Đức Giê-su, nên lại lên tiếng một lần nữa. ²¹ Nhưng họ cứ một mực la lớn:

m “Đóng đinh! Đóng đinh nó vào thập giá!”

²² **nk** Lần thứ ba, ông Phi-la-tô nói với họ:

m “Nhưng ông ấy đã làm điều gì gian ác? Ta xét thấy ông ấy không có tội gì đáng chết. Vậy ta sẽ cho đánh đòn rồi thả ra.”

²³ **nk** Nhưng họ cứ la to hơn, nhất định đòi phải đóng đinh Người. Và tiếng la càng thêm dữ dội. ²⁴ Ông Phi-la-tô quyết định chấp thuận điều họ yêu cầu. ²⁵ Ông phóng thích người tù họ xin tha, tức là tên bị tổng ngục vì tội bạo động và giết người. Còn Đức Giê-su thì ông trao nộp theo ý họ muốn. ²⁶ Khi điệu Đức Giê-su đi, họ bắt một người từ miền quê lên, tên là Si-môn, gốc Ky-rê-nê, đặt thập giá lên vai cho ông vác theo sau Đức Giê-su. ²⁷ Dân chúng đi theo Người đông lắm, trong số đó có nhiều phụ nữ vừa đấm ngực vừa than khóc Người. ²⁸ Đức Giê-su quay lại phía các bà mà nói:

✠ “HỒI CHỊ EM THÀNH GIÊ-RU-SA-LEM, ĐỪNG KHÓC THƯƠNG TÔI LÀM GÌ. CÓ KHÓC THÌ KHÓC CHO PHẬN MÌNH VÀ CHO CON CHÁU.
²⁹ VÌ NÀY ĐÂY SẼ TỚI NHỮNG NGÀY NGƯỜI TA PHẢI NÓI: ‘PHÚC THAY ĐÀN BÀ HIẾM HOI, NGƯỜI KHÔNG SINH KHÔNG ĐẸ, KỂ KHÔNG CHO BÚ MÓM!’
³⁰ BẦY GIỜ NGƯỜI TA SẼ BẮT ĐẦU NÓI VỚI NÚI NON: ‘ĐỒ XUỐNG CHÚNG TÔI ĐI!’, VÀ VỚI GÒ NỒNG: ‘PHỦ LẤP CHÚNG TÔI ĐI!’
³¹ VÌ CÂY XANH TƯƠI MÀ NGƯỜI TA CÒN ĐỐI XỬ NHƯ THẾ, THÌ CÂY KHÔ HÉO SẼ RA SAO?”

³² **nk** Có hai tên gian phi cũng bị điệu đi hành quyết cùng với Người.
³³ Khi đến nơi gọi là “Đồi Sọ”, họ đóng đinh Người vào thập giá, cùng lúc với hai tên gian phi, một tên bên phải, một tên bên trái.
³⁴ Bầy giờ Đức Giê-su cầu nguyện rằng:

✠ “LẠY CHA, XIN THA CHO HỌ, VÌ HỌ KHÔNG BIẾT VIỆC HỌ LÀM.”

nk Rồi họ lấy áo của Người chia ra mà bắt thăm.
³⁵ Dân chúng đứng nhìn, còn các thủ lãnh thì buông lời cười nhạo:

m “Hắn đã cứu người khác, thì cứu lấy mình đi, nếu thật hắn là Đấng Ki-tô của Thiên Chúa, là người được tuyển chọn!”

³⁶ **nk** Lính tráng cũng chế giễu Người. Chúng lại gần, đưa giấm cho Người uống
³⁷ và nói:

m “Nếu ông là Vua dân Do Thái thì cứu lấy mình đi!”

³⁸ **nk** Phía trên đầu Người, có bản án viết: “Đây là Vua người Do Thái.”
³⁹ Một trong hai tên gian phi bị treo trên thập giá cũng nhục mạ Người:

m “Ông không phải là Đấng Ki-tô sao? Hãy tự cứu mình đi, và cứu cả chúng tôi với!”

⁴⁰ **nk** Nhưng tên kia mắng nó:

m “Mày đang chịu chung một hình phạt, vậy mà cả Thiên Chúa, mày cũng không biết sợ!
⁴¹ Chúng ta chịu như thế này là đích đáng, vì xứng với việc đã làm. Chứ ông này đâu có làm điều gì trái!”

⁴² **nk** Rồi anh ta thưa với Đức Giê-su:

m “Ông Giê-su ơi, khi ông vào Nước của ông, xin nhớ đến tôi!”

⁴³ **nk** Và Người nói với anh ta:

✠ “TÔI BẢO THẬT ANH, HÔM NAY, ANH SẼ ĐƯỢC Ở VỚI TÔI TRÊN THIÊN ĐÀNG.”

⁴⁴ nk Bảy giờ đã gần tới giờ thứ sáu, thế mà bóng tối bao phủ khắp mặt đất, mãi đến giờ thứ chín. ⁴⁵ Mặt trời ngưng chiếu sáng. Bức màn trướng trong Đền Thờ bị xé ngay chính giữa. ⁴⁶ Đức Giê-su kêu lớn tiếng:

✠ “LẠY CHA, CON XIN PHÓ THÁC HỒN CON TRONG TAY CHA.”

nk Nói xong, Người tắt thở.

(Quỳ gối, thỉnh lặng trong giây lát.)

⁴⁷ nk Thấy sự việc xảy ra như thế, viên đại đội trưởng cất tiếng tôn vinh Thiên Chúa rằng:

m “Người này đích thực là người công chính!”

⁴⁸ nk Toàn thể dân chúng đã kéo đến xem cảnh tượng ấy, khi thấy sự việc đã xảy ra, đều dầm ngực trở về. ⁴⁹ Đứng đằng xa, có tất cả những người quen biết Đức Giê-su cũng như những phụ nữ đã theo Người từ Ga-li-lê; các bà đã chứng kiến những việc ấy.

Bài đọc ngắn kết thúc tại đây.

⁵⁰ nk Khi ấy có một người tên là Giô-xép, thành viên của Thượng Hội Đồng, một người lương thiện, công chính. ⁵¹ Ông đã không tán thành quyết định và hành động của Thượng Hội Đồng. Ông là người thành A-ri-ma-thê, một thành của người Do Thái, và cũng là người vẫn mong chờ Nước Thiên Chúa. ⁵² Ông đến gặp Tổng Trấn Phi-la-tô để xin thi hài Đức Giê-su. ⁵³ Ông hạ xác Người xuống, lấy tấm vải gai mà liệm, rồi đặt Người vào ngôi mộ đục sẵn trong núi đá, nơi chưa chôn cất ai bao giờ. ⁵⁴ Hôm ấy là áp lễ, và ngày sa-bát bắt đầu ló rạng. ⁵⁵ Cùng đi với ông Giô-xép, có những người phụ nữ đã theo Đức Giê-su từ Ga-li-lê. Các bà để ý nhìn ngôi mộ và xem xác Người được đặt như thế nào. ⁵⁶ Rồi các bà về nhà, chuẩn bị dầu và thuốc thơm. Nhưng ngày sa-bát, các bà nghỉ lễ như Luật truyền.

Đó là lời Chúa.

THỨ SÁU TUẦN THÁNH

BÀI THƯƠNG KHÓ

Ga 18,1 – 19,42

✠ : ĐỨC GIÊ-SU

nk : người kể

m : một người (Phê-rô, Hê-rô-đê,...) hoặc dân chúng

Cuộc Thương Khó của Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng ta.

nk Cuộc Thương Khó của Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Gio-an.

18 ¹ Khi ấy, Đức Giê-su đi ra cùng với các môn đệ, sang bên kia suối Kít-rôn. Ở đó, có một thửa vườn, Người cùng với các môn đệ đi vào. ² Giu-đa, kẻ nộp Người, cũng biết nơi này, vì Người thường tụ họp ở đó với các môn đệ. ³ Vậy, Giu-đa tới đó, dẫn một toán quân cùng đám thuộc hạ của các Thượng Tế và nhóm Pha-ri-sêu; họ mang theo đèn đuốc và khí giới. ⁴ Đức Giê-su biết mọi việc sắp xảy đến cho mình, nên tiến ra và hỏi:

✠ “CÁC ANH TÌM AI?”

⁵ nk Họ đáp:

m “Tìm Giê-su Na-da-rét.”

nk Người nói:

✠ “CHÍNH TÔI ĐÂY.”

nk Giu-đa, kẻ nộp Người, cũng đứng chung với họ. ⁶ Khi Người vừa nói: “Chính tôi đây”, thì họ lùi lại và ngã xuống đất. ⁷ Người lại hỏi một lần nữa:

✠ “CÁC ANH TÌM AI?”

nk Họ đáp:

m “Tìm Giê-su Na-da-rét.”

⁸ **nk** Đức Giê-su nói:

✠ “TÔI ĐÃ BẢO CÁC ANH LÀ CHÍNH TÔI ĐÂY. VẬY, NẾU CÁC ANH TÌM BẮT TÔI, THÌ HÃY ĐỂ CHO NHỮNG NGƯỜI NÀY ĐI.”

⁹ **nk** Thế là ứng nghiệm lời Đức Giê-su đã nói: “Những người Cha đã ban cho con, con không để mất một ai.” ¹⁰ Ông Si-môn Phê-rô có sẵn một thanh gươm, bèn rút ra, nhằm người đầy tớ vị Thượng Tế, mà chém đứt tai phải của y. Người đầy tớ ấy tên là Man-khô. ¹¹ Đức Giê-su nói với ông Phê-rô:

✠ “HÃY XỎ GƯƠM VÀO BAO. CHÉN MÀ CHÚA CHA ĐÃ TRAO CHO THẦY, LỄ NÀO THẦY CHẴNG UỐNG?”

¹² **nk** Bấy giờ, toán quân và viên chỉ huy cùng đám thuộc hạ của người Do Thái bắt Đức Giê-su và trói Người lại. ¹³ Trước tiên, họ điệu Đức Giê-su đến ông Kha-nan là nhạc phụ ông Cai-pha. Ông Cai-pha làm Thượng Tế năm đó. ¹⁴ Chính ông này đã đề nghị với người Do Thái là nên để một người chết thay cho dân thì hơn. ¹⁵ Ông Si-môn Phê-rô và một môn đệ khác đi theo Đức Giê-su. Người môn đệ này quen biết vị Thượng Tế, nên cùng với Đức Giê-su vào sân trong của tư dinh vị Thượng Tế. ¹⁶ Còn ông Phê-rô đứng ở phía ngoài, gần cổng. Người môn đệ kia quen biết vị Thượng Tế ra nói với chị giữ cổng, rồi dẫn ông Phê-rô vào. ¹⁷ Người tớ gái giữ cổng nói với ông Phê-rô:

m “Cả bác nữa, bác không thuộc nhóm môn đệ của người ấy sao?”

nk Ông liền đáp:

m “Đâu phải.”

¹⁸ **nk** Vì trời lạnh, các đầy tớ và thuộc hạ đốt than và đứng sưởi ở đó; ông Phê-rô cũng đứng sưởi với họ. ¹⁹ Vị Thượng Tế tra hỏi Đức Giê-su về các môn đệ và giáo huấn của Người. ²⁰ Đức Giê-su trả lời:

✠ “TÔI ĐÃ NÓI CÔNG KHAI TRƯỚC MẶT THIÊN HẠ; TÔI HẰNG GIẢNG DẠY TRONG HỘI ĐƯỜNG VÀ TẠI ĐỀN THỜ, NƠI MỌI NGƯỜI DO THÁI TỰ HỢP. TÔI KHÔNG HỀ NÓI ĐIỀU GÌ LÉN LÚT. ²¹ SAO ÔNG LẠI HỎI TÔI? ĐIỀU TÔI ĐÃ NÓI, XIN CỨ HỎI NHỮNG NGƯỜI ĐÃ NGHE TÔI. CHÍNH HỌ BIẾT TÔI ĐÃ NÓI GÌ.”

²² **nk** Đức Giê-su vừa dứt lời, thì một tên trong nhóm thuộc hạ đứng đó vả vào mặt Người mà nói:

m “Anh trả lời vị Thượng Tế như thế ư?”

²³ **nk** Đức Giê-su đáp:

**✠ “NẾU TÔI NÓI SAI, ANH CHỨNG MINH XEM SAI Ở CHỖ NÀO;
CÒN NẾU TÔI NÓI PHẢI, SAO ANH LẠI ĐÁNH TÔI?”**

²⁴ **nk** Ông Kha-nan cho giải Người đến Thượng Tế Cai-pha, Người vẫn bị trói.

²⁵ Còn ông Si-môn Phê-rô thì vẫn đứng sưởi ở đó. Người ta nói với ông:

m “Cả bác nữa, bác không thuộc nhóm môn đệ của ông ấy sao?”

nk Ông liền chối:

m “Đâu phải.”

²⁶ **nk** Một trong các đầy tớ của vị Thượng Tế, có họ với người bị ông Phê-rô chém đứt tai, lên tiếng hỏi:

m “Tôi đã chẳng thấy bác ở trong vườn với ông ấy sao?”

²⁷ **nk** Một lần nữa ông Phê-rô lại chối, và ngay lúc ấy gà liền gáy. ²⁸ Vậy, người Do Thái điệu Đức Giê-su từ nhà ông Cai-pha đến dinh Tổng Trấn. Lúc đó trời vừa sáng. Nhưng họ không vào dinh kéo bị nhiễm uế mà không ăn lễ Vượt Qua được.

²⁹ Vì thế, Tổng Trấn Phi-la-tô ra ngoài gặp họ và hỏi:

m “Các người tố cáo ông này về tội gì?”

³⁰ **nk** Họ đáp:

m “Nếu ông này không làm điều ác, thì chúng tôi đã chẳng đem nộp cho quan.”

³¹ **nk** Ông Phi-la-tô bảo họ:

m “Các người cứ đem ông ta đi mà xét xử theo luật của các người.”

nk Người Do Thái đáp:

m “Chúng tôi không có quyền xử tử ai cả.”

³² **nk** Thế là ứng nghiệm lời Đức Giê-su đã nói, khi ám chỉ Người sẽ phải chết cách nào. ³³ Ông Phi-la-tô trở vào dinh, cho gọi Đức Giê-su và nói với Người:

m “Ông có phải là Vua dân Do Thái không?”

³⁴ **nk** Đức Giê-su đáp:

✘ “NGÀI TỰ Ý NÓI ĐIỀU ẤY, HAY NHỮNG NGƯỜI KHÁC ĐÃ NÓI VỚI NGÀI VỀ TÔI?”

³⁵ **nk** Ông Phi-la-tô trả lời:

m “Tôi là người Do Thái sao? Chính dân của ông và các Thượng Tế đã nộp ông cho tôi. Ông đã làm gì?”

³⁶ **nk** Đức Giê-su trả lời:

✘ “NƯỚC TÔI KHÔNG THUỘC VỀ THẾ GIAN NÀY. NẾU NƯỚC TÔI THUỘC VỀ THẾ GIAN NÀY, THUỘC HẠ CỦA TÔI ĐÃ CHIẾN ĐẤU KHÔNG ĐỂ TÔI BỊ NỘP CHO NGƯỜI DO THÁI. NHƯNG THẬT RA NƯỚC TÔI KHÔNG THUỘC CHỖN NÀY.”

³⁷ **nk** Ông Phi-la-tô liền hỏi:

m “Vậy ông là Vua sao?”

nk Đức Giê-su đáp:

✘ “CHÍNH NGÀI NÓI RẰNG TÔI LÀ VUA. TÔI ĐÃ SINH RA VÀ ĐÃ ĐẾN THẾ GIAN NHẪM MỤC ĐÍCH NÀY: LÀM CHỨNG CHO SỰ THẬT. AI ĐÚNG VỀ PHÍA SỰ THẬT THÌ NGHE TIẾNG TÔI.”

³⁸ **nk** Ông Phi-la-tô nói với Người:

m “Sự thật là gì?”

nk Nói thế rồi, ông lại ra gặp người Do Thái và bảo họ:

m “Phần ta, ta không tìm thấy lý do nào để kết tội ông ấy. ³⁹ Theo tục lệ của các người, vào dịp lễ Vượt Qua, ta thường tha một người nào đó cho các người. Vậy các người có muốn ta tha Vua dân Do Thái cho các người không?”

⁴⁰ **nk** Họ lại la lên rằng:

m “Đừng tha nó, nhưng xin tha Ba-ra-ba!”

nk Mà Ba-ra-ba là một tên cướp.

19 ¹ Bấy giờ ông Phi-la-tô truyền đem Đức Giê-su đi và đánh đòn Người. ² Bọn lính kết một vòng gai làm vương miện, đặt lên đầu Người, và khoác cho Người một áo choàng đỏ. ³ Họ đến gần và nói:

m “Kính chào Vua dân Do Thái!”

nk rồi vả vào mặt Người. ⁴ Ông Phi-la-tô lại ra ngoài và nói với người Do Thái:

m “Đây ta dẫn ông ấy ra ngoài cho các người, để các người biết là ta không tìm thấy lý do nào để kết tội ông ấy.”

⁵ **nk** Vậy, Đức Giê-su bước ra ngoài, đầu đội vương miện bằng gai, mình khoác áo choàng đỏ. Ông Phi-la-tô nói với họ:

m “Đây là người!”

⁶ **nk** Khi vừa thấy Đức Giê-su, các Thượng Tế cùng các thuộc hạ liền kêu lên rằng:

m “Đóng đinh, đóng đinh nó vào thập giá!”

nk Ông Phi-la-tô bảo họ:

m “Các người cứ đem ông này đi mà đóng đinh vào thập giá, vì phần ta, ta không tìm thấy lý do để kết tội ông ấy.”

⁷ **nk** Người Do Thái đáp lại:

m “Chúng tôi có Lễ Luật; và chiếu theo Lễ Luật, thì nó phải chết, vì nó đã xưng mình là Con Thiên Chúa.”

⁸ **nk** Nghe lời đó, ông Phi-la-tô càng sợ hơn nữa. ⁹ Ông lại trở vào dinh và nói với Đức Giê-su:

m “Ông từ đâu mà đến?”

nk Nhưng Đức Giê-su không trả lời. ¹⁰ Ông Phi-la-tô mới nói với Người:

m “Ông không trả lời tôi ư? Ông không biết rằng tôi có quyền tha và cũng có quyền đóng đinh ông vào thập giá sao?”

¹¹ **nk** Đức Giê-su đáp lại:

✠ “NGÀI KHÔNG CÓ QUYỀN GÌ ĐỐI VỚI TÔI, NẾU TRỜI CHẴNG BAN CHO NGÀI. VÌ THẾ, KỂ NỢP TÔI CHO NGÀI THÌ MẮC TỘI NẶNG HƠN.”

¹² **nk** Từ đó, ông Phi-la-tô tìm cách tha Người. Nhưng dân Do Thái kêu lên rằng:

m “Nếu ngài tha nó, ngài không phải là bạn của Xê-da. Ai xưng mình là Vua, thì chống lại Xê-da.”

¹³ **nk** Khi nghe thấy thế, ông Phi-la-tô truyền dẫn Đức Giê-su ra ngoài. Ông đặt Người ngồi trên toà, ở nơi gọi là Nền Đá, tiếng Híp-ri là Gáp-ba-tha. ¹⁴ Hôm ấy là ngày áp lễ Vượt Qua, vào khoảng mười hai giờ trưa. Ông Phi-la-tô nói với người Do Thái:

m “Đây là Vua các người!”

¹⁵ **nk** Họ liền hô lớn:

m “Đem đi! Đem nó đi! Đóng đinh nó vào thập giá!”

nk Ông Phi-la-tô nói với họ:

m “Chẳng lẽ ta lại đóng đinh Vua các người sao?”

nk Các Thượng Tế đáp:

m “Chúng tôi không có Vua nào cả, ngoài Xê-da.”

¹⁶ **nk** Bấy giờ, ông Phi-la-tô trao Đức Giê-su cho họ đóng đinh vào thập giá. Vậy họ điệu Đức Giê-su đi. ¹⁷ Chính Người vác lấy thập giá đi ra, đến nơi gọi là Cái Sọ, tiếng Híp-ri là Gôn-gô-tha; ¹⁸ tại đó, họ đóng đinh Người vào thập giá, đồng thời cũng đóng đinh hai người khác nữa, mỗi người một bên, còn Đức Giê-su thì ở giữa. ¹⁹ Ông Phi-la-tô cho viết một tấm bảng và treo trên thập giá; bảng đó có ghi: “Giê-su Na-da-rét, Vua dân Do Thái.” ²⁰ Trong dân Do Thái, có nhiều người đọc được bảng đó, vì nơi Đức Giê-su bị đóng đinh là một địa điểm ở gần thành. Tấm bảng này viết bằng các tiếng: Híp-ri, La-tinh và Hy Lạp. ²¹ Các Thượng Tế của người Do Thái nói với ông Phi-la-tô:

m “Xin ngài đừng viết: ‘Vua dân Do Thái’, nhưng viết: ‘Tên này đã nói: Ta là Vua dân Do Thái’.”

²² **nk** Ông Phi-la-tô trả lời:

m “Ta viết sao, cứ để vậy!”

²³ **nk** Đóng đinh Đức Giê-su vào thập giá xong, lính tráng lấy áo xống của Người chia làm bốn phần, mỗi người một phần; họ lấy cả chiếc áo dài nữa. Nhưng chiếc áo dài này không có đường khâu, dệt liền từ trên xuống dưới. ²⁴ Vậy họ nói với nhau:

m “Đừng xé áo ra, cứ bắt thăm xem ai được.”

nk Thế là ứng nghiệm lời Kinh Thánh: ‘Áo xống tôi, chúng đem chia chác, cả áo dài, cũng bắt thăm luôn’. Đó là những điều lính tráng đã làm. ²⁵ Đứng gần thập giá Đức Giê-su, có thân mẫu Người, chị của thân mẫu, bà Ma-ri-a vợ ông Cơ-lô-pát, cùng với bà Ma-ri-a Mác-đa-la. ²⁶ Khi thấy thân mẫu và môn đệ mình thương mến đứng bên cạnh, Đức Giê-su nói với thân mẫu rằng:

✠ “THƯA BÀ, ĐÂY LÀ CON CỦA BÀ.”

²⁷ **nk** Rồi Người nói với môn đệ:

✠ “ĐÂY LÀ MẸ CỦA ANH.”

nk Kể từ giờ đó, người môn đệ rước bà về nhà mình. ²⁸ Sau đó, Đức Giê-su biết là mọi sự đã hoàn tất. Và để ứng nghiệm lời Kinh Thánh, Người nói:

✠ “TÔI KHÁT!”

²⁹ **nk** Ở đó, có một bình đầy giấm. Người ta lấy miếng bọt biển có thấm đầy giấm, buộc vào một nhánh hương thảo, rồi đưa lên miệng Người. ³⁰ Nhấp xong, Đức Giê-su nói:

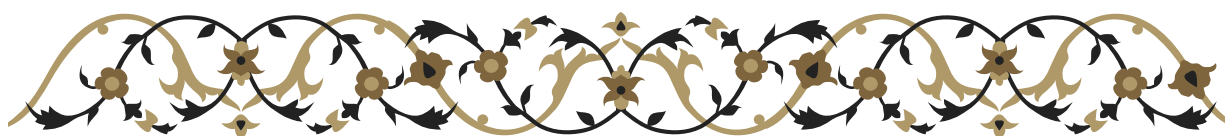
✠ “THẾ LÀ ĐÃ HOÀN TẤT!”

nk Rồi Người gục đầu xuống và trao Thần Khí.

¹ **nk** Hôm đó là ngày áp lễ, người Do Thái không muốn để xác chết trên thập giá trong ngày sa-bát, mà ngày sa-bát đó lại là ngày lễ lớn. Vì thế họ xin ông Phi-la-tô cho đánh giập ống chân các người bị đóng đinh và lấy xác xuống. ³² Quân lính đến, đánh giập ống chân người thứ nhất và người thứ hai cùng bị đóng đinh với Đức Giê-su. ³³ Khi đến gần Đức Giê-su và thấy Người đã chết, họ không đánh giập ống chân Người. ³⁴ Nhưng một người lính lấy giáo đâm vào cạnh sườn Người. Tức thì, máu cùng nước chảy ra. ³⁵ Người xem thấy việc này đã làm chứng, và lời chứng của người ấy xác thực; và người ấy biết mình nói sự thật để cho cả anh em nữa cũng tin. ³⁶ Các việc này đã xảy ra để ứng nghiệm lời Kinh Thánh: ‘Không một khúc xương nào của Người sẽ bị đánh giập’. ³⁷ Lại có lời Kinh Thánh khác: ‘Họ sẽ nhìn lên Đấng họ đã đâm thấu’.

³⁸ Sau đó, ông Giô-xép, người A-ri-ma-thê, xin ông Phi-la-tô cho phép hạ thi hài Đức Giê-su xuống. Ông Giô-xép này là một môn đệ theo Đức Giê-su, nhưng cách kín đáo, vì sợ người Do Thái. Ông Phi-la-tô chấp thuận. Vậy, ông Giô-xép đến hạ thi hài Người xuống. ³⁹ Ông Ni-cô-đê-mô cũng đến. Ông này trước kia đã tới gặp Đức Giê-su ban đêm. Ông mang theo chừng một trăm cân mộc được trộn với trầm hương. ⁴⁰ Các ông lãnh thi hài Đức Giê-su, lấy băng vải tẩm thuốc thơm mà quấn, theo tục lệ chôn cất của người Do Thái. ⁴¹ Nơi Đức Giê-su bị đóng đinh có một thửa vườn, và trong vườn, có một ngôi mộ còn mới, chưa chôn cất ai. ⁴² Vì hôm ấy là ngày áp lễ của người Do Thái, mà ngôi mộ lại gần bên, nên các ông mai táng Đức Giê-su ở đó.

Đó là lời Chúa.

Lưu ý khi hát Bài Thương Khó:

CGS. : Chúa Giêsu.

NK. : người kể.

M. : một người (Phêrô, Hêrôđê,...) hoặc dân chúng.

BÀI THƯƠNG KHÓ THEO THÁNH MATTTHÊÔ

Nguyễn Văn Hòa

NK.

Bài thương khó Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng ta, theo thánh

Mát - thê - ô. Bấy giờ Chúa Giê-su cùng các môn

đệ tới vườn Giết-sê-ma-ni Chúa bảo các môn đệ rằng:

CGS.

Các con hãy ở lại đây, Thầy đi cầu nguyện.

NK.

Rồi Người đưa Phê-rô và hai con ông Giê-bê-đê

đi theo. Người bắt đầu cảm thấy buồn phiền não nùng. Người

CGS.

bảo các ông rằng: Linh hồn Thầy buồn sầu đến chết,

NK.

hãy ở lại đây và thức với Thầy. Đi được mấy

CGS.

bước, Người sắp mình xuống đất và nguyện rằng: Lạy Cha,

nếu có thể được, xin Cha cất chén này đi, nhưng xin

đừng theo ý con, một theo ý Cha mà thôi.

NK.

Rồi Người trở lại cùng các môn đệ. Thấy các ông còn đang

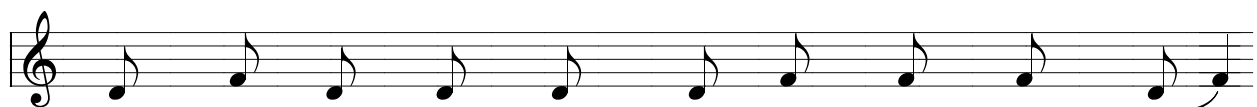

CGS.

ngủ, Người liền bảo Phê - rô rằng: Các con không

thể thức được một giờ với Thầy ư? Hãy

tỉnh thức và cầu nguyện kéo sa chước cám dỗ.

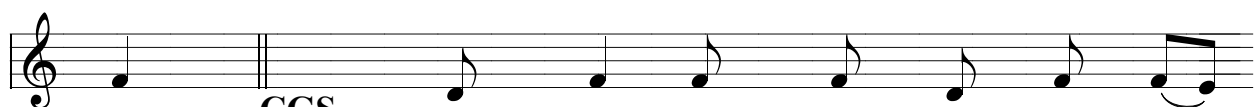

Tinh thần thì mau mắn nhiệt thành, mà xác thịt thì nặng nề

NK.

yếu đuối. Người lại ra đi lần thứ hai và nguyện

CGS.

rằng: Lạy Cha, nếu không thể cất chén

này để con khỏi phải uống, thì con xin vâng theo ý Cha.

NK.

Khi trở về. Người thấy các môn đệ còn ngủ.

The musical score is written on ten staves of five-line music paper. The melody is composed of eighth and sixteenth notes, with some rests. The lyrics are written in Vietnamese below the staves. There are two specific markings: 'CGS.' on the fourth staff and 'NK.' on the seventh staff, likely indicating musical changes or performance instructions.

vì mắt họ nặng trĩu. Người để mặc các ông và lại ra
 đi lần nữa. Người cầu nguyện lần thứ ba
 với những lời như trước. Rồi Người trở về cùng
 các môn đệ và bảo các ông rằng: **CGS.** Các con còn ngủ
 sao? Nay đã đến giờ Con Người bị nộp trong tay những người
 tội lỗi. Đứng dậy ta đi. Kẻ nộp Thầy
 đã đến. **NK.** Người còn đang nói thì Giu - đa,
 một trong số Mười Hai tới, cùng đi với lũ đông
 cầm gươm giáo gậy gộc, do các thượng tế và kỳ hào
 trong dân sai đến. Kẻ nộp Người đã cho họ dấu hiệu

này: M. Tôi hôn ai thì chính là người ấy. Hãy
bắt lấy! NK. Rồi y tiến lại gần Chúa Giê-su và
chào rằng: M. Lay Thầy. NK. Rồi hôn Người.
Chúa Giê-su bảo hẳn rằng: CGS. Bạn ơi,
bạn làm chi thế? NK. Thế là chúng tiến tới tra tay bắt
Người. Tức thì một trong những người đi với
Chúa Giê-su liền giơ tay rút gươm chém đứt
tai một tên đầy tớ của vị thượng tế. Chúa
Giê-su bảo ông ấy rằng: CGS. Hãy xỏ gươm vào vỏ,
ai dùng gươm thì sẽ chết vì gươm. Con tưởng Thầy không

thể xin Cha Thầy sai mười hai cơ binh thiên
 thần đến ngay với Thầy được sao? Nếu vậy thì
 trọn lời Kinh Thánh sao được! Vì theo lời
 đó thì công việc phải xảy ra như thế.

NK. Rồi Người bảo đám đông rằng:

CGS. Các người cầm gươm giáo gây gộc đến bắt Ta như
 đến bắt một tên trộm cướp. Hằng ngày Ta ngồi giảng
 trong Đền Thờ, mà sao các người không bắt?
 Nhưng mọi việc xảy ra cho trọn lời tiên tri
 đã chép. NK. Bấy giờ các môn đệ bỏ Người

chạy trốn hết. Những kẻ bắt Chúa liền dẫn Người
tới thượng tế Cai-pha. Các ký lục và kỳ hào đã hội lại ở
đó. Còn Phê-rô thì theo Người xa xa cho đến dinh thượng
tế, rồi vào trong sân, ngồi lẩn với bọn thủ hạ để
xem xét công việc. Các thượng tế và tất
cả phiên tòa đều làm chứng gian, để lên án tử hình cho
Người nhưng không tìm được, mặc dầu có nhiều chứng gian
vu cáo. Sau cùng có hai người đến khai rằng:
M. Ông ta nói: Tôi có thể phá hủy Đền Thờ
Thiên Chúa và trong ba ngày có thể xây lại được.

NK. Vị thượng tế liền đứng dậy nói với Chúa Giê - su

rằng: M. Sao ông không đáp lại lời người ta tố cáo?

NK. Nhưng Người vẫn im lặng. Vị thượng tế bảo

Người rằng: M. Ta nhân danh Thiên Chúa hằng

sống mà bắt ông nói cho chúng ta hay, ông

có phải là Đấng Ki - tô Con Thiên Chúa không?

NK. Chúa Giê - su đáp rằng: CGS. Ông nói phải.

Tôi nói thật cho các ông biết: sau này

các ông sẽ thấy Con Người ngự bên

hữu Đấng Uy Quyền, và đến trên mây trời.

NK. Bảy giờ vị thượng tế xé áo mình ra mà rằng:

M. Nó đã nói phạm, cần gì nhân chứng nữa.

Các Ngài vừa nghe nó nói phạm thượng, các ngài nghĩ

NK. sao? Họ đáp lại rằng: M. Nó đáng chết.

NK. Bảy giờ, chúng nhổ vào mặt và tát Người. Có kẻ

M. đâm đá Người và nói rằng: Hỡi Ki-tô hãy làm tiên tri

đi. Hãy nói cho chúng ta nghe ai đã đánh ông?

NK. Phê-rô đang ngồi ngoài sân, một đứa đầy tớ

M. gái gặp ông và bảo rằng: Còn ông nữa,

ông cũng đã đi theo Giê-su người Ga-li-lê?

NK. Nhưng Phê - rô chối trước mặt mọi người rằng:

M. Tôi không hiểu cô muốn nói gì. NK. Khi Phê - rô ra

tới cổng, một đứa khác trông thấy ông, liền

nói với những người ở đó rằng: M. Ông này đã đi

theo Giê - su người Na - da - rét. NK. Phê - rô lại

chối rằng: M. Tôi không biết người ấy.

NK. Một lúc sau, những kẻ đứng đấy lại gần Phê - rô

và bảo ông rằng: M. Đúng rồi, ông thuộc bọn ấy, giọng nói

của ông đã chứng minh điều đó. NK. Phê - rô lại

thề rằng: M. Tôi không biết người ấy.

NK. Túc thì gà liền gáy. Phê - rô nhớ lại lời Chúa
Giê - su đã phán rằng: trước khi gà gáy, con sẽ chối Ta
ba lần. Rồi ông ra ngoài khóc lóc thảm thiết.
Trời vừa sáng, tất cả thượng tế và kỳ hào trong
dân hội nhau, bàn kế để giết Chúa Giê - su. Chúng trói Người
và giải đến tổng trấn Phi - la - tô. Bấy giờ, Giu - đa, kẻ nộp
Thầy, thấy Chúa Giê - su đã bị kết án liền hỏi
hắn. Hắn đem ba mươi đồng bạc đến trả các thượng
tế và kỳ hào mà rằng: M. Tôi đã phạm tội
bán máu người vô tội. NK. Họ bảo hắn rằng:

M. Mặc anh, can gì đến chúng tôi. NK. Giu - đa liên
 ném tiền vào Đền Thờ, rồi đi thắt cổ.
 Các thượng tế thu lấy số bạc và bảo rằng:
 M. Không nên bỏ vào kho thánh vì đây là
 giá máu. NK. Sau khi đã thảo luận họ lấy tiền đó tậu
 ruộng của người thợ gốm để làm nghĩa trang cho người
 ngoại quốc. Nên từ đó đến nay, người ta gọi ruộng
 ấy là Ha - xen - đa - ma, nghĩa là "Ruộng
 Máu". Thế là ứng nghiệm lời tiên tri Giê - rê - mi -
 a nói rằng: Họ đã nhận ba mươi đồng bạc

là giá con cái Is - ra - el đã đặt, và đã lấy tiền đó
 mua ruộng của người thợ gặt, như Chúa
 đã truyền cho tôi. Còn Chúa Giê - su thì ra
 trước tòa ông tổng trấn. Ông này hỏi Người rằng:
 M. Ông có phải là Vua dân Do Thái không?
 NK. Chúa Giê - su đáp lại rằng: CGS. Ông nói phải
 NK. Rồi trong khi các thượng tế và kỳ hào tố cáo
 thì Người không đáp lại lời nào. Bấy giờ Phi - la -
 tô hỏi Người rằng: M. Ông không nghe những điều
 người ta tố cáo ông đó sao?

NK. Nhưng Chúa Giê - su cũng không đáp lại lời nào
 khiến tổng trấn càng ngạc nhiên. Theo thường lệ
 cứ dịp lễ Vượt Qua, vị tổng trấn tha một người
 tù tùy ý dân xin. Bấy giờ có một người
 tù nổi tiếng tên là Ba - ra - ba, Phi - la - tô hỏi
 dân chúng đang tụ họp ở đấy rằng: M. Các ông muốn tha
 ai? Ba - ra - ba hay là Giê - su cũng gọi
 là Ki - tô? NK. Vì ông biết rõ chỉ tại ghen tị
 mà họ nộp Người. Khi Phi - la - tô chủ tọa nơi tòa
 án thì bà vợ sai người vào nói với ông

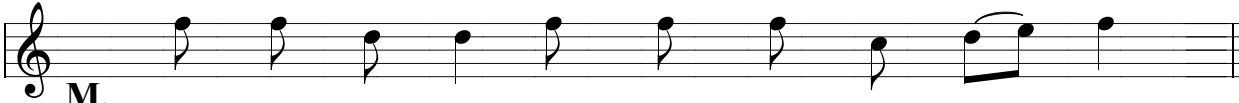

 M. rằng: Đừng nhúng tay vào vụ người công chính

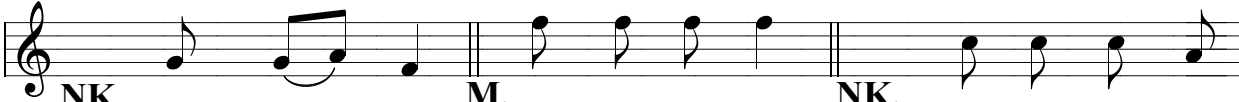

 này, bởi hôm nay trong một đêm mộng, tôi đã

 bứt rút nhiều về người đó. NK. Nhưng các thượng tế

 và kỳ hào cứ xúi dân xin tha Ba - ra - ba

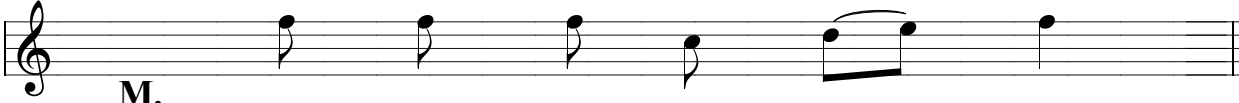

 và giết Giê - su. Ông tổng trấn lại hỏi lần nữa rằng:

 M. Trong hai người này các người muốn được tha ai?

 NK. Dân đáp rằng: M. Tha Ba - ra - ba. NK. Phi - la - tô lại

 hỏi rằng: M. Nhưng ta sẽ làm gì cho Giê - su gọi là

 Ki - tô? NK. Mọi người đáp lại rằng:

 M. Đóng đinh nó vào thập giá!

NK. Phi - la - tô lại hỏi rằng: M. Người ấy làm chi
 nên tội thế? NK. Họ càng la to lên rằng:
 M. Đóng đinh nó vào thập giá! NK. Thấy mất công,
 lại sợ dân chúng xôn xao, Phi - la - tô lấy
 nước rửa tay trước dân chúng và tuyên bố rằng:
 M. Ta không chịu trách nhiệm trong việc đổ máu người công
 chính này, đó là việc của các người.
 NK. Dân chúng liền thưa rằng: M. Máu nó đổ trên
 đầu chúng tôi và con cháu chúng tôi.
 NK. Bấy giờ Phi - la - tô phóng thích Ba - ra - ba và

cho đánh đòn Chúa Giê - su, rồi trao Người cho chúng
 dem đi đóng đinh vào thập giá. Bấy giờ bọn lính
 của tổng trấn điệu Chúa Giê - su đến công đường, cả
 một cơ binh hành hạ Người. Chúng lột áo Người
 ra và khoác cho Người một áo đỏ tía, rồi
 kết một triều thiên gai đội trên đầu Người, và cho
 cầm một cây sậy bên tay phải. Chúng quỳ gối
 trước mặt Người và nhạo rằng: **M.** Tâu lạy Vua
 Do Thái! **NK.** Chúng khắc nhổ vào Người, và
 lấy cây sậy đập đầu Người. Chế giễu Người rồi

chúng lột áo khoác ra và cho Người mặc áo cũ
 như trước. Rồi chúng điệu Người đi đóng đinh
 vào thập giá. Vừa đi ra, chúng gặp
 một người làng Ky-rê-nê tên là Si-mon,
 chúng bắt ông vác thập giá đỡ Người. Tới nơi
 gọi là Gôn-gô-tha, nghĩa là Núi Sọ, chúng cho Người
 uống rượu pha mật đắng. Người chỉ nếm chứ không uống.
 Đóng đinh Người xong, chúng rút thăm chia nhau áo Người.
 Đúng như lời tiên tri đã nói: Chúng đã chia nhau
 áo của Ta, và áo dài thì chúng rút thăm. Rồi chúng ngồi lại

đó mà canh gác. Phía trên đầu Người chúng
treo một bản án viết chữ rằng: Đây là
Giê - su Vua dân Do Thái. Đồng thời chúng cũng
đóng đinh hai người trộm cướp, một người bên phải,
một người bên trái. Kẻ qua lại đều sỉ
nhục Người. Chúng lắc đầu và nói rằng: M. Tên kia, người
định phá Đền Thờ Thiên Chúa, rồi sẽ xây lại trong
ba ngày. Người hãy cứu lấy mình đi. Nếu thật là Con
Thiên Chúa thì người hãy xuống khỏi thập giá.
NK. Các thượng tế, các ký lục và kỳ hào cũng mỉa

mai Người rằng: **M.** Nó đã cứu được kẻ khác mà không cứu được mình. Nếu là Vua dân Do Thái, thì hãy xuống khỏi thập giá để chúng ta tin. Nó cậy vào Thiên Chúa, nếu Người yêu nó, Người hãy cứu nó, vì nó đã nói: Ta là Con Thiên Chúa. **NK.** Cả những người trộm cướp bị đóng đinh cũng lắng mạ Người như thế. Từ mười hai giờ trưa tới ba giờ chiều cả trái đất đều tối tăm mù mịt. Vào khoảng ba giờ chiều, Chúa Giê - su lớn tiếng kêu rằng: **CGS.** Ê - li, Ê - li, lam - ma - sa - bac - ta - ni.

NK. Nghĩa là: Lạy Chúa, lạy Chúa, sao Người bỏ
con? Nghe thấy Người kêu, mấy người đứng đó bảo
nhau rằng: M. Kìa, nó gọi Ê - li - a.
NK. Tức thì một người trong bọn họ chạy đi lấy
miếng bột bẻ thấm giấm chua, cột vào đầu cây sậy rồi đưa
lên cho Người uống. Kẻ khác lại nói rằng:
M. Dừng, hãy đợi xem ông Ê - li - a có đến để
cứu nó không? NK. Bây giờ Chúa Giê-su kêu
to một tiếng, rồi tắt thở.

QUỖI GỐI, THINH LẶNG TRONG GIẤY LÁT.

NK. Bỗng màn trong Đền Thờ xé ra làm hai mảnh
từ trên xuống dưới. Đất động, núi đá vỡ ra. Mồ
mả mở tung, nhiều vị thánh đã chết nay sống
lại. Sau khi Chúa sống lại, các vị ra khỏi
mồ rồi vào thành thánh và hiện ra với
nhiều người. Thấy đất động và nhiều điềm xảy ra,
viên đội trưởng và lính gác kinh hoàng bảo nhau rằng:
M. Quả thật ông này là Con Thiên Chúa.
NK. Ở đó có mấy bà đứng xa xa. Các
bà đã theo giúp Chúa Giê - su từ Ga - li - lê. Trong

số đó có bà Ma - ri - a Ma - đa - lê - na,
bà Ma - ri - a mẹ Gia - cô - bê và Giu -
se, và bà mẹ các con ông Giê - bê - đê.
Đến chiều, một người giàu có ở A - ri - ma - thi - a
tên là Giu - se, cũng là môn đệ Chúa Giê - su, đến gặp Phi - la - tô
để xin xác Chúa Giê - su. Phi - la - tô truyền giao
xác lại. Giu - se lấy xác liệm trong vải trắng
và đặt vào mồ đá mới của ông. Và ông
vẫn một khối đá lớn lấp cửa mồ lại,
rồi ra đi.

BÀI THƯƠNG KHÓ THEO THÁNH MÁCCÔ

NK. Bài thương khó Đức Giê - su Ki - tô, Chúa chúng ta,
theo thánh Mác - cô. Hai ngày trước lễ Vượt Qua và
tuần lễ ăn bánh không men, các thượng tế và luật
sĩ tìm mưu bắt giết Chúa Giê - su. Họ bảo nhau rằng:
Đừng làm trong ngày lễ kéo sinh náo động trong dân.
Khi Chúa đang dùng cơm ở Bê - ta - ni - a, trong nhà ông Si -
mon tạt phong thì có một người phụ nữ mang
đến một bình ngọc đựng dầu thơm quý giá. Đập vỡ bình,
bà đổ dầu thơm trên đầu Người. Có mấy người khó
chịu nghĩ thầm rằng: M. Làm gì mà phí dầu thơm như thế.

Dầu này có thể bán được hơn ba trăm đồng bạc
 để bố thí cho kẻ nghèo. NK. Và họ nặng lời
 với bà này. Nhưng Chúa Giê - su bảo rằng:
 CGS. Hãy để mặc bà, sao các ông lại làm cực
 lòng bà. Bà vừa làm cho Ta một việc rất
 tốt. Vì bao giờ các ông cũng có những kẻ
 nghèo ở bên mình, và các ông có thể làm phúc cho
 họ lúc nào tùy ý. Nhưng Ta, các ông không có Ta
 ở luôn với đâu. Làm được gì thì bà đã làm.
 Bà đã xúc dầu thơm, có ý tẩm liệm xác Ta

trước. Ta bảo thật các ông rằng: Trên
khắp thế giới, Phúc Âm này rao giảng đến đâu
thì người ta cũng sẽ thuật lại việc bà mới làm
để nhớ tới bà. NK. Khi ấy, Giu - đa Ít - ca - ri-
ốt một trong Nhóm Mười Hai đến tìm các thượng
tế để tình nguyện nộp Người cho họ. Nghe
vậy, họ mừng rỡ và hứa cho Giu - đa tiền.
Và nó tìm dịp thuận tiện để nộp Người. Ngày
thứ nhất trong tuần lễ ăn bánh không men là ngày
giết chiên mừng lễ Vượt Qua, các môn đệ thưa

Người rằng: **M.** Thầy muốn chúng con đi dọn cho Thầy ăn
 lễ Vượt Qua tại đâu? **NK.** Người liền sai hai
 môn đệ đi và nói rằng: **CGS.** Các con hãy vào thành,
 và nếu gặp một người mang vò nước thì hãy đi
 theo người ấy. Hễ người ấy vào nhà nào thì
 các con hãy nói với chủ nhà rằng: Thầy sai chúng tôi
 hỏi: căn phòng Ta sẽ ăn lễ Vượt Qua với
 các môn đệ ở đâu? Và chủ nhà sẽ
 chỉ cho các con một căn phòng rộng rãi dọn sẵn sàng
 và các con hãy sửa soạn cho chúng ta. **NK.** Hai môn

đê ra đi vào thành và thấy mọi sự như Người đã
 truyền. Và hai ông dọn lễ Vượt Qua. Chiều đến, Người
 cùng mười hai môn đệ tới, và khi mọi người đang
 ngồi ăn, thì Chúa Giê - su nói rằng:
 CGS. Thầy bảo thật một người trong các
 con đang ăn cùng Thầy sẽ nộp Thầy.
 NK. Các ông đều buồn rầu và lần lượt từng người đến
 thưa Ngài. M. Thưa Thầy có phải con không? NK. Người
 đáp rằng: CGS. Đó là một trong mười hai, kẻ
 cùng chấm một đĩa với Thầy. Con Người phải ra

đi như đã chép về Người, nhưng khôn
 thay cho kẻ nộp Con Người, thà nó đừng sinh
 ra thì hơn. **NK.** Đang khi họ ăn,
 Chúa Giê - su cầm lấy bánh, đọc lời chúc tụng,
 bẻ ra và trao cho các ông mà phán
 rằng: **CGS.** Các con hãy cầm lấy, này là
 Mình Thầy. **NK.** Rồi Người cầm
 lấy chén, tạ ơn trao cho các ông và mọi người đều
 uống, và Người bảo các ông rằng: **CGS.** Này là Máu
 Thầy, Máu Tân ước sẽ đổ ra cho nhiều người.

Thầy bảo thật các con: Thầy sẽ chẳng còn
 uống rượu nho này nữa cho đến ngày Thầy sẽ uống
 rượu mới trong Nước Trời. NK. Sau khi hát thánh
 vịnh, Chúa Giê - su và các môn đệ đi lên núi
 Cây Dầu. Chúa Giê - su bảo các ông rằng:
 CGS. Đêm nay tất cả các con sẽ vấp phạm vì Thầy,
 vì có lời chép rằng: Ta sẽ đánh chủ
 chăn, và đàn chiên sẽ tan tác. Nhưng sau
 khi Thầy sống lại Thầy sẽ đến xứ Ga - li - lê - a
 trước các con. NK. Phê - rô thưa Người:

M. Dù tất cả vấp phạm vì Thầy, nhưng con

thì không. NK. Chúa Giê - su bảo ông rằng:

CGS. Đây Thầy bảo thật: hôm nay, nội đêm này,

trước khi gà gáy hai lần, con đã chối Thầy ba lần.

NK. Nhưng Phê - rô càng lên giọng cương quyết

hơn mà rằng: M. Không, dầu phải chết với Thầy, con

cũng sẽ không chối Thầy. NK. Và tất cả đều

nói như vậy. Đi đến một vườn kia tên là

Ghết - sê - ma - ni Người bảo các môn đệ:

CGS. Các con hãy ngồi lại đây trong khi

Thầy đi cầu nguyện. NK. Rồi Người đem

Phê - rô, Gia - cô - bê và Gio - an đi theo Người.

Và Người bắt đầu kinh sợ và buồn rầu.

Người liền bảo các ông rằng:

CGS. Linh hồn Thầy buồn đến chết được, các con hãy ở

lại đây và tỉnh thức. NK. Tiến xa hơn một

chút, Người phục xuống đất và cầu xin.

Nếu có thể được thì xin cho qua khỏi giờ này.

Và Người nguyện xin rằng:

CGS. Ab - ba, lạy Cha, Cha có thể làm được

mọi sự, xin cất chén này khỏi con. Nhưng xin
dừng theo ý con, một theo ý Cha
mà thôi. NK. Người trở lại và thấy các ông
đang ngủ, nên nói với Phê - rô rằng:
CGS. Si - mon, con ngủ ư? Con không có sức thức
được một giờ sao? Hãy tỉnh thức và
cầu nguyện để khỏi sa chước cám dỗ, vì tinh thần thì
lạnh lẽ, còn xác thịt thì yếu đuối.
NK. Rồi Người đi khỏi đó và cầu nguyện cũng lời
như trước. Khi trở lại lần nữa và thấy các ông còn

ngủ vì mắt các ông nặng trĩu và các ông không
 còn biết thưa Người thế nào. Lần thứ ba Người
 trở lại và nói rằng: CGS. Bây giờ các
 con còn ngủ và nghỉ ngơi sao? Thế là xong,
 giờ đã đến: Nay Con Người sắp bị nộp trong tay
 những người tội lỗi. Thôi nào hãy
 trỗi dậy, chúng ta đi, kẻ nộp Thầy đã tới.
 NK. Người còn đang nói thì Giu - đa Ít - ca - ri - ốt một
 trong Nhóm Mười Hai đến, cùng đi với một toán
 lính mang gươm giáo và gây gộc do các

thương tế, luật sĩ và kỳ mục sai đến. Trước đó

tên phản bội đã ra hiệu cho chúng rằng:

M. Hễ tôi hôn mặt ai thì đó chính là Ngài.

Các ông cứ bắt lấy và điệu đi cho cẩn thận.

NK. Vừa đến, Giu - đa liền tới gần Người và nói

rằng: **M.** Xin chào Thầy. **NK.** Rồi nó hôn Người và chúng

tra tay bắt Người. Nhưng một người trong những

kẻ đứng xung quanh rút gươm chém tên đầy

tớ thầy thương tế đứt một tai. Chúa

Giê - su nó với chúng rằng:

CGS. Các người cầm gươm giáo gây gộc đi
bắt Ta như bắt một tên cướp. Hằng ngày
Ta ở giữa các người, Ta giảng trong Đền Thờ mà sao
các người không bắt Ta. Nhưng thế là để ứng nghiệm
lời Kinh Thánh. NK. Bấy giờ môn đệ bỏ Người mà
trốn hết. Có một thanh niên theo Người, mình
chỉ quần một tấm khăn, họ túm lấy anh ta,
nhưng anh ta bỏ lại tấm khăn và chạy trốn
mình trần. Chúng điệu Chúa Giê - su đến thầy thượng
tể. Các tư tế, luật sĩ và kỳ mục

hội lại. Còn Phê - rô theo Người xa xa đến tận
 trong dinh thượng tế và ngôi sưởi lửa với đám
 đầy tớ. Vậy các thầy thượng tế và toàn thể
 công nghị tìm một chứng cáo Chúa Giê - su để
 giết Người, song họ không tìm ra
 Có nhiều kẻ đã cáo gian Người, nhưng các chứng đó
 không hợp nhau. Tuy nhiên có nhiều kẻ đứng lên
 làm chứng gian cho Người rằng: **M.** Chúng tôi đã
 nghe nó nói: Ta sẽ phá hủy Đền Thờ này
 do tay loài người làm ra, và trong ba ngày,

Ta sẽ xây lại một Đền Thờ khác không bởi tay loài
 người làm ra. NK. Nhưng chứng cứ của
 họ cũng không hợp nhau. Khi ấy, thầy
 thượng tế đứng lên giữa công nghị hỏi Chúa Giê
 - su rằng: M. Sao ông không trả lời gì về
 những điều các người này tố cáo?
 NK. Nhưng Người vẫn thinh lặng và không
 đáp lại gì. Thầy thượng tế lại hỏi rằng:
 M. Ông có phải là Đấng Ki - tô, Con Đấng đáng chúc
 tụng chăng? NK. Chúa Giê - su đáp

rằng: CGS. Phải chính là Ta đây.

Rồi các ông sẽ thấy Con Người ngự bên hữu Đấng Toàn

Năng và ngự đến cùng với mây trời.

NK. Thầy thương tế liên xé áo mình ra và nói rằng:

M. Chúng ta còn cần đến nhân chứng nào nữa.

Các ông đã nghe lời nói lộng ngôn,

các ông nghĩ thế nào? NK. Ai nấy đều lên

án Người đáng chết. Rồi có kẻ bắt đầu nhổ vào Người,

che mặt Người và đánh đấm Người mà rằng:

M. Hãy nói tiên tri ai đã đánh người?

NK. Và bọn thuộc hạ vả mặt Người.

Phê - rô đang ở ngoài sân tiền đường thì có

một dây tó gái của thầy thượng tế đến, thấy Phê -

rô đang sưởi thì nhìn ông và nói rằng:

M. Ông cũng theo Giê - su người Na - da - rét.

NK. Nhưng ông chối phắt mà rằng: M. Tôi không biết,

tôi không hiểu cô muốn nói gì. NK. Rồi ông đi ra

ngoài phía trước tiền đường và gà liên gáy.

Người dây tó thấy ông, liền nói với những người xung

quanh rằng: M. Ông này cũng thuộc bọn đó.

NK. Nhưng ông lại chối. Một lúc sau, những người ở đó
lại nói với Phê - rô rằng: M. Đúng ông thuộc bọn
đó, vì cả ông cũng là người xứ Ga - li - lê -
a. NK. Ông liền nguyên rửa nặng lời và thề rằng:
M. Người mà các ông nói đó, tôi thề là không biết.
NK. Tức thì gà gáy lần thứ hai. Và Phê - rô nhớ
lại lời Chúa Giê - su đã bảo ông: trước khi gà gáy
hai lần, con đã chối Thầy ba lần. Và ông liền
than khóc. Vừa tảng sáng các thượng tế hội
nghị với các kỳ mục, luật sĩ và toàn thể công

nghị. Họ đã trói Chúa Giê - su và giải nạp Người
 cho quan Phi - la - tô. Quan hỏi Người:
 M. Ông có phải là Vua dân Do Thái không?
 NK. Chúa Giê - su đáp rằng:
 CGS. Đúng như lời ông nói. NK. Và các thầy thượng
 tế tố cáo Người nhiều điều. Quan
 Phi - la - tô lại hỏi Người rằng: M. Ông không trả lời
 gì ư? Hãy coi họ tố cáo ông biết bao nhiêu tội.
 NK. Nhưng Chúa Giê - su không trả lời gì thêm khiến quan
 Phi - la - tô kinh ngạc. Vào mỗi dịp lễ,

quan có thói quen phóng thích cho dân một người tù tùy
 như ý họ. Bây giờ, trong khám có tên
 Ba - ra - ba bị giam cùng với những kẻ phiến loạn,
 vì chúng đã giết người trong cuộc khởi loạn.
 Dân chúng tiến lên Phi - la - tô xin ân xá theo
 như quan quen làm. Vậy quan hỏi rằng:
 M. Các người có muốn ta phóng thích cho các người Vua
 người Do Thái không? NK. Vì quan đã biết
 rõ do lòng ghen tương mà các thượng tế nộp Người.
 Nhưng dân xin quan phóng thích Ba - ra - ba

cho họ. Quan Phi - la - tô bảo dân chúng

rằng: **M.** Các người muốn ta làm gì cho Vua

người Do Thái? **NK.** Nhưng chúng lại kêu lên rằng:

M. Đóng đinh nó đi! **NK.** Quan Phi - la - tô đáp

lại rằng: **M.** Người này đã làm gì nên tội?

NK. Song chúng càng la to hơn rằng: **M.** Đóng đinh nó

đi! **NK.** Sau cùng, quan Phi - la - tô muốn vừa lòng

dân, liền tha Ba - ra - ba và trao Chúa Giê - su

cho chúng đánh đòn rồi đóng đinh vào thập giá.

Quân lính điệu Người vào sân tiền đường và tập hợp cơ

đội lại. Chúng mặc áo choàng đỏ cho Người,
 rồi quấn một vòng gai đặt trên đầu Người.
 Đoạn chúng chào Người rằng: **M.** Tâu Vua dân Do
 Thái. **NK.** Rồi chúng lấy cây gậy đánh đầu
 Người, khắc nhổ vào Người và quỳ gối triều
 bái Người. Khi đã nhạo cười Người, chúng lột
 áo choàng đỏ ra, mặc y phục lại cho Người
 và chúng điệu Người đi đóng đinh vào thập giá.
 Chúng gặp một người qua đường tên là Si - mon, quê
 ở Ky-rê-nê, là thân phụ của A - lê - xan - rô và Rô-phô vừa

ở ngoài đồng về. Chúng bắt ông vác đỡ thập
giá cho Người. Chúng điệu Người đến nơi kia gọi là
Gôn - gô - tha, nghĩa là Núi Sọ. Chúng cho
Người uống rượu pha một dược, nhưng Người không uống.
Chúng đóng đinh Người vào thập giá, rồi chúng chia nhau
áo Người bằng cách bắt thăm xem ai được phần
nào. Vào giờ thứ ba, chúng đã đóng đinh Người vào
thập giá. Và có bản án ghi rằng: Vua dân Do Thái.
Và cùng với Người, chúng đóng đinh hai tên trộm cướp vào
thập giá, một đứa bên hữu, một đứa bên

tả Người. Những người qua đường sỉ nhục Người,
lắc đầu và hỏi rằng: **M.** Kìa, kẻ phá
Đền Thờ Thiên Chúa và xây lại trong ba ngày, hãy
tự cứu mình, xuống khỏi thập giá.
NK. Các thượng tế với các luật sĩ
cũng nhạo báng người và nói với nhau rằng:
M. Nó đã cứu được những kẻ khác mà không tự cứu
mình. Bây giờ, hỡi Đấng Ki - tô vua Ít - ra - en,
hãy xuống khỏi thập giá đi để chúng ta thấy
mà tin. **NK.** Cả những kẻ cùng chịu đóng đinh với

Người cũng lắng nhục Người. Từ giờ thứ sáu
 đến giờ thứ chín, tối tăm bao trùm toàn thể
 mặt đất và đến giờ thứ chín, Chúa Giê - su kêu
 lớn tiếng rằng: **CGS.** Ê - lô - i, Ê -
 lô - i, lam - ma - xa bac - ta - ni
NK. Có nghĩa là: **CGS.** Lạy Thiên Chúa tôi, lạy Thiên Chúa tôi,
 sao Ngài bỏ tôi. **NK.** Có mấy
 người đứng đó nghe thấy liền nói rằng: **M.** Kìa nó gọi
 ông Ê - li - a **NK.** Bảy giờ, có kẻ chạy đi,
 nhúng miếng bông biển đầy giấm, rồi cuốn vào cây sậy

và đưa lên cho Người uống mà rằng:

M. Hãy đợi xem tiên tri Ê - li - a có đến để

đem nó xuống không. **NK.** Nhưng Chúa Giê - su

kêu một tiếng lớn và trút hơi thở.

QUỖI GỐI, THINH LẶNG TRONG GIẤY LÁT.

NK. Màn trong Đèn Thờ xé ra làm đôi từ trên

xuống dưới. Viên sĩ quan đứng trước mặt Người thấy

Người kêu lên và trút hơi thở như thế liền

nói rằng: **M.** Đúng người này là Con Thiên Chúa.

NK. Cũng có những phụ nữ đứng nhìn từ đằng xa. Trong

số đó có bà Ma - ri - a Ma - đa - lê - na,
 Ma - ri - a mẹ của Gia - cô - bê hậu và của Giu - se,
 và bà Sa - lô - mê là những kẻ đã theo giúp
 Người khi Người ở xứ Ga - li - lê - a. Và nhiều
 người khác cũng đã lên Giê - ru - sa - lem với Người.
 Trời đã xế chiều, và hôm đó lại là ngày chuẩn bị
 áp ngày Sa - bát, ông Giu - se quê ở A -
 ri - ma - thi - a, một hội viên vị vọng
 trong công nghị, cũng là người trông đợi Nước Thiên Chúa.
 Ông mạnh dạn đến gặp quan Phi - la - tô và xin

xác Chúa Giê - su. Quan Phi - la - tô ngạc nhiên nghe
nói Người đã chết rồi. Ông gọi viên sĩ quan đến, và
hỏi xem Người đã chết thật chưa, Khi được
viên sĩ quan phúc trình, quan trao cho Giu - se
xác Người. Giu - se đã mua một khăn trắng, hạ
xác Chúa Giê - su xuống khỏi thập giá, liệm vào
khăn và đặt trong mộ đã đục sẵn trong núi đá,
rồi lăn một tảng đá lấp cửa mộ. Lúc đó bà
Ma - ri - a Ma - đa - lê - na và Ma - ri - a mẹ ông Giu-se
nhìn kỹ xem nơi Người được an táng.

BÀI THƯƠNG KHÓ THEO THÁNH LUCA

Nguyễn Văn Hòa

NK. Bài thương khó Đức Giê - su Ki - tô, Chúa chúng ta,
theo thánh Lu - ca. Khi giờ đã đến,
Chúa Giê - su vào bàn ăn với mười hai Tông Đồ
và bảo các ông rằng: CGS. Thầy khao khát muốn
ăn lễ Vượt Qua này với các con trước khi
chịu khổ nạn. Thầy bảo thật các con, Thầy
sẽ chẳng bao giờ ăn lễ này nữa, cho đến
khi lễ này được trọn vẹn trong Nước Thiên Chúa.
NK. Rồi Người cầm chén, tạ ơn và phán rằng:
CGS. Các con hãy lãnh nhận chén này mà chia cho

nhau, Thầy bảo thật các con, Thầy sẽ không uống thứ nước
 nho này nữa cho đến khi Nước Thiên Chúa trị
 đến. **NK.** Đoạn Người cầm bánh, tạ ơn, bẻ ra và trao
 cho các ông mà phán rằng:
CGS. Đây là Mình Thầy hiến ban vì các con,
 các con hãy làm việc này để mà nhớ đến
 Thầy. **NK.** Cùng một thể thức ấy, sau bữa ăn tối,
 Người cầm lấy chén mà phán rằng:
CGS. Chén này là Tân Ước trong máu Thầy sẽ đổ
 ra vì các con. Đây tay kẻ nộp Thầy

đang đặt trên cùng bàn với Thầy. Đành rằng Con

Người sẽ ra đi như đã được ấn định,

nhưng vô phúc cho kẻ nộp Người. **NK.** Bấy giờ, các

ông bắt đầu hỏi nhau xem ai trong nhóm họ là

kẻ làm điều này. Giữa các ông cũng xảy ra

một cuộc tranh cãi xem ai trong họ được coi là

cao trọng hơn hết, nhưng Người bảo

rằng: **CGS.** Vua chúa các dân thì thống trị

dân và những kẻ có quyền hành thì bắt

dân gọi mình là ân nhân. Phần các con thì không như thế,

vì ai cao trọng hơn trong các con thì hãy trở thành người
 nhỏ nhất. Và kẻ làm đầu thì hãy phục vụ hết mọi
 người. Giữa người ngồi ăn và kẻ hầu
 hạ, ai trọng hơn, nào chẳng phải là người ngồi
 ăn ư? Thế mà Thầy, Thầy ở giữa các
 con như người hầu hạ. Còn các con, các con
 đã kiên trì với Thầy trong các cơn gian nan của
 Thầy. Vì thế Thầy ban Nước Trời cho
 các con như Cha Thầy đã ban cho Thầy,
 để các con sẽ được ăn uống đồng bàn trong Nước

Thầy, và được ngồi trên tòa xét xử mười hai chi tộc
 Is - ra - el. **NK.** Rồi Chúa nói rằng:
CGS. Si - mon, Si - mon, này Sa - tan
 đã dòì sàng các con như sàng gạo, nhưng Thầy
 đã cầu nguyện để con khỏi mất đức tin. Và phần con khi
 đã trở lại, con hãy làm cho anh em con được vững tin.
NK. Và Phê-rô thưa Người rằng: **M.** Lạy Thầy, dù
 vào tù hay chịu chết với Thầy, con cũng sẵn sàng.
NK. Nhưng Người phán rằng: **CGS.** Phê - rô,
 Thầy bảo cho con biết: hôm nay khi gà chưa gáy,

con đã chối là không biết Thầy. NK. Và Người

bảo các ông rằng: CGS. Khi Thầy

sai các con đi không mang theo túi tiền, không bao bị,

không giày dép, nào các con có thiếu thốn sự gì không?

NK. Các ông đáp rằng: M. Thừa Thầy không.

NK. Vậy Người nói rằng: CGS. Nhưng bây giờ

ai có túi tiền, hãy cầm lấy. Ai có bao bị cũng

hãy làm như vậy. Và ai không có gươm

thì hãy bán áo choàng mình mà mua lấy.

Vì Thầy bảo các con rằng: câu Kinh

Thánh này phải được ứng nghiệm nơi Thầy: Người đã bị
liệt vào số những kẻ gian ác. Thật vậy
mọi điều đã nói về Thầy phải được
hoàn tất. **NK.** Các ông nói rằng: **M.** Thưa Thầy
có hai thanh gươm đây này. **NK.** Và Người
bảo rằng: **CGS.** Đủ rồi! **NK.** Đoạn Người ra đi
lên núi cây Ô - liu như thường lệ. Các môn
đệ cũng đi theo Người. Đến nơi, Người bảo các
ông rằng: **CGS.** Các con hãy cầu nguyện để
khỏi sa vào cám dỗ. **NK.** Rồi Người đi xa các

ông một quăng bằng ném một hòn đá và

quỳ gối nguyện rằng: CGS. Lạy Cha, nếu Cha muốn, xin

Cha cất chén này xa con nhưng xin đừng theo ý

con, một theo ý Cha mà thôi. NK. Bây giờ có

thiên thần từ trời hiện ra khích lệ Người. Còn Người

lòng đầy kinh hãi. Người cầu nguyện nhiều hơn.

Mồ hôi chảy ra như máu rơi xuống đất từng giọt.

Cầu nguyện xong, Người đứng dậy, trở lại chỗ các

môn đệ, và thấy các ông còn đang ngủ thì

buồn sầu. Người liền bảo rằng:

CGS. Các con ngủ ư? Hãy trỗi dậy và cầu nguyện
 kéo sa vào cám dỗ. NK. Người còn đang nói
 thì này đây một đám đông được một người trong
 Nhóm Mười Hai là Giu - đa dẫn đầu.
 Hấn lại gần Chúa Giê - su để hôn Người.
 Chúa Giê - su bảo hấn rằng: CGS. Giu - đa,
 người lấy cái hôn để nộp Con Người ư?
 NK. Thấy sự việc sắp xảy ra, những kẻ đứng chung quanh
 Người liền hỏi rằng: M. Thưa Thầy, chúng
 con tốt gươm chém được không? NK. Và một người

trong các ông chém tên đầy tớ thầy thương
 tế đứt tai phải. Nhưng Chúa Giê - su lên tiếng
 bảo rằng: **CGS.** Thôi! Dừng lại.
NK. Và Người sờ vào tai người đầy tớ ấy mà chữa
 cho hẵn lành lại. Rồi Chúa Giê - su bảo các
 kẻ đến bắt Người, gồm các thượng tế, trưởng
 vệ binh Đền Thờ và kỳ mục rằng:
CGS. Các người cầm gươm giáo gây gộc đi bắt
 Ta như bắt một tên cướp. Hằng ngày Ta
 ở trong Đền Thờ giữa các người mà các

người không bắt Ta. Nhưng đây là giờ của các người
 và của quyền lực tăm tối. **NK.** Chúng liền bắt Người
 và điệu tới nhà thầy thượng tế. Còn Phê - rô đi
 theo Người xa xa. Họ đốt lửa ngay giữa sân
 và ngồi vòng quanh. Phê - rô cũng ngồi lẫn với họ.
 Một đứa đầy tớ gái thấy ông ngồi gần lửa thì
 nhìn kỹ ông và bảo rằng: **M.** Cả ông này
 cũng đã ở với người ấy. **NK.** Nhưng ông chối
 rằng: **M.** Này chị, tôi đâu quen biết người ấy.
NK. Một lát sau, có người khác nhìn ông và nói

rằng: M. Chính ông cũng là người trong bọn đó.

NK. Nhưng Phê - rô đáp rằng: M. Này anh, đâu

có phải tôi. NK. Chẳng một giờ sau, một

người khác lại quả quyết rằng: M. Đúng, ông này cũng

đã ở với người ấy, vì ông ta cũng là người

xứ Ga - li - lê - a. NK. Phê - rô đáp

rằng: M. Này anh, tôi không biết anh muốn nói gì.

NK. Ngay lúc ông còn đang nói thì gà gáy. Chúa Giê - su quay

lại nhìn Phê - rô. Bấy giờ Phê - rô nhớ lại lời

Chúa đã bảo ông: hôm nay, trước khi gà gáy,

con đã chối Thầy ba lần. Phê - rô liền
ra ngoài khóc lóc thảm thiết. Những kẻ canh giữ
Người nhạo báng và đánh đập
Người. Chúng che mắt Người lại và hỏi Người
rằng: **M.** Hãy đoán xem ai đã đánh người?
NK. Và chúng còn thốt ra nhiều lời khác nhục mạ Người.
Vừa sáng ngày, các kỳ mục trong dân, các thượng
tế và các luật sĩ hội lại và cho điệu Người
ra trước công nghị mà hỏi rằng: **M.** Hãy nói cho
chúng tôi biết: Ông có phải là Ki - tô không?

NK. Người trả lời rằng: CGS. Tôi có
 nói, các ông cũng chẳng tin. Tôi có hỏi các ông
 cũng chẳng trả lời. Nhưng từ nay, Con Người
 sẽ ngự bên hữu Thiên Chúa toàn năng.
 NK. Mọi người đồng thanh hỏi rằng: M. Vậy ông là
 Con Thiên Chúa sao? NK. Người đáp rằng:
 CGS. Đúng như lời các ông nói: Chính tôi đây.
 NK. Bấy giờ họ nói rằng: M. Chúng ta còn cần
 chứng cớ gì nữa? Vì chính chúng ta nghe tự
 miệng nó nói. NK. Đoạn tất cả bọn họ đứng

dậy và giải Người đến quan Phi - la - tô. Họ

bắt đầu tố cáo Người rằng: **M.** Chúng tôi bắt gặp

người này xúi dân làm loạn, ngăn cản nộp thuế cho

hoàng đế và còn tự xưng là Ki - tô Vua.

NK. Quan Phi - la - tô hỏi Người: **M.** Ông có phải là

Vua dân Do Thái không? **NK.** Chúa Giê - su đáp rằng:

CGS. Đúng như lời quan nói. **NK.** Quan Phi - la -

tô bảo các thượng tế và đám đông rằng:

M. Ta không thấy người này có tội chi.

NK. Nhưng họ cứ nài rằng: **M.** Người này

giảng dạy khắp xứ Giu - đê - a, bắt đầu từ Ga -

li - lê - a cho đến đây, nó xúi dân nổi loạn.

NK. Quan Phi - la - tô vừa nghe thế liền hỏi cho biết

đương sự có phải là người xứ Ga - li - lê - a không.

Và khi được biết Người thuộc thẩm quyền vua Hê - rô - đê,

quan liền sai giải Người cho nhà vua đang có mặt tại

Giê - ru - sa - lem trong những ngày này. Vua Hê -

rô - đê thấy Chúa Giê - su thì mừng rỡ lắm. Vì

từ lâu, vua ao ước thấy Người, bởi đã nghe nói

về Người rất nhiều và hy vọng xem Người làm một vài

phép lạ. Nhà vua hỏi Người nhiều câu, nhưng
 Người không đáp gì. Trong khi ấy, các thượng
 tế và luật sĩ có mặt ở đó tố cáo Người dữ dội.
 Còn vua Hê - rô - đê cùng đám thị vệ khinh bỉ và
 nhạo báng Người, đoạn khoác cho Người một cái
 áo choàng trắng và gửi trả Người cho quan
 Phi - la - tô. Chính ngày đó, vua Hê - rô - đê
 và quan Phi - la - tô trở thành bạn hữu, vì trước
 kia họ đối với nhau là địch thù. Bây giờ
 Phi - la - tô triệu tập các thượng tế, các thủ lãnh và

dân chúng lại và bảo họ:

M. Các người đã nộp cho ta người này

như một kẻ xúi giục dân làm loạn, nhưng đây

ta đã tra xét trước mặt các người, và ta

không thấy người này phạm tội nào trong những điều các

người tố cáo. Cả vua Hê - rô - đê cũng

thấy như vậy, vì nhà vua đã gửi trả người ấy

cho chúng ta. Như thế người này không làm chi đáng

chết cả, nên ta sẽ cho sửa phạt rồi tha

về. NK. Nhưng đám đông đồng thanh kêu lên rằng:

M. Hãy giết người này và thả Ba - ra - ba cho chúng tôi.

NK. Tên này vì dấy loạn trong thành và giết người nên
đã bị tống ngục. Quan Phi - la - tô muốn
thả Chúa Giê - su nên nói với dân chúng một lần nữa.

Nhưng chúng lại la to hơn rằng: M. Đóng đinh nó,
đóng đinh nó vào thập giá. NK. Lần thứ ba,
quan lại nói với dân chúng rằng: M. Người này đã làm
gì xấu? Ta không thấy ông ấy phạm tội gì
đáng tử hình. Vậy ta sẽ cho sửa phạt rồi
thả ra. NK. Chúng càng gào to tiếng đòi đóng

đình Người vào thập giá và tiếng chúng càng lúc
càng dữ dội. Quan Phi - la - tô liền tuyên án theo
lời chúng yêu cầu. Vậy quan phóng thích tên
đã bị cầm tù vì dấy loạn và giết người,
là kẻ mà chúng đã xin tha, còn Chúa Giê - su
thì quan giao nộp theo ý họ. Khi điệu Người đi
chúng bắt một người xứ Ky - rê - nê tên là
Si - mon ở ngoài đồng về. Chúng bắt ông vác
thập giá theo sau Chúa Giê - su. Đám đông dân chúng
theo Người, có cả mấy người phụ nữ dăm ngực

khóc thương Người. Nhưng Chúa Giê - su ngoảnh mặt lại
bảo họ rằng: CGS. Hỡi con gái Giê - ru - sa - lem,
đừng khóc thương Ta, hãy khóc thương chính các
người và con cháu. Vì này sẽ đến ngày,
người ta sẽ nói rằng: Phúc cho người son
sẽ, phúc cho những lòng không sinh nở và những
vú không nuôi con. Bấy giờ, người ta sẽ lên
tiếng với núi non rằng: Hãy đổ xuống
đe chúng tôi và nói với các gò nổng rằng:
Hãy che lấp chúng tôi cho rồi. Vì nếu cây tươi

còn bị xử như vậy thì gỗ khô sẽ ra
 sao. **NK.** Cùng với Người chúng còn điệu hai
 tên gian ác nữa đi chịu tử hình. Khi đã
 đến nơi gọi là Núi Sọ, chúng đóng đinh Người vào
 thập giá cùng với hai tên trộm cướp, một đứa
 bên hữu và một đứa bên tả Người. Bấy
 giờ Chúa Giê-su nguyện rằng: **CGS.** Lạy Cha, xin
 tha cho chúng vì chúng không biết việc chúng
 làm. **NK.** Rồi chúng rút thăm mà chia nhau
 áo Người. Dân chúng đứng đó nhìn xem

còn các thủ lĩnh thì nhạo cười Người mà rằng:

M. Nó đã cứu được kẻ khác thì hãy tự cứu

mình đi, nếu nó thật là Đấng Ki - tô, Người

Thiên Chúa tuyển chọn. **NK.** Quân lính cũng chế giễu

Người. Chúng đến gần đưa giã cho Người uống và

nói rằng: **M.** Nếu ông là Vua dân Do Thái,

ông hãy tự cứu mình đi. **NK.** Phía trên đầu Người

có tấm bảng viết: Người này là Vua dân Do Thái

bằng tiếng La tinh, Do Thái và Hy Lạp. Một

trong hai kẻ gian phi bị đóng đinh trên thập giá

cũng sĩ nhục Người rằng: **M.** Nếu ông là Đấng
 Ki - tô, ông hãy tự cứu ông và cứu chúng
 tôi với. **NK.** Đáp lại tên kia mắng nó rằng:
M. Mi cũng chịu đồng một án mà mi chẳng sợ Thiên
 Chúa sao? Chúng ta chịu thế này là đích đáng,
 vì chúng ta chỉ nhận quả báo việc chúng ta đã làm.
 Còn ông này, ông chẳng hề làm gì xấu.
NK. Và anh ta thưa Chúa Giê - su rằng:
M. Lạy Ngài Giê - su, khi nào về Nước Ngài,
 xin nhớ đến tôi cùng. **NK.** Chúa Giê - su

đáp rằng: **CGS.** Quả thật, Ta bảo người
 rằng: ngay hôm nay, người sẽ ở trên thiên đàng
 với Ta. **NK.** Lúc đó vào khoảng giờ thứ sáu,
 tối tăm bao trùm khắp mặt đất cho đến giờ thứ
 chín. Mặt trời trở nên u tối, màn trong Đền Thờ
 xé ra làm đôi ngay chính giữa. Lúc đó Chúa
 Giê - su kêu lớn tiếng rằng:
CGS. Lạy Cha, con phó linh hồn con ở
 trong tay Cha. **NK.** Nói đoạn,
 Người trút hơi thở.

QUỖI GỐI, THINH LẶNG TRONG GIÂY LÁT.

NK. Thấy sự việc xảy ra, viên sĩ quan ca tụng Thiên
 Chúa rằng: M. Ông này quả thật là người công
 chính. NK. Và tất cả dân chúng đã tụ tập
 để xem cảnh tượng đó, khi thấy những điều xảy ra,
 liền dấm ngực trở về. Đứng xa xa, có những kẻ quen
 biết Người và mấy phụ nữ đi theo Người từ xứ
 Ga - li - lê - a, họ đều chứng kiến các điều này.
 Khi ấy, có một công nghị viên tên là Giu - se
 một người công chính và tốt lành. Ông này đã không
 đồng ý với mưu toan và hành động của các công

nghị viên khác. Ông quê ở thành A - ri - ma - thi -
 a trong xứ Giu - đê - a, chính
 ông cũng trông đợi Nước Thiên Chúa. Ông đến gặp
 quan Phi - la - tô và xin xác Chúa Giê - su. Đoạn
 ông hạ xác Người xuống, bọc vào vải liệm
 và táng trong mộ đã đục sẵn, nơi chưa chôn xác
 người nào. Hôm đó là ngày chuẩn bị
 và sắp bước sang ngày Sa - bát. Trong khi đó,
 những người phụ nữ đã đi với Người từ xứ Ga - li -
 lê - a cũng theo đến xem mộ và xác Người được

BÀI THƯƠNG KHÓ THEO THÁNH GIOAN

Nguyễn Văn Hoà

NK.

Sự thương khó Đức Giê - su Ki - tô Chúa chúng ta theo thánh Gio - an

Khi ấy Chúa Giê - su cùng các môn đệ sang bên kia suối Cé - dron,

ở đấy có một khu vườn. Người vào đó với các môn đệ. Giu - đa,

tên phản bội đã biết rõ nơi ấy, vì Chúa Giê - su thường đưa các

môn đệ tới đó hội họp. Vậy Giu - đa dẫn đội binh và lính gác do

các thượng tế và biệt phái cấp cho, chúng đến đấy mang theo đèn đuốc và

võ khí. Chúa Giê - su đã biết trước mọi việc sẽ xảy đến. Người tiến ra

CGS. NK. M.

và hỏi chúng rằng: Các người tìm ai? Chúng thưa rằng: Tìm Giê - su

NK. CGS. NK.

Na-gia - reth. Người bảo chúng rằng: Chính là Ta đây. Giu - đa, tên phản

bội cũng đứng đấy với chúng. Người vừa nói chính là Ta đây, thì chúng lùi lại

và ngã xuống đất. Người lại hỏi chúng một lần nữa rằng: Các người tìm ai?

Chúng thưa rằng: Tìm Giê-su Na - gia - reth. Người liền đáp lại rằng: Ta đã bảo các

người rằng: chính là Ta đây. Vậy nếu các người tìm Ta thì hãy để cho những

người này đi. Như thế là trọn lời đã nói: trong những kẻ Cha đã ủy cho Con,

Con không làm mất người nào. Bấy giờ Si-mon Phê - rô sẵn thanh gươm liền rút ra

dánh tên đầy tớ vị thượng tế, và chém đứt một bên tai phải. Đầy tớ ấy tên

là Man - cô. Nhưng Chúa Giê-su bảo Phê-rô rằng: Hãy xỏ gươm vào vỏ. Ta không

uống chén Cha Ta đã ban cho Ta sao? Bấy giờ đội binh, viên quan chức và lính

gác của người Do Thái bắt trói Người. Và trước hết điệu Người đến nhà An - na, vì

ông này là nhạc phụ ông Cai - pha, làm thượng tế năm ấy. Chính Cai-pha đã giúp ý

kiến này cho người Do Thái: một người chết cho cả dân được nhờ. Nhưng Si-mon Phê-rô

và môn đệ khác vẫn theo Chúa Giê-su, môn đệ này quen biết vị thượng tế nên cùng

với Chúa Giê-su vào trong sân vị thượng tế, còn Phê-rô thì ở lại gần cửa.

Môn đệ khác vì quen biết vị thượng tế nên ra nói với đứa giữ cửa, và dẫn

Phê-rô vào. Đứa tớ gái giữ cửa liền bảo Phê-rô rằng: Chính ông ông có phải là

môn đệ người này không? Phê-rô đáp rằng: Không phải đâu. Bọn đầy tớ và lính gác

đã nhóm một đống lửa, họ đứng đấy mà sưởi, vì trời lạnh. Phê-rô cũng ở đấy

sưởi với họ. Vị thượng tế hỏi Chúa Giê-su về các môn đệ và giáo lý của Người. Người

đáp lại rằng: Tôi đã giảng công khai cho mọi người. Tôi đã luôn luôn giảng trong

các hội quán và Đền Thờ nơi mọi người Do Thái họp nhau. Tôi không nói gì bí mật cả

sao lại hỏi tôi. Hãy hỏi những kẻ nghe tôi nói. Họ biết tôi nói những gì.

Nghe nói thế, một tên lính gác đứng ở đó và Người một cái, nói rằng: Người dám trả

lời vị thượng tế như vậy sao? Người liền đáp lại rằng: Nếu tôi nói sai thì hãy tỏ

ra sai ở chỗ nào. Nếu tôi nói phải thì sao lại đánh tôi? Bấy giờ, An - na

đề Người bị trói mà dẫn tới thượng tế Cai-pha. Phê - rô vẫn ở đấy sưởi. Có người

hỏi Phê - rô rằng: Cả ông nữa, có phải ông cũng là môn đệ Giê - su? Phê - rô

nói rằng: Không phải đâu! Một tên đầy tớ vị thượng tế có họ với người đầy tớ bị

Phê-rô chém đứt tai, bảo Phê-rô rằng: Tôi đã chẳng thấy ông ở trong vườn với ông

ấy sao? Một lần nữa Phê-rô lại chối, và tức thì gà liền gáy. Bấy giờ họ điệu Người

từ nhà Cai-pha đến công đường. Trời đã sáng, người Do Thái không vào công đường vì sợ

nhờ bẩn và không thể ăn mừng lễ Vượt Qua được. Vậy Phi - la - tô phải ra ngoài đón

họ và hỏi rằng: Các người tố cáo người này vì tội chi? Chúng đáp lại rằng: Nếu nó

chẳng phải là tên gian phi thì chúng tôi chẳng nộp cho Ngài. Phi-la-tô bảo chúng rằng:

Các người hãy đem đi mà xử theo hiến pháp của các người. Dân Do Thái đáp lại rằng:

Chúng tôi không có phép lên án xử tử ai. Như thế là ứng nghiệm lời Chúa Giê-su

đã nói, Người sẽ phải chết cách nào. Phi-la-tô liền vào trong công đường, gọi Chúa

Giê-su và hỏi Người rằng: Ông có phải là vua dân Do Thái không? Chúa Giê-su đáp

rằng: Tự ý quan nói điều ấy hay là quan đã nghe ai nói về tôi. Phi-la-tô trả lời

rằng: Tôi có phải là người Do Thái đâu. Những người trong nước ông và các vị Thượng

tể đã nộp ông cho tôi. Ông đã làm chi? Chúa Giê-su đáp rằng: Nước tôi không thuộc

về thế gian này. Giả như nước tôi thuộc về thế gian này thì quân đội của tôi đã

chiến đấu để tôi thoát khỏi tay người Do Thái. Nhưng không, nước tôi không thuộc về thế

gian này. Bấy giờ, Phi-la-tô hỏi Người rằng: Ông là Vua sao? Chúa Giê-su đáp lại rằng:

Phải tôi là Vua, vì thế tôi đã sinh ra và đã xuống thế gian là để làm chứng

cho sự thật. Ai ham mộ sự thật thì nghe tôi. Phi - la - tô lại hỏi rằng:

Sự thật là chi? Nói thế rồi, Phi - la - tô lại ra bảo dân Do Thái rằng:

Ta không thấy người này có lý do gì đáng lên án. Nhưng trong dịp lễ Vượt Qua

vẫn có lệ tha một người. Vậy các người có muốn ta tha Vua dân Do Thái cho các người

không? Bấy giờ, chúng kêu lên rằng: Không (đừng tha người này). Nhưng xin tha Ba-ra-ba.

Ba - ra - ba là một tên trộm cướp. Phi - la - tô lại truyền điệu Chúa Giê - su đến và

cho hành hạ Người. Bọn lính bên một vòng gai đặt trên đầu Người, và khoác cho Người

một áo đỏ. Chúng đến gần Người nói rằng: Tâu Vua Do Thái. Rồi chúng vả mặt Người.

Phi - la - tô trở lại và bảo dân rằng: Các người hãy coi, Ta dẫn người này ra ngoài

để các người biết: Ta không thấy nơi người này một lý do nào để lên án.

Vậy Chúa Giê-su đi ra, đầu còn đội vòng gai, và mình còn khoác áo đỏ.

Phi-la-tô bảo rằng: Đây là người. Các thượng tế và lính gác thấy Người liền kêu

lên rằng: Đóng đinh nó vào thập giá! Đóng đinh nó vào thập giá! Phi-la-tô bảo

chúng rằng: Các người đem đi mà đóng đinh. Còn ta, ta không thấy người này có tội gì

mà lên án. Dân Do Thái trả lời rằng: Chúng tôi có luật và cứ theo luật ấy

thì nó phải chết vì nó đã tự xưng mình là con Thiên Chúa. Nghe vậy, Phi-la-tô càng

thêm sợ hãi. Ông lại vào công đường hỏi Chúa Giê-su rằng: Quê ông ở đâu?

Nhưng Chúa Giê-su không đáp lại lời nào. Bấy giờ Phi-la-tô bảo Người rằng:

Ông không trả lời tôi hay sao? Ông không biết tôi có quyền tha và cũng có quyền

đóng đinh ông trên thập giá? Chúa Giê-su đáp rằng: Nếu từ trên chẳng ban cho

ông thì ông chẳng có quyền gì đối với tôi. Vì thế kẻ nộp tôi cho ông thì

nặng tội hơn ông. Từ đó Phi-la-tô tìm cách để tha Chúa Giê-su, nhưng dân

Do Thái lại kêu lên rằng: Nếu ông tha nó thì ông không phải là kẻ nghĩa

thiết của hoàng đế. Ai tự xưng là vua, tức là kẻ thù của vua. Nghe lời

ấy, Phi-la-tô truyền đưa Chúa Giê-su ra ngoài. Ông ngồi trên toà cao gọi là

Li-thos-tro-tos, tiếng Do Thái gọi là Ga-ba-tha. Hôm đó là ngày áp lễ

Vượt Qua, vào khoảng mười hai giờ trưa. Phi-la-tô bảo dân Do Thái rằng: Đây là

Vua các người. Chúng đáp lại rằng: Đem đi! Đem đi! Đóng đinh nó vào thập giá!

Phi-la-tô trả lời rằng: Giết Vua các người sao? Các thượng tế đáp lại rằng:

Chúng tôi chỉ có một hoàng đế là Xê-da-rê. Rồi Phi-la-tô trao Người cho

chúng đem đi đóng đinh. Chúng điệu Người đi. Người phải vác lấy thập giá tiến về

một nơi gọi là Núi Sọ, tiếng Do Thái gọi là Gôn-gô-tha. Ở đó, chúng

đóng đinh Người trên thập giá cùng với hai người khác, mỗi người một bên, Chúa Giê-su

ở giữa. Phi-la-tô thảo một bản án, và truyền đóng trên thập giá. Bản án ấy

ghi rằng: Giê-su Na-gia-reth, Vua dân Do Thái. Có nhiều người Do Thái đọc bản án ấy,

vì nơi Chúa Giê-su bị đóng đinh ở gần thành. Bản án ấy lại được viết bằng

tiếng Hy-bá, tiếng La tinh, và tiếng Hy Lạp. Vậy các thượng tế Do Thái đến thưa Phi-

M.

la-tô rằng: Xin đừng viết: Vua dân Do Thái. Nhưng nên viết: Người này đã

NK.

M.

xưng mình là Vua Do Thái. Phi-la-tô đáp lại rằng: Điều ta đã viết là viết.

NK.

Đóng đinh Chúa Giê-su rồi, chúng lấy áo Người chia làm bốn phần, mỗi người

một phần. Chúng lấy cả áo lót nhưng áo lót không có đường may, và là tấm nguyên

M.

từ trên xuống dưới. Chúng liền bảo nhau rằng: Đừng xé ra nhưng đem rút thăm xem

NK.

ai được. Như thế là trọn lời Kinh Thánh rằng: Chúng đã chia nhau áo và rút

thăm áo lót. Và quân lính đã làm như vậy. Đứng gần thập giá Chúa Giê-su,

thì có Mẹ Người, bà Ma-ri - a Clê - ô - pha là chị em với Mẹ Người, và

Ma - ri - a Ma - đa - lê - na. Thấy Mẹ Người và bên cạnh có môn đệ Người

yêu, Chúa Giê-su thưa Mẹ rằng: Thưa Bà này là con Bà. Rồi Người bảo môn

đệ rằng: Đây là mẹ con. Và từ lúc đó, môn đệ đưa Mẹ Người về nhà

mình. Chúa Giê-su biết từ nay mọi sự đã hoàn tất, và để trọn lời

Sách Thánh, Người nói rằng: Ta khát. Ở đấy có một bình đầy giấm. Người ta

liền lấy miếng bọt biển thấm giấm chua, rồi buộc vào mũi dùi mà đưa lên cho

Người. Ném một chút giấm, đoạn Chúa Giê-su nói rằng: Mọi sự đã hoàn tất.

Rồi Người gục đầu xuống tắt thở.

QUỖI GỐI,
THINH LẶNG TRONG GIẤY LÁT.

Là ngày áp lễ và không muốn để xác trên thập giá ngày Sa - bát, vì là

ngày đại lễ người Do Thái xin Phi-la-tô cho đánh giập ống chân những người bị

tử hình, và tháo xác xuống. Bọn lính liền đến đánh giập ống chân người thứ nhất

rồi người thứ hai, cả hai bị đóng đinh với Người. Đến gần Chúa Giê-su thấy

Người đã chết chúng không đánh giập ống chân Người nữa, nhưng có một tên lính lấy

ngọn móc mà đâm vào cạnh sườn tức thì nước và máu chảy ra. Kẻ đã xem thấy

việc này đã làm chứng và chứng của người thì thật, và người ấy biết rằng mình

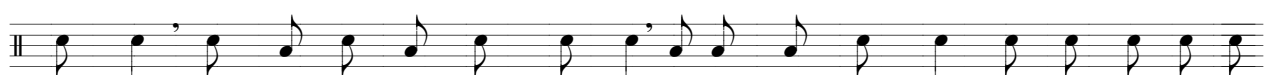
đã nói thật để anh em cùng tin. Mọi việc đó xảy ra để trọn lời Kinh Thánh rằng:

Người ta chẳng đánh giập cái xương nào của Người, và lời này rằng: chúng nhìn

xem Người chúng đã đâm. Kế đó, Giu-se A-ri-ma-thi-a, một môn đệ của Chúa

Giê-su nhưng là môn đệ trong bóng tối vì sợ người Do Thái, đến xin Phi-la-tô

cho tháo xác Chúa Giê-su xuống. Phi-la-tô cho phép, ông liền đến và cắt

xác Người. Ni - cô - đê - mô cũng đến, ông này trước kia đã đến gặp Chúa Giê - su
 ban đêm. Ông mang một bình trộn dầu và thuốc thơm độ trăm cân. Họ hạ xác
 Chúa Giê - su xuống, xức thuốc thơm và liệm trong khăn theo cách thức người Do Thái
 thường làm. Ở chỗ Chúa Giê - su bị đóng đinh có một thửa vườn, và trong vườn
 ấy có một ngôi mộ còn mới chưa chôn cất người nào. Vì là ngày dọn lễ
 của người Do Thái, và vì ngôi mộ ấy rất gần, nên họ an táng Người ở đó.

BÀI THƯƠNG KHÓ THEO THÁNH GIOAN

ĐCV. Thánh Giuse

NK.

Bài thương khó Đức Giê - su Ki - tô,
 Chúa chúng ta, theo thánh Gio - an.
 Khi ấy, Chúa Giê - su đi với môn đệ sang qua suối Xê - rông, ở
 đó có một khu vườn, Người vào đó cùng với các môn đệ.
 Giu - đa, tên phản bội, đã biết rõ nơi đó, vì Chúa Giê - su thường
 đến đây với các môn đệ. Nên Giu - đa dẫn tới
 một toán quân cùng với vệ binh do các thượng tế
 và biệt phái cấp cho, nó đến đây với đèn đuốc và khí giới.
 Chúa Giê - su đã biết mọi sự xảy sẽ đến cho mình,
 nên Người tiến ra và hỏi chúng rằng:

CGS. Các người tìm ai? NK. Chúng thưa rằng:

M. Giê - su Na - gia - reth. NK. Chúa Giê - su nói rằng:

CGS. Ta đây. NK. Giu - da là kẻ định nộp Người cũng

đứng đó với bọn này. Nhưng khi Người vừa

nói: Ta đây, bọn chúng liền giật lùi lại và ngã

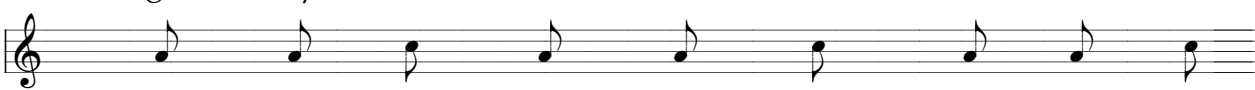
xuống đất liền. Người lại hỏi chúng rằng:

CGS. Các người tìm ai? NK. Chúng thưa rằng:

M. Giê - su Na - gia - reth. NK. Chúa Giê - su đáp rằng:

CGS. Ta đã bảo các người rằng ta đây!

Vậy nếu các người tìm bắt ta, thì hãy để cho những

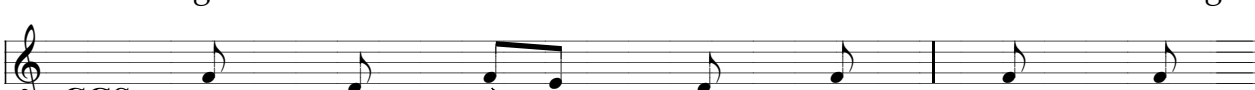
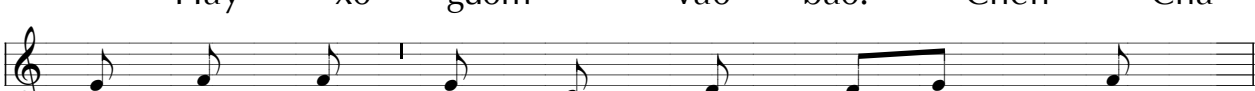

 NK.
 người này đi về. Như thế là trọn lời đã nói: con

 chẳng để mất người nào trong những kẻ Cha

 đã trao phó cho con. Bây giờ Si - mon Phê - rô có sẵn

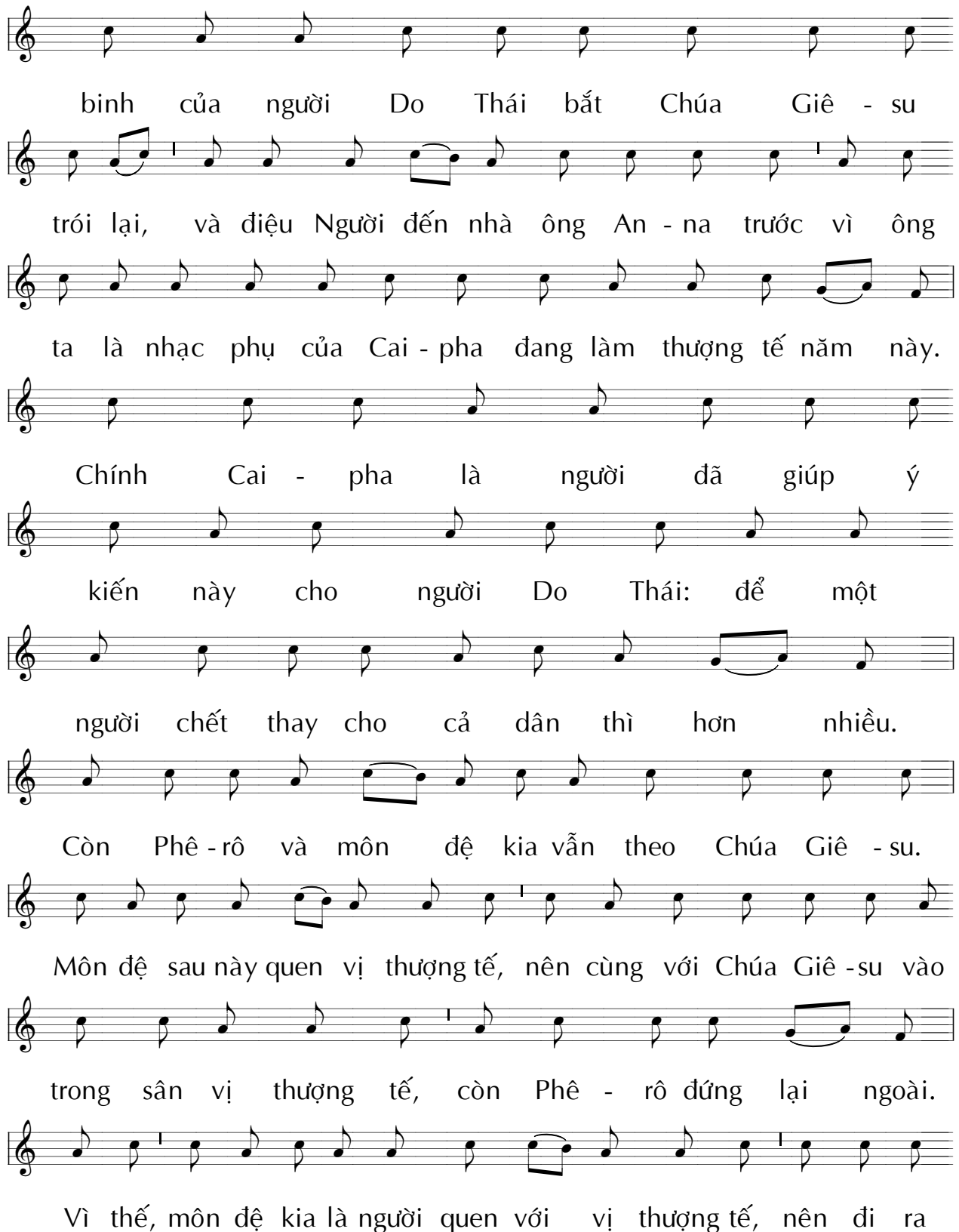
 thanh gươm, liền rút ra đánh tên đầy

 tớ vị thượng tế, chém đứt tai bên phải.

 Đây tớ ấy tên là Man - cô.

 Nhưng Chúa Giê - su bảo Phê - rô rằng:

 CGS.
 Hãy xỏ gươm vào bao. Chén Cha

 Ta đã trao lẽ nào Ta không uống.

 NK.
 Bây giờ toán quân, trưởng toán và vệ

binh của người Do Thái bắt Chúa Giê - su
 trói lại, và điệu Người đến nhà ông An - na trước vì ông
 ta là nhạc phụ của Cai - pha đang làm thượng tế năm này.
 Chính Cai - pha là người đã giúp ý
 kiến này cho người Do Thái: để một
 người chết thay cho cả dân thì hơn nhiều.
 Còn Phê - rô và môn đệ kia vẫn theo Chúa Giê - su.
 Môn đệ sau này quen vị thượng tế, nên cùng với Chúa Giê - su vào
 trong sân vị thượng tế, còn Phê - rô đứng lại ngoài.
 Vì thế, môn đệ kia là người quen với vị thượng tế, nên đi ra

nói với người giữ cửa và dẫn Phê - rô vào.

Cô nữ tì gác cửa liền bảo Phê - rô rằng:

M. Có phải ông cũng là môn đệ của người đó?

NK. Ông đáp rằng: **M.** Tôi không phải mà.

NK. Đám thủ hạ và vệ binh có nhóm một đồng lửa và đứng đó và sưởi vì trời lạnh, Phê - rô cũng đứng sưởi với họ. Vị thượng tế hỏi Chúa Giê - su về môn đệ và giáo lý của Người. Chúa Giê - su

CGS. đáp rằng: Tôi đã nói công khai trước mặt thiên hạ, tôi thường giảng dạy tại hội đường và trong Đền Thờ,

nơi mà các người Do Thái thường tụ họp,
tôi không nói chi thậm lén cả.

Tại sao ông lại hỏi tôi? Ông cứ hỏi những
người đã nghe tôi về những điều tôi đã giảng dạy.

Họ đã quá rõ điều tôi nói rồi.

NK. Nghe vậy, một tên vệ binh đứng đó vả mặt Chúa Giê - su
M. mà nói rằng: Anh trả lời vị thượng tế như vậy ư?

NK. CGS. Chúa Giê-su đáp rằng: Nếu Ta nói sai, hãy chứng minh
điều sai đó, mà nếu Ta nói phải thì tại sao
NK. anh lại vả Ta? Rồi An - na cho giải Người vẫn bị

trời đến cùng vị thượng tế Cai - pha. Lúc ấy Phê - rô

đang đứng sưởi. Họ bảo ông rằng: Có phải ông cũng là môn đệ của

người đó? Ông chối và nói rằng:

Tôi không phải mà. Một tên thủ hạ của vị thượng tế có

họ với người bị Phê - rô chém đứt tai cãi lại rằng:

Tôi đã chẳng thấy ông ở trong vườn cùng với người đó sao?

Phê - rô lại chối nữa và ngay lúc

đó gà liên gáy. Bấy giờ họ điệu Chúa Giê - su từ

nhà Cai - pha đến pháp đình. Lúc đó tảng sáng và họ

không vào pháp đình để khỏi bị nhơ bẩn và để có thể ăn

lễ Vượt Qua. Lúc ấy, Phi - la - tô ra ngoài gặp

họ và nói rằng: M. Các người tố cáo người

này về điều chi? NK. Họ đáp lại rằng:

Nếu hắn không phải là tay gian ác,

chúng tôi đã không nộp cho Ngài. NK. Phi - la - tô bảo họ:

M. Các người cứ bắt và xét xử theo luật lệ của các người.

NK. Nhưng người Do Thái đáp lại rằng:

M. Chúng tôi chẳng có quyền giết người nào. NK. Thế mới ứng nghiệm

lời Chúa Giê - su đã nói trước: Người sẽ phải chết

cách nào. Bây giờ Phi - la - tô trở vào pháp đình gọi

Chúa Giê - su đến mà hỏi rằng:

M. Ông có phải là Vua dân Do Thái không?

NK. Chúa Giê - su đáp rằng: CGS. Ngài tự ý nói thế, hay là có

NK. người khác nói với ngài về tôi? Phi - la - tô đáp rằng:

M. Ta đâu phải là người Do Thái. Nhân dân ông cùng các thượng tế

đã trao nộp ông cho ta, ông đã làm chi?

NK. Chúa Giê - su đáp rằng: CGS. Nước tôi không thuộc về thế gian

này. Nếu nước tôi thuộc về thế gian này,

thì những người của tôi đã chiến đấu để tôi không

bị nộp cho người Do Thái, nhưng mà nước tôi không

thuộc chốn này. NK. Phi - la - tô hỏi lại:

M. NK. Vậy ông là vua ư? Chúa Giê - su đáp rằng:

CGS. Ngài nói đúng vậy: Tôi là Vua thật.

Tôi sinh ra và đến trong thế gian

này là chỉ để làm chứng về chân lý. Ai thuộc

về chân lý thì nghe tiếng tôi.

NK. M. Phi - la - tô bảo Người: Chân lý là chi?

NK. Nói lời này xong, ông lại ra gặp người Do Thái và bảo họ:

M. Ta không thấy nơi người này có lý do để khép án được.

Nhưng theo tục lệ các người, ta sẽ phóng thích cho

các người một tù nhân vào dịp lễ Vượt Qua.

Vậy các người có muốn ta phóng thích

Vua Do Thái cho các người chẳng? Họ liền la lên rằng:

Không phải tên đó, nhưng là Ba - ra - ba.

Ba - ra - ba là một tên cướp. Bấy giờ Phi - la - tô truyền đem Chúa

Giê - su đi mà đánh đòn Người.

Binh sĩ kết một triều thiên bằng gai nhọn đội lên đầu Người

và chúng mặc cho Người một áo choàng

đỏ. Rồi chúng đến gần Người và nói rằng:

Tâu Vua Do Thái. Và vả mặt Người.

M.
Phi - la - tô lại ra ngoài và nói rằng: Đây ta cho dẫn người
ấy ra ngoài cho các người, để các người biết rằng
ta không thấy nơi người ấy một lý do để kết án
được. NK. Bấy giờ Chúa Giê - su đi ra,
đội mào gai và khoác áo đỏ.
M.
Phi - la - tô bảo họ: Đây là Người.
NK. Vừa thấy Người, các thượng tế và vệ binh liền la to rằng:
M. Đóng đinh nó vào thập giá, đóng đinh nó vào thập giá.
NK. M.
Phi - la - tô bảo họ: Đấy các người cứ bắt
và đóng đinh ông vào thập giá, phần

ta, ta không thấy lý do nào kết tội ông được.

NK. Người Do Thái đáp lại:

M. Chúng tôi đã có luật và theo luật đó nó phải chết,

NK. vì nó tự xưng là Con Thiên Chúa thật. Nghe lời đó Phi-la-tô càng

hoảng sợ hơn. Ông trở vào pháp đình và nói

M. với Chúa Giê-su rằng: Ông ở đâu đến?

NK. Nhưng Chúa Giê-su không đáp lại câu nào.

M. Bấy giờ Phi-la-tô bảo Người: Ông không nói

cùng ta ư? Ông không biết rằng ta có quyền đóng đinh

ông vào thập giá và cũng có quyền tha ông sao?

NK. Chúa Giê-su đáp rằng: CGS. Ngài chẳng có quyền
gì trên tôi, nếu từ trên không ban xuống cho;
vì thế nên kẻ nộp tôi cho ngài mắc tội lớn hơn.

NK. Từ lúc đó, Phi-la-tô tìm cách tha Người.
Nhưng người Do Thái la lên rằng:
M. Nếu quan tha cho nó, quan không phải là trung thần của Xê-da
vì ai xưng mình là vua, kẻ đó chống lại Xê-da.

NK. Phi-la-tô vừa nghe lời đó,
liền cho điệu Chúa Giê-su ra ngoài
rồi ông lên ngôi tòa xử, nơi gọi là Nền Đá,

tiếng Do Thái gọi là Gab - ba - tha.

Lúc đó vào khoảng giờ thứ sáu ngày

chuẩn bị lễ Vượt Qua. Phi - la - tô bảo dân rằng:

M. NK.
Đây là vua các người. Nhưng họ càng la to rằng:

M. NK.
Giết đi, giết đi, đóng đinh nó đi! Phi - la - tô nói rằng:

M.
Ta đóng đinh vua các người ư?

NK. M.
Các thượng tế đáp rằng: Chúng tôi không có vua nào khác

NK.
ngoài Xê - da. Bấy giờ quan giao Người cho họ đem

đóng đinh. Vậy họ điệu Chúa Giê - su đi.

Và chính Người vác thập giá đến nơi

kia gọi là Núi Sọ, tiếng Do Thái gọi là Gol - go - tha.

Ở đó họ đóng đinh Người trên

thập giá cùng với hai người khác nữa: mỗi người một bên,

còn Chúa Giê - su thì ở giữa hai người.

Phi - la - tô cũng viết một tấm bảng và

sai đóng trên thập giá. Bảng mang những hàng chữ này: Giê

- su Na - gia - reth, Vua dân Do Thái.

Nhiều người Do Thái đọc được bảng

đó, vì nơi Chúa Giê - su chịu đóng đinh thì gần thành,

mà bảng viết thì bằng tiếng Do Thái, La - tinh và Hy Lạp.

Vì thế các thượng tế đến thưa với Phi - la - tô rằng:

M. Xin đừng viết: Vua dân Do Thái, nhưng nên viết

Người này đã nói: Ta là Vua dân Do Thái.

NK. Phi - la - tô đáp rằng: Điều ta đã viết

NK. là viết rồi. Khi quân lính đã đóng đinh Chúa Giê - su

trên thập giá rồi thì họ lấy

áo Người chia làm bốn phần, cho mỗi người một phần,

còn cái áo dài là áo không có

đường khâu, đan liền từ trên xuống dưới.

M. Họ bảo nhau rằng: Chúng ta đừng xé áo này,

nhưng hãy rút thăm xem ai được.

NK. Hầu ứng nghiệm lời Kinh Thánh: Chúng đã chia nhau
các áo Ta và đã rút thăm áo dài của Ta.

Chính quân lính đã làm điều này. Đứng gần thập giá Chúa Giê - su,
lúc đó có Mẹ Người, cùng với chị Mẹ Người là Ma - ri - a
vợ ông Clê - ô - pha, và Ma - ri - a Ma - đa - lê - na.

Khi thấy Mẹ và bên cạnh có
môn đệ Người yêu, Chúa Giê - su thưa Mẹ rằng:

CGS. Hỡi Bà, đây là Con Bà.

NK. Rồi Người lại nói với môn đệ rằng:

CGS. NK. Đây là Mẹ con. Và từ giờ đó

môn đệ đã lãnh nhận Bà về nhà mình. Sau đó, vì biết

rằng mọi sự đã hoàn tất, để lời Kinh Thánh được ứng nghiệm,

Chúa Giê - su nói rằng: CGS. Ta khát.

NK. Ở đó có một bình đầy giấm. Họ

liền lấy miếng bông biển thấm đầy giấm, cắm vào đầu cành

cây hương thảo đưa lên miệng Người.

Khi đã nếm giấm rồi, Chúa Giê - su nói rằng:

CGS. Mọi sự đã hoàn tất.

NK. Và Người gục đầu xuống trút hơi thở cuối cùng.

QUỖ GỐI, THINH LẶNG TRONG GIẤY LÁT.

NK.

Hôm đó là ngày chuẩn bị lễ, để
 tội nhân khỏi treo trên thập giá trong ngày Sa - bát,
 vì ngày Sa - bát là ngày đại lễ,
 nên người Do Thái xin Phi - la - tô cho đánh giập
 ống chân tội nhân và cho cắt xác xuống. Quân lính đến đánh
 giập ống chân của người thứ nhất và người thứ hai cùng chịu treo
 trên thập giá với Người. Nhưng lúc họ đến gần Chúa Giê - su,
 họ thấy Người đã chết nên không đánh giập ống chân Người nữa,
 tuy nhiên một tên lính lấy giáo đâm cạnh sườn

Người, tức thì máu cùng nước chảy ra. Kẻ đã xem thấy
 thì đã minh chứng, mà lời chứng của người đó chân thật,
 và người đó biết rằng mình nói thật để cho các người
 cũng tin nữa. Những sự này đã xảy ra để ứng
 nghiệm lời Kinh Thánh: người ta sẽ không
 đánh giập một cái xương nào của Người.
 Lời Kinh Thánh khác rằng: Họ sẽ
 nhìn xem Đấng họ đã đâm thấu qua. Sau đó Giu - se
 người xứ A - ri - ma - thi - a, môn
 đệ Chúa Giê - su, nhưng thối tim vì sợ người Do Thái,

xin Phi - la - tô cho phép cắt xác

Chúa Giê - su. Phi - la - tô chấp thuận, và ông đến

cắt xác Chúa Giê - su. Ni - cô - đê

- mô cũng đến, ông là người trước kia đã gặp Chúa Giê - su

ban đêm. Ông đem theo chừng một trăm cân một dược trộn lẫn với

hương trầm. Họ lấy xác Chúa Giê - su và lấy khăn

bọc lại cùng với thuốc thơm theo tục lệ

khâm liệm người Do Thái. Ở nơi Chúa Giê - su chịu đóng đinh

có cái vườn và trong vườn có một ngôi mộ mới, chưa chôn

cắt người nào. Vì là ngày chuẩn bị lễ của người

Do Thái và ngôi mộ lại rất gần, nên họ đã mai táng Chúa Giê -

su trong mộ đó. Đó là Lời Chúa.

EXSULTET

Người hát không có chức thánh thì bỏ phần trong ngoặc (...).

Nguyễn Văn Hòa

Cùng vui lên, đoàn Thiên sứ vui lên, hỡi những mầu nhiệm
 thánh hãy vui mừng. Kèn cứu rồi hãy ca khúc khải hoàn
 của Vua Trời. Cùng vui lên toàn trái đất đã được ánh
 sáng rực rỡ chiếu soi. Ánh sáng huy hoàng của Vua muôn đời
 soi chiếu. Trần gian hãy nhận biết mình đã được thoát bóng
 tối tăm. Cùng vui lên, Giáo Hội là Mẹ chúng ta,
 vì đã được tô điểm bằng ánh sáng thật huy hoàng. Khắp
 trong cung điện thánh Chúa, toàn dân hãy vang lên
 tiếng ca mừng. (Cùng anh em thân yêu đang dự vào ánh
 sáng đêm nay, xin cùng tôi cầu Chúa cao cả xót thương. Dù

tôi không đáng, nhưng Người đã đoái thương cho nhập hàng giáo phẩm.

Cúi xin muôn ơn Người soi sáng, để tôi ca cho

đến muôn đời ánh sáng này. Vì Đức Giê - su Ki - tô

Con Chúa, Chúa chúng ta, hằng sống hằng trị cùng Người, làm một

với Chúa Thánh Thần muôn đời. **T.** A - men. **X.** Chúa ở cùng anh chị

em. **T.** Và ở cùng cha. **X.** Hãy nâng tâm hồn lên. **T.** Chúng con

đang hướng về Chúa. **X.** Hãy tạ ơn Chúa là Thiên Chúa chúng ta.

T. Thật là chính đáng.) Thật là chính đáng, phải đem cả tâm trí lên

tiếng ca tụng Đức Chúa Cha, Đấng thiêng liêng toàn năng, Đức

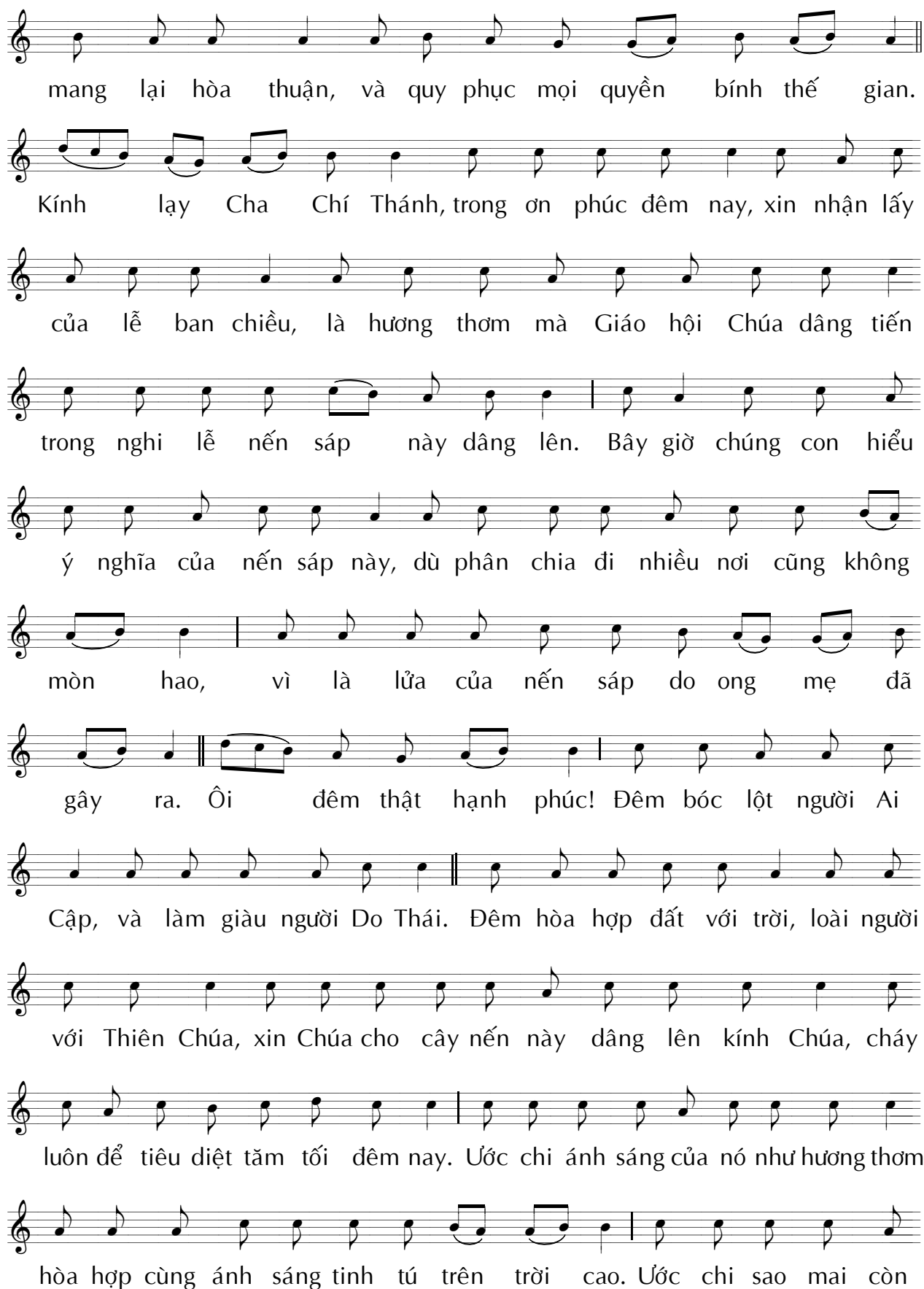
Giê - su Ki - tô Con Một Chúa, Chúa chúng con, nơi Cha cả

muôn đời, đã thay chúng con trả nợ A - dong đã lấy

Máu rửa bản án tổ tông. Vì đây là lễ Vượt Qua,
 lễ mà Chiên thật đã bị giết, nơi cửa người tín hữu đã ghi dấu
 Máu Chiên. Đây là đêm Chúa đã đưa tổ tông chúng ta, con cái
 Is - ra - el, ra khỏi Ai Cập, qua Biển Đỏ vẫn
 khô chân. Đây là đêm, mà cột lửa ánh sáng
 đã xua đuổi bóng đen tội khiên. Đây là đêm các người có
 lòng tin Chúa Ki - tô, được cứu khỏi bóng đen tội khiên và vết
 nhơ trần gian, đêm họ được đưa về hợp đoàn các
 Thánh và cùng với ơn thiêng. Đây là đêm Đức Ki - tô bẻ
 xiềng xích sự chết giải hoàn ra khỏi địa ngục, nếu không được cứu
 thoát, chúng ta sinh ra nào có ích chi. Ôi

lạ lòng thay! Lòng Chúa yêu thương chúng con, lòng yêu Chúa không hiểu
 được, để cứu đoàn tôi tớ, Chúa đã nộp chính Ngôi
 Con. Ôi tội A - dong, thật là cần thiết, tội đã
 được tẩy xóa nhờ cái chết của Chúa Ki - tô. Ôi tội hồng
 phúc! Vì đã cho chúng ta Đấng Cứu Chuộc cao sang, ôi
 đêm hạnh phúc, mình người biết giờ Chúa Ki - tô từ cõi chết
 tái sinh. Đây là đêm, mà Sách Thánh đã chép:
 đêm ấy sáng như ban ngày, đêm ấy là ánh sáng chiếu soi cho ta
 những niềm vui sướng. Vì thế sự thánh thiện của đêm nay,
 xua đuổi tội ác, tẩy trừ vết nhơ, cho kẻ có tội được trong sạch,
 cho người ưu phiền được mừng vui. Nó phá tan ghen ghét

mang lại hòa thuận, và quy phục mọi quyền bính thế gian.

Kính lạy Cha Chí Thánh, trong ơn phúc đêm nay, xin nhận lấy

của lễ ban chiều, là hương thơm mà Giáo hội Chúa dâng tiến

trong nghi lễ nến sáp này dâng lên. Bây giờ chúng con hiểu

ý nghĩa của nến sáp này, dù phân chia đi nhiều nơi cũng không

mòn hao, vì là lửa của nến sáp do ong mẹ đã

gây ra. Ôi đêm thật hạnh phúc! Đêm bóc lột người Ai

Cập, và làm giàu người Do Thái. Đêm hòa hợp đất với trời, loài người

với Thiên Chúa, xin Chúa cho cây nến này dâng lên kính Chúa, cháy

luôn để tiêu diệt tất cả tối đêm nay. Ước chi ánh sáng của nó như hương thơm

hòa hợp cùng ánh sáng tinh tú trên trời cao. Ước chi sao mai còn

thấy nó đang cháy, ngôi sao không biết giờ lặn, ngôi sao ra khỏi
âm phủ, soi sáng chung cho cả khắp nhân gian.

Lạy Chúa, trong dịp lễ Vượt Qua vui mừng này, xin Chúa ban cho
chúng con được bình an. Nguyên che chở và dẫn dắt con cái Chúa,
giáo dân và giáo sĩ, Đức Thánh Cha, và Đức Giám Mục
của chúng con. Xin Chúa đoái nhìn đến nhà cầm quyền của chúng con,
xin lòng thương vô biên Chúa dẫn đưa lòng trí họ yêu công bình và
chân lý, để nhờ công việc dưới thế, cùng với dân
Chúa, họ đáng được hưởng mai sau nước trời chính quê hương.

Vì Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng con, Đấng hằng sống hằng trị cùng
Đức Chúa Cha, và Đức Chúa Thánh Thần muôn đời. T. A-men.

EXSULTET

Người hát không có chức thánh thì bỏ phần trong ngoặc (...).

ĐCV. Thánh Giuse

Mừng vui lên hỡi muôn lớp cơ binh thiên thần trên trời. Cùng vui lên,
hỡi những thừa tác viên này. Tiếng loa cứu độ hãy vang rền không gian.
Mừng reo chiến công oai hùng: Vua khải hoàn. Và vui lên, toàn trái
đất vui lên dưới ánh huy hoàng chiếu soi, và dưới ánh sáng Chúa
muôn đời chói ngời, tất cả vũ trụ đều hân hoan được ơn thoát ly
xa miền tối u sầu. Cùng vui lên, ôi Mẹ Hội Thánh vui lên, uy nghiêm
trong muôn ngàn ánh quang, khắp nơi trong cung điện này hòa vang lên ngàn
muôn tiếng ca reo mừng của nhân trần. (Hợp nhau đây tôi xin anh chị em
rất thân yêu, đang hân hoan tham gia nguồn sáng này, hết tâm kêu xin cùng
Chúa uy linh, tha thiết khẩn xin lòng Chúa nhân từ. Người rủ thương tôi,
tôi dù không có công chi thương cho tôi nhập hàng tư tế Người, khẩn xin ban
cho tôi đầy ánh quang, để tôi hân hoan ca ngợi cây nến huy hoàng.)

X. Chúa ở cùng anh chị em. T. Và ở cùng (thầy) cha. X. Hãy nâng
tâm hồn lên. T. Chúng con đang hướng về Chúa. X. Hãy tạ ơn Chúa là Thiên Chúa
chúng ta. T. Thật là chính đáng.) Thật chính đáng việc dâng lên tâm tư ca tụng
Thiên Chúa Cha Đấng thiêng liêng toàn năng, cùng Đức Giê-su Ki-tô Con Một
Người Chúa chúng tôi. Ngài thế chúng tôi trả nợ A-đam, với Chúa Cha
muôn thuở, và đổ máu quý giá để tẩy sạch án tử tòng xưa.
Chính đây là lễ Vượt Qua, mà Chiên thật chịu sát tế nơi cửa nhà dân
Chúa đã được ghi dấu máu chiên. Đây (i) là đêm mà cha ông chúng tôi,
là con cái Is-ra-el thoát ly Ai Cập xưa, Chúa đã cho tiến qua Biển
Đỏ vẫn khô chân. Chính đây là đêm, nhờ ánh sáng cột lửa thiêng
xưa tan bóng đen tội lỗi nhân gian. Đây là Đêm mà hôm nay ai tin
cậy nơi Chúa Ki-tô khắp trên trần gian được cứu thoát hết các vết nhơ và
tối tăm tội khiên, được ơn thiêng đưa về hợp đoàn cùng các thánh nhân.

Này (i) là Đêm, xiềng xích bị bể tung, Đức Ki-tô ra khỏi ngục vinh thắng tiến lên.

Nguồn phúc cứu thế nếu không trào ban, chúng ta sinh ra nào có ích chi? Ôi

huyền nhiệm thay, lòng Thiên Chúa yêu trần thế chúng tôi. Tình thương yêu của Chúa

không ai hiểu thấu, để cứu đầy tớ, Chúa đã nộp chính Con yêu. Ôi cần thiết

thay tội A - đam, tội đã được tẩy xóa chính nhờ sự chết Chúa Ki - tô.

Ôi tội hồng phúc, vì cho chúng ta Đấng Cứu Chuộc rất cao sang. Ôi đêm thật hạnh

phúc, chỉ người biết giờ Chúa Ki - tô từ cõi chết đã vinh thắng. Đây là Đêm

mà Sách Thánh đã ghi: là đêm rực rỡ sáng như bình minh, đêm mà ánh sáng soi

cho ta biết bao cảm mến sướng vui. Vì thế sự thánh thiện của đêm nay xua đuổi

hết tội khiên, tẩy sạch vết nhơ, người có tội được sạch trong, kẻ ưu phiền

sướng vui hân hoan. Phá tan hận thù oán ghét, và sớm đem hòa thuận đồng tâm

khuất phục quyền bính thế gian. Kính lạy Cha chí thánh, nguyện xin trong nguồn

ơn thánh đêm nay nhận cho hương thơm lễ chiều hôm, là lễ nghi dâng cây nến làm
 bởi sáp ong tinh tuyền đây, do tay thừa tác viên Giáo Hội cùng kính dâng lên.
 Giờ đây tôi hiểu biết ý nghĩa của ngọn nến lung linh sáng lên để Chúa được
 ngợi chúc tôn vinh. Dù phân chia đi ở khắp nơi cũng không hao mòn chi,
 luôn nuôi bằng tinh chất sáp ong mẹ đã gây nên. Ôi đêm hồng ân, này đêm
 nối kết trời đất, kết hợp Thiên Chúa với muôn người thế chúng tôi. Nguyên xin cho
 cây nến này dâng Chúa đây luôn luôn được tỏa sáng, phá tan mọi bóng tối đêm
 nay. Nguyên cho ngọn nến lung linh hoà với muôn muôn vì sao, luôn được Chúa đoái
 thương xem như hương trầm ngát thơm bay. Ước mong ngôi sao mai, sẽ gặp gỡ
 ánh lửa này chiếu sáng luôn. Này đây Ngôi Sao không bao giờ lặn đi chính
 là Con Chúa, Đức Ki-tô, Ngôi Sao từ nơi tối tăm vượt lên chiếu sáng nhân gian.
 Người là Đấng thống trị hằng sống đến muôn đời muôn kiếp vinh quang. A - men.

Lưu ý về Kinh Cầu Các Thánh:

Trong Kinh Cầu Các Thánh, “Các thánh tử đạo Việt Nam” phải xen vào hàng ngũ tử đạo, nghĩa là trước các thánh hiền tu, chứ không phải ở cuối sổ (Phan Tấn Thành, *Nghi Thức Phong Chức Linh Mục & Phó Tế - Diễn Giải* (Sài Gòn: Học viện Đa Minh, 2014), 112.

KINH CẦU CÁC THÁNH

(Đêm vọng Phục Sinh)

XĐ. Xin Chúa thương xót chúng con.

XĐ. Xin Chúa Ki - tô thương xót chúng con.

XĐ. Xin Chúa thương xót chúng con.

X. Thánh Ma - ri - a, Mẹ Thiên Chúa.

Đ. CẦU CHO CHÚNG CON.

Thánh Mi - ca - en. Các thánh thiên thần của Thiên Chúa.

Thánh Gio - an Tẩy Giả. Thánh Giu - se.

Thánh Phê - rô và thánh Phao - lô.

Thánh An - rê. Thánh Gio - an.

Thánh nữ Ma - ri - a Ma - đa - lê - na.

Thánh Tê - pha - nô. Thánh I - nha - xi - ô thành An - ti - ô - khi - a.

Thánh Lô - ren - xô. Thánh nữ Pe - pê - tu - a và thánh nữ Phê - li - xi - ta.

Thánh nữ A - nê. Các thánh tử đạo Việt Nam. Thánh Ghê - gô - ri - ô.

Thánh Au - gút - ti - nô. Thánh A - tha - na - xi - ô.

Thánh Ba - xi - li - ô. Thánh Mác - ti - nô.

Thánh Bê - nê - đi - tô. Thánh Phan - xi - cô và thánh Đô - mi - ni - cô.

Thánh An - phong - xô. Thánh Phan - xi - cô Xa - vi - ê.

Thánh Gio - an Ma - ri - a Vi - a - nê.

Thánh nữ Ca - ta - ri - a thành Xi - ê - na.

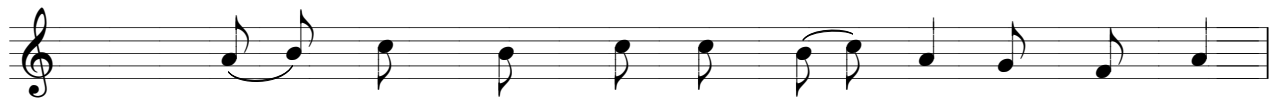
Thánh nữ Tê - rê - sa thành A - vi - la.

Thánh nữ Tê - rê - sa Hài Đồng Giê - su.
 Các thánh nam nữ của Thiên Chúa.
 Xin Chúa tỏ lòng khoan dung.
Đ. XIN CHÚA CỨU CHỮA CHÚNG CON.
 Khỏi mọi sự dữ. (Đ.)
 Khỏi phạm tội lỗi. (Đ.) Khỏi chết muôn đời. (Đ.)
 Vì mầu nhiệm Chúa làm người. (Đ.) Vì Chúa chịu chết và sống lại. (Đ.)
 Vì Chúa ban Thánh Thần xuống. (Đ.) Chúng con là kẻ có tội.
Đ. XIN CHÚA NGHE LỜI CHÚNG CON.

Nếu có người sắp lãnh nhận bí tích Thánh Tẩy thì hát:

X. Xin Chúa đoái thương dùng phép Thánh Tẩy mà ban ơn
 tái sinh cho những người được tuyển chọn đây. (Đ.)

Nếu không có người lãnh nhận bí tích Thánh Tẩy thì hát:

X. Xin Chúa thương thánh hoá nước này, để nhờ đó,

nhiều người được tái sinh làm con cái Chúa. (Đ.)

X. Lạy Chúa Giê - su, Con Thiên Chúa hằng sống. (Đ.)

X. Lạy Chúa Ki - tô xin nghe lời chúng con.

Đ. Lạy Chúa Ki - tô xin nghe lời chúng con.

X. Lạy Chúa Ki - tô xin nhậm lời chúng con.

Đ. Lạy Chúa Ki - tô xin nhậm lời chúng con.

Hallelujah